

27 EYLÜL 1976
250 KURUŞ
24

HALKIN KURTULUŞU

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

FAŞİST TERÖRE KARŞI DİRENELİM

İşçiler!
Emekçiler!
Yoksul halk!

Şanlı ve büyük günler yaşıyoruz. 300.000 işçinin çelik pençeleri şartelleri indirip de hâkim sınıfların yakasına yapıştığında; 300.000 işçinin anti-faşist şahlanışının gümbürtüsü emperyalizmin ve yerli işbirlikçileri zalim talancıların suratında gülle gibi patladığında, Türkiye halkının devrimci tarihinde yeni ve şanlı bir sayfa açıldı; yeni bir destan yazılmaya başlandı.

Bu şahlanış, geleceğin parlak ve özgür günlerine doğru atılmış dev bir adımdır. İşçilerin, köylülerin bağımsız ve demokratik Türkiyesi'nin bir habercisidir. Bu bir başlangıçtır.

Şanlı olduğu kadar çetin ve zorlu günler yaşıyoruz. Sınıf mücadelesi alabildiğine keskinleşiyor.

Emeğimizle, terimizle, kanımızla, canımızla can verdiğimiz şu güzelim makinaları tezgâhları stop ettirdiğimizdenberi baskılar, hileler, tertiplerin bini bir para, düşmanlar akın akın üzerimize üşüşüyor.

Haklarımızı, özgürlüklerimizi, bütün halkın hak ve özgürlüklerini savunmak için sonuna kadar yılmadan direnmeliyiz. Çünkü bizim haklarımızın bedeli kanla ödenmiştir. Onları çok pahalıya kazandık.

Aramızda bozguncular, yılgınlığa yer yoktur! Moralimiz çelik gibi olmalıdır. Şu zalim düzenin lânetlenmiş ücretli köleleri olarak ilelebet kalmak istemiyoruz! Biz aydınlık ve sömürüsüz bir düzen için mücadele ediyoruz. Kuşkumuz yok ki mücadeleyi doğru bir çizgide yürütecekler vardır. Onun için devrimin bayrağı daha da yükseklerde dalgalanacaktır. Halkın bitmez tükenmez bir yaratıcı gücü varken, bu engin mücadele ruhu bizdeyken, zaferi kazanacağımızdan kim kuşku duyabilir?

Zafer bizim olacak!

Çelik adımlarla, kenetlenmiş kollarla durmadan ve yılmadan ona doğru koşuyoruz!

Bu zalim düzen er geç yıkılacak ve biz hedefimize varacağız.

Bizim için zafer kaçınılmaz, yenilgiler ise geçicidir!

Ancak, unutmamalı, hatırdan çıkarmamalıyız; karşımızda kan emici, azgın, zalim ve tepeden tırnağa silahlı bir düşman var. Bu içi çürümüş canavar, emperyalist uşağı faşizmdir.

Bu canavarı altedebilmek için, ustalıklı, bilinçli ve kararlı mücadeleler vermeliyiz. Sabırlı ve fedakâr, atılgan ve cesur olmalıyız.

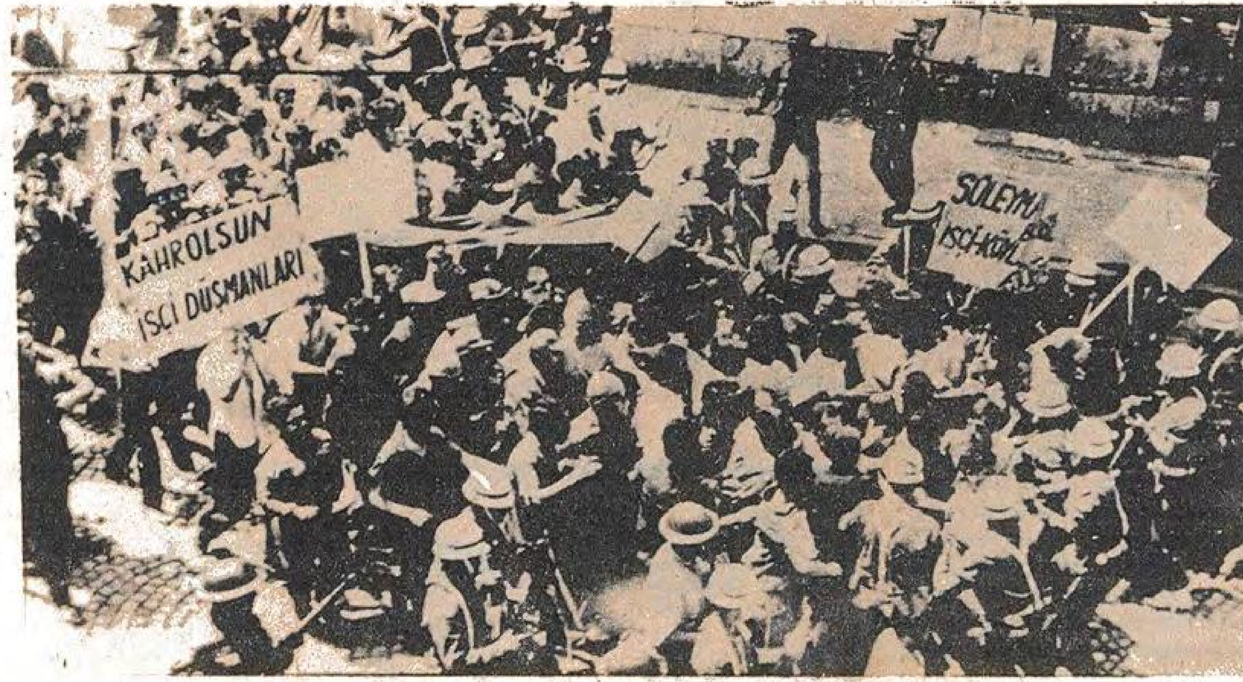
Faşizme boyun eğmek yok!
İşte bugün böyle haykırıyoruz!

Emperyalizmin boyunduruğundan yerli işbirlikçilerinin, toprak ağalarının zulmünden soygunundan kurtulmak için mücadele ediyoruz. Ve bu yoldan dönmeyeceğiz.

Bizi kendi ellerimizden, kendi gücümüzden başka kurtaracak güç yoktur. Yaratan bizim ellerimiz, düşünen bizim beynimizdir. Bu dünya bizimdir.

Zorbaların, talancıların yüreği çatlıyor, korkudan; azgın leş köpekleri gibi saldırıyorlar

İşte onlara haykırıyoruz: Ölümünüz bizden olacak bunu bilin!

Faşizme boyun eğilmeyecek, faşizmin saldırısına direnilecek. Bu milyonlarca emekçinin ve işçinin tek ve kaçınılmaz isteğidir, amacıdır.

FAŞİST SALDIRIYA KARŞI AKTİF KİTLE MÜCADELESİ

FABRİKADA
TARLADA
OKULDA
DAİREDE
FAŞİST SALDIRIYI CESARETLE VE KARARLILIKLA GÖĞÜSLEYECEĞİZ.

İşçiler!
Köylüler!
Emekçiler!
Öğrenciler!
Memurlar!
Çıraklar!

Mücadele çetin olacaktır. Güçlüklerle karşılaşacağız. Revizyonist sendika ağaları 15-16 hazirandaki gibi bir kere daha işçi sınıfına ihanet ettiler. Reformist CHP yönetimi başından kopardığı gürültüyü kesti ve seyircilik yapıyor ve Faşist MC alabildiğine saldırıyor. Yılgınlığı yaymaya çalışarak, en gerici düşünceleri yaymaya çalışarak, halka tuzaklar döşeniyor. Emperyalistler bu oyunun mimarları içinde baş sırayı alıyorlar.,

Fakat bizim karşımızda dikilen güçlükler yenilecektir.

Çünkü biz halkız! Milyonlarız! Yarının da, bugünün de anahtarları bizim elimizdedir.

Faşistler saldırıyorlar. Bu bizim azmimizi kırmaz! Bu bizim nefretimizi ve hıncımızı biler.

Mücadele etmeliyiz.
Yılmadan, cesaretle ve sabırla.
Sonunda zafer bizim olacaktır.

HERŞEYDEN ÖNCE DAĞINIK OLAN GÜÇLERİ TOPLAYALIM. BİRLEŞEBİLECEK GÜÇLERİ BİRLEŞTİRELİM.

Bugün halkın menfaatleri faşist saldırıya karşı birleşmeyi gerektiriyor. Bu başarılmalıdır. Halk içinde yeralan bütün güçlerle birleşilmeye çalışılmalıdır. Bu birleşme ilkesiz olamaz.

HALKIN SAFLARINA SIZMIŞ OLAN, HALKI ETKİLEYEN MODERN REVİZYONİZMİ SAFLARDAN TEMİZLEMEYE ÇALIŞALIM.

Modern revizyonistlerin özellikle Sovyet işbirlikçisi olanları bugün ABD emperyalizminin işbirlikçileriyle birlikte halk düşmanları safındadırlarBunları teşhire ve tecrite büyük önem vermeliyiz. Bunları aramızdan atmalıyız. REFORMİST HAYALLERLE MÜCADELE EDELİM.

CHP'nin tabanı milyonlarca demokrat ve anti-faşistten oluşuyor. CHP yönetiminin "demokratik yollar" ve "barışçı demokrasi" diye yutturmaya çalıştığı tezleri, CHP'li arkadaşlarla birlikte kıralım ve şu sloganı hayata geçirmeyi unutmayalım: FAŞİZME KARŞI AKTİF KİTLE EYLEMİ. Halkı faşist zulümden burjuvaların ve toprakağalarının parlamentosunun kurtarabileceği hayallerini de yıkalım.

FABRİKADA DİRENELİM!

MÜCADELEYE SIRT ÇEVİREN PASİFİSTLERİ VE REVİZYONİSTLERİ BİR KENARA İTELİM, KENDİ DAYANIŞMA VE DİRENİŞ KOMİTELERİMİZİ KURALIM!

Bugünden köşe-delik sıvışan, aciz, ve biçare unsurları, sahte "devrimci"leri başımızda ve hattâ içimizde tutmak sadece mücadeleyi geriletir.

Bunları saflardan atalım.

Bütün işçilerin demokratik olarak seçtikleri direniş - grev - dayanışma komiteleri kuralım.

★ FABRİKALARDA, ATÖLYELERDE HER BİRİMDE SENDİKALARDA SALDIRILARA MİLİTANCA CESARETLE KARŞI KOYALIM
★ HER GÜN TOPLANALIM. DURUMU TAKİP EDİP DEĞERLENDİRELİM. HAKİM SINIFLARIN YALANLARINI VE TUZAKLARINI AÇIĞA ÇIKARALIM.
★ DAYANIŞMA, YARDIMLAŞMA FONLARI KURALIM.
★ EMEKÇİ-İŞÇİ MAHALLELERİNDE POLİS JANDARMA SALDIRISINA, KOMANDO SALDIRISINA KARŞI DİRENELİM.
★ FABRİKALARDA PATRON İSPİYONCUSU, FAŞİST, AJAN, POLİS YAŞATMAYALIM. BUNLARI ARAMIZDAN ATALIM.
★ YAPILAN BÜTÜN BASKILARI VE ZULMÜ HEMEN TEŞHİR EDELİM. DEVRİMCİ DEMOKRAT GAZETELERE, DERNEKLERE, KURULUŞLARA, SENDİKALARA DURUMU BİLDİRELİM.
★ DEMOKRATİK VE SENDİKAL HAKLARIMIZI SAVUNALIM
★ ATILAN ARKADAŞLARIMIZIN GERİ ALINMASI İÇİN BİRLEŞELİM
★ FABRİKALARDAN ARKADAŞLARIMIZIN ATILMASINA KARŞI ÇIKALIM
★ ÜLKENİN HERHANGİ BİR YERİNDEKİ HERHANGİ BİR SALDIRIYA KARŞI MUTLAKA PROTESTO SESLERİ YÜKSELMELİDİR!

KÖYDE DİRENELİM!

— Kahvede, evde durumu değerlendirelim.
— Köyümüzdeki faşistlerin zulmünü işçi sınıfı ve halk üzerindeki terörü, köyümüzdeki jandarma baskısını protesto edelim.
— Haklı taleplerimizi daha yüksek sesle savunalım.
— Birlik olalım, zalimlere ve sömürücülere karşı direnelim.

okullarda direnelim

★ FAŞİST SALDIRIYI GÖĞÜSLEMEYE HAZIRLANALIM
★ FAŞİST BASKILARA KARŞI TEK BİR YUMRUK OLUP DİRENELİM
★ ZULMÜ TEŞHİR EDELİM
★ İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN MÜCADELESİNİN YANINDA YERALALIM.

DAİRELERDE DİRENELİM!

★ FAŞİST SALDIRIYI GÖĞÜSLEMEYE HAZIRLANALIM.
★ FAŞİST YASALARI UYGULAMAYALIM
★ FAŞİST EMİRLERİ UYGULAMAYALIM
★ FAŞİSTLERİN OYUNLARINI AÇIĞA ÇIKARALIM

Sovyetlerin ve Amerika'nın uşakları, faşistler tarihi olarak ölmekte ve çürümekte olan bir düzenin bayraktarlığını yapıyorlar. Onlar bir bütün olarak bakıldığında, tarihin gözüyle bakıldığında içi kof ve bunamış canavarlardır.

OYSA BİZ, HALKIN DEVRİMCİ GÜÇLERİ VE MİLYONLARCA HALK HER GÜÇLÜĞÜN ÜSTESİNDEN GELEBİLİRİZ. BÜTÜN DÜŞMANLAR BİZLERİ EZMEK ŞÖYLE DURSUN, MUHAKKAK SURETTE TARAFIMIZDAN EZİLECEKLERDİR..

Bütün Tutuklanan İşçiler ve Devrimciler Derhal Serbest Bırakılmalıdır ▪ Hiç Bir İşçi İşten Atılmamalıdır ▪ Faşist DGM'leri Kurdurtmayalım

HALKIN KURTULUŞU

MÜCADELEYİ DAHA KARARLI BİR ŞEKİLDE SÜRDÜRELİM

Son günlerin olayları sınıf mücadelesinin gelişimi açısından son derece öğretici ve zengin deneylerle doludur. İşçi sınıfı ilk defa olarak bu kadar geniş, bu kadar farklı üretim biriminde ve işkolunda, aynı anda iş bıraktı. Genel grev yönünde büyük bir adım attı. Bu, işçi sınıfının gelişiminde yeni ve bundan sonraki mücadeleler üzerinde muazzam önemde etkiler yaratacak tarihi bir olaydır. 15-16 Haziran Şanlı İşçi Direnişi nasıl işçi sınıfının mücadelesinde bir dönüm noktası olmuş ve nasıl mücadelenin daha sonraki gelişimini etkileyen zengin deneylerle dolu idiyse, tıpkı onun gibi, bu genel grev eylemi de deneyleri ve öğretici dersleriyle mücadelede yeni bir aşamanın başlangıcıdır.

Her şeyden önce genel grev, ülkemiz işçi sınıfının geniş kitleleri için yeni tür mücadele biçimidir. Üstelik işçi sınıfı bu mücadeleye siyasi amaçlarla, Meclislerin faşist DGM kanununu görüşmesini protesto etmek, kanunun çıkmasını engellemek ve halka zulmeden faşist "MC iktidarını düşürmek" talebiyle bağlanmıştı. Hakim sınıfların yeni zulüm kanunu çıkarmak ve kitlelerin elindeki en ufak özgürlükleri bile ortadan kaldırmak için yeni bir saldırıya geçtikleri bir dönemde işçi sınıfı henüz yasalarda yazılı olmayan genel grev hakkını bir silah olarak eline almıştır. Ve nihayet işçi sınıfı, emperyalizm ve faşizme karşı mücadelenin önderi olma güç ve yeteneğine sahip tek sınıf olduğunu bir kere daha ve çarpıcı olarak göstermiştir. Proletarya, elinde özgürlük bayrağı kahramanca ileri atılmıştır.

Halkın Kurtuluşu 18. sayısından itibaren sınıf mücadelesinin bu yeni gelişmesini doğru bir şekilde tespit etti. Gazetemiz 18. sayısında ülkemizdeki sınıf mücadelesinin yakın bir gelecekte çok keskinleşeceğini, bütün gelişmelerin bunu gösterdiğini belirtiyor ve şöyle diyordu: "Önümüzdeki dönemde Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkı için çok daha sert ve çetin mücadele günleri bizleri beklemektedir."

Gazetemiz "işçi sınıfı ve emekçi kitleler en geniş saflarla mücadeleye atıldığı, faşist saldırıları etkisiz kılacak kararlılığı gösterdiği ve bunun için gerekli olan hazırlığı ve teçhizatlanmayı daha başından da başlattığı takdirde "faşizmi geriletecegini" söylüyordu. Halkın Kurtuluşu ayrıca şunları yazıyordu: "Geniş yığınların mücadelesi, faşizmin sinir merkezlerine yöneltilmelidir. İşçi sınıfı arasında MC iktidarına karşı genel greve gidilmesi yönündeki talepler gittikçe yaygınlaşmaktadır. Türkiye işçi sınıfı, genel grevi yürütebilecek potansiyele sahiptir. .....İleri sürülecek bir genel grev, ekonomik çöküş ve derin çelişkeler ortasına yuvarlanan MC'yi rahatlıkla devirebilir. Devrimciler.... kitleler içindeki çalışmanın hedefi olarak genel grev ve genel direnişi almalı, kitleleri her bakımdan buna hazırlamalıdırlar.

Halkın Kurtuluşu bu güne kadar sürekli olarak bu konuyu işledi. Hayat, gazetemizin tespitini doğruladı. Halkın Kurtuluşu ayrıca mücadelenin başarısının ancak revizyonistlerin ve reformistlerin bozguncu ve uzlaşmacı etkilerini yenilgiye uğratarak sağlanabileceğini, bu mücadelede, revizyonistlerin tıpkı 15-16 Haziran'daki gibi ihanetçi bir rol oynayacağını belirtiyordu.

Hayat bu tespiti de doğruladı.

"MC düşünceye kadar Genel Yas" ilan eden DİSK yöneticileri "büyük demokrasi savaşçıları" pozlarında ortaya fırladılar. Toplumsal ve siyasal olaylarla yakın-

De.sa.7'de

400 Bin İşçinin Örgütü Olan DİSK'i Kapatamayacaksınız

Faşist MC iktidarının genel grev'i kırmak için başlattığı karşı-devrimci saldırılar sırasında DİSK Genel Merkezi de polis ve askeri birlikler tarafından basılmıştır.

DİSK 400.000'ini aşan üye sayısıyla Türkiye'nin ikinci büyük işçi konfederasyo nudur Her ne kadar yönetim bir avuç revizyonist ve reformist sendika ağasının elindeyse de DİSK bağrında binlerce devrimci işçiyi' barındırmaktadır. DİSK yönetimi gaspetmiş sosyal faşistlerin sendika ağalarının değil işçilerin örgütüdür. Şanlı 15-16 Haziran direnişinin Demir-Döküm'ün, Kavel'in, Ülker'in, Elka'nın yiğit işçilerinin örgütüdür.

Hakim sınıfların DİSK'e saldırmaları bu yüzdendir. DİSK'in tabanındaki devrimci potansiyeli yok etmek, için yıllardan beri DİSK'i kapatmanın hesaplarını yapmaktadırlar. 1970'lerde uygulamaya çalıştıkları bu plana DİSK üyesi işçiler şanlı 15-16 Haziran direnişiyle gereken cevabı verdiler. Sendika ağalarının ihanetine rağmen işçiler örgütlerine sahip çıkarak DİSK'i gözbebekleri gibi korudular. Kurşuna, copa, panzere göz kırpmadan karşı koydular.

İşçilerin DİSK'e sahip çıkmadaki kararlılıklarını 12 Mart faşistleri de kıramadı.

MC iktidarı şimdi tekrar DİSK'i kapatmanın hesabını yapıyor. DİSK Genel Merkezinin polis ve askerler tarafından basılarak aranması bunun ilk adımlarındandır.

Ama hâkim sınıflar şunu unutuyorlar ki; DİSK'in gerçek sahibi devrimci işçiler örgütlerini kararlılıkla koruyacaklardır. Bu uğurda yeni bir 15-16 Haziran, yeni bir 16 Eylül'ü tekrarlamakta bir saniye bile tereddüt etmeyeceklerdir. Böyle bir saldırının karşısında revizyonist ve reformist sendika ağalarının teslimiyetçi tavırlarını değil DİSK'i sonuna kadar savunmakta kararlı yüzbinlerce işçiyi bulacaklardır.

NE REFORMİST İKTİDAR NE SOSYAL FAŞİST DİKTATÖRLÜK: YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI

Bugün halk faşist MC iktidarından nefret ediyor. Bu katiller ve soyguncular iktidarının bir an önce devrilmesini istiyor. Faşist MC iktidarı yıkılsın! Kitlelerin büyük çoğunluğunun üzerinde anlaştıkları slogan bu.

İşçi sınıfı açısından önemli olan şudur: Devrilen MC iktidarının yerini hangi iktidar almalıdır? Hangi iktidar işçi sınıfının ve bütün halkın taleplerini gerçekleştirebilir?

Faşistlerin ve şeriatçıların dışında bütün siyasi akımlar MC'nin devredilmesini savunuyor. CHP devrilen MC yerine kendi reformist iktidarı kurulunca, halkın durumunun düzeleceği, çektiği bütün acıların, sıkıntıların, yoksulluğun, açlığın, sefaletin, son bulacağını söylüyor.

Bugün başında çöreklendikleri DİSK aracılığıyla seslerini duyuran Rus işbirlikçisi revizyonistler ise, "ileri demokratik iktidar" adını verdikleri bir yönetim altında emekçi halkın sorunlarının, çözümleneceğini öne sürüyorlar.

Bunların her ikisi de halkı aldatmak amacıyla alçakça, söylenen yalanlardır.

CHP reformistleri ülkemizde bazı dönemlerde iktidar oldu. İşçi sınıfının ve emekçi halkın yaşamında ne gibi temelli değişiklikler oldu? Hiç reformizmin işçi sınıfını ve geniş emekçi kitleleri sömürü ve zulümden kurtaramayacağı, sömürüyü bazı cilalarla ve daha ince yöntemlerle devam ettireceği denenmiş ve tarihi olarak ispatlanmıştır.

Şimdi Sovyet-Sosyal emperyalizminin işbirlikçisi revizyonistler, işçi sınıfına ve emekçi halka "ileri demokrası" adı altında, yeni bir iktidar alternatifi sunuyorlar.

Bu, revizyonistler tarafından işçi sınıfı için hazırlanmış büyük bir tuzaktır. Sosyal-emperyalizmin işbirlikçileri, reformistleri ağlarına düşürebildikleri takdirde onlarla bir koalisyon hükümeti kurmayı ve "ileri demokratik iktidar" denilen bu hükümetle sosyal faşist diktatörlüğe doğru yol almak istiyorlar. Bugün DİSK'li sendika ağalarının ağızlarından düşürmedikleri "ileri demokratik iktidar" işte budur. Tekrar söylüyoruz Bu bir tuzaktır. Rus sosyal-emperyalizmine bağlı sosyal-faşist diktatörlüğün ilk adımlarıdır. Sosyal faşist dikta-

De.sa.7'de

Bütün İşçiler, Emekçiler, Bu Haini İyi Tanıyın!

DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler 10 Haziran'da işçilere nasıl ihanet ettiyse bu gün de ihanet ediyor:

16 Haziran'da teslim bayrağını çekerek kendisini burjuvazinin kucağına atan DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler radyodan şöyle konuşuyordu:

"İşçi kardeşlerim, işçi sınıfının bilinçi temsilcileri, sizlere sesleniyorum. Beni iyi dinleyiniz. Anayasal haklarınız için direndiniz. Direniyorsunuz. Anayasamız her türlü toplantı ve yürüyüşlerin silahsız ve saldırısız olacağını emreder. Bizler Anayasaya sımsıkı bağlı işçiler olduğumuz için hiç bir hareketimiz Anayasaya aykırı olamaz. Ne var ki, bizim aramıza çeşitli maksatlar güden kişiler, çeşitli kılıklara bürünerek girebilirler. Hatta kötüsü gözbebeğimiz şerefli Türk ordusunun bir mensubuna kötü maksatlarla taş atabilir tahrikler yapabilirler. Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Genel Başkanı olarak sizi uyarıyorum".

Bugün sosyal faşistlerin kuklası olan bu sendika ağası alçakça çağrısını faşist subay ve polislerin kurşunları ile yere düşen işçilerin kanları daha kurumadan yapmıştı.

Bugün de "genel yas" ilan edip, işçi sınıfını teslim olmaya çağıran bu hain, "Anayasal ve demokratik haklarını, DİSK'in tabanın söz ve karar sahibi olma temel ilkesi için de kullanabilmesi açısından işçi üyelerimizin serbest bırakılması kararlaştırılmıştır". diyerek sorumluluğu üzerinden atmaya çalışıyor.

De.sa.7'de

Hainlikle Tescilli HALIL TUNÇ İşçi Sınıfının Birleşen Yumruğu, Senin Gibi Sendika Ağalarının da Beyninde Patlayacaktır

Hain ve satılmış yüzünü bu güne kadar defalarca gösteren sendika ağası Halil Tunç işçi sınıfının şanlı Genel Grevine kara çalmak, mücadeleyi güçsüzleştirmek için elinden geleni yaptı. Namussuz, uşak karakterini bir kere daha gösterdi.

Yıllardan beri Türk-İş'in, başında ağalık yapan Halil Tunç, bu güne kadar DİSK'in başındaki sendika ağalarıyla birlikte, işçi sınıfının birliğini önlemek, milyonlar-

De.sa.7'de

Beşiktaş-Taksim Yürüyüşünde ;

REVİZYONİSTLER, DEVRİMCİLERLE İŞÇİLERİN KAYNAŞMASINI ÖNLEYEMEDİLER

Revizyonistler bütün çırpınmalarına rağmen Taksim meydanının devrimci sloganlarla inlemesinin önüne geçemediler.

DİSK'in başına çöreklenen revizyonist sendika ağaları 18 Eylül günü İstanbul'da yapılan yürüyüşte bütün engelleme çabalarına rağmen devrimcilerin yürüyüşe katılan işçilerle kaynaşmalarının, yürüyüşte zaman zaman da olsa devrimci sloganların haykırılmasının önüne geçemediler.

Revizyonist sendika ağaları bu yürüyüşü işçilerin yükselen mücadelesi karşısında zevahiri kurtarmak için düzenlemek zorunda kaldılar. Ama daha yürüyüşten iki gün önceşi hain, uzlaşmacı siyasetlerine uygun olarak hareketi uyuşturmak, gerici yönetimlerinin etkinliğinde yürütebilmek için ellerinden gelen bütün hile ve tertiplere başvurdular. Önce yürüyüşün sadece İstanbul yakasındaki işçilerin katılmasıyla yapılacağını söyleyerek Anadolu yakasındaki fabrikaların işçilerinin katılmayacaklarını söylediler. Ardından o ana kadar çeşitli fabrikalarda işçilerle proleter devrimcilerin kaynaşmalarının, revizyonist siyasetlerinin attıkları her adımda iflas ettiğini görmenin verdiği korkuyla yürüyüş sırasında tamamen tecrit olabileceklerini gördüklerinden yürüyüşün arabalarla yapılacağı kararını aldılar. Bu tertiplere rağmen büyük işçi kitlesinin yürüyüşe katılmakta kararlı olduğunu görünce Cuma gününden itibaren el altından yürüyüşün iptal edildiği haberini yaydılar.

Revizyonistlerin çevirdikleri bütün namussuzca dolaplara rağmen Cumartesi günü yürüyüşün başlıyacağı Beşiktaş'ta ve biteceği Taksim'de çok sayıda işçi ve halk toplandı. Toplanan işçilerin hepsi 1 Ma

De.sa.7'de

Karşı Devrimin Terörüne Boyun Eğmeyelim ▪ Genel Grev Genel Direniş Bayrağını Yere Düşürmeyelim ▪ Faşizme Ölüm Halka Hürriyet

ÇİN DEVRİMİ DÜNYA DEVRİMİNİN PARÇASIDIR

Proletarya Diktatörlüğü Altında da Devrim Sürer

-2-

Çin'de devrimci mücadelenin başarıya ulaşması ve zaferler kazanması, proletarya'nın bu mücadelenin siyasi önderliğini kazanmasından sonra mümkün oldu.

1911'de Çin'de Demokratik Devrim ileri bir atılım yapmış, fakat kısa zamanda yenilgiye uğramıştı.

1911 devriminden sonra da halk kitleleri üzerindeki baskı ve sömürü devam etti. Kompradorların, toprak ağalarının, savaş ağalarının ve büyük memurların soygunu durmadı. Emperyalizmin talanı sona ermedi. Tersine, siyasi baskı da, ekonomik sömürü de giderek artıyordu.

Çin'in büyük limanları emperyalistlerin askeri ve idari kontrolündeydi. Emperyalistler Çin'de ne vergi veriyorlardı. Ne de Çin yasalarına uymak zorundaydılar. Amerikalı, Japon ve Avrupalı emperyalistler, her türlü kaçakçılığı yapıyorlar, halk yığınlarını zalimce eziyor, sömürüyorlardı.

Halkın durumu devrim öncesinin aynı, hatta daha da beterdi. Devlete ödenen ağır vergiler, mahalli idarecilerin soygunları, toprak ağalarının, savaş ağalarının mezalimi ülkeyi baştan başa müthiş bir yoksulluğa itmişti.

Bazen kuraklıklar ve salgın hastalıklar, bazen soyguncu çeteleri ya da toprak ağalarının adamları halkı kırıyor, geçiriyordu.

Mahsül, ağaların ve emperyalistlerin depolarına gidiyor, halk açlıktan ve kıtlıktan ölüyordu. Kıtlık başgösteren yerlerde insanlar otları ve ağaç kabuklarını tükettikten sonra açlığı bastırmak için toprak yiyorlardı. Tarlalar insan cesetleriyle doluyordu. Birçokları, bu ölüleri yiyerek yaşamaya çalışıyorlardı. İnsanlar ölü insan eti yiyebilecek kadar korkunç bir durumdaydı.

Ancak, 1911 devriminden sonra halk içinde özellikle bir sınıfın hızla gelişip olgunlaşmaya başladığı görüldü. Birinci Dünya Savaşı ve Dünya savaşının hemen sonrasında bu hızlı gelişme, Çin proletaryasının [illegible] devrimcilerinin devrim bayrağını ellerine alıp yükseltere dalgalandırmasına yol açtı.

Birinci Dünya Savaşı sırasında Almanların elinde bulunan bazı Çin topraklarının Amerikalı, İtalyan, Fransız ve İngiliz emperyalistleri tarafından Versay anlaşmasında Japonlara verilmesi, Çin'de anti-emperyalist mücadelenin yükselmesine yol açtı.

4 Mayıs 1919'da Pekinli öğrencilerin başlattığı anti emperyalist gösteriler bütün ülkeye yayıldı. [illegible] Temmuz ayında bütün halk anti-emperyalist anti feodal gösteriler yapıyordu.

4 Mayıs Çin'in devrim tarihinde bir dönüm noktasıdır.

Çünkü, bu tarihten sonra Çin'de devrimin önderliği proletaryanın eline geçmiştir.

Mao Zedung bu olayın önemini şöyle belirtir:

"4 Mayıs 1919 hareketinden önce (Bu hareket birinci emperyalist dünya savaşından ve Rus Ekim devriminden sonra ortaya çıktı) Çin burjuva-demokratik devriminin önderleri küçük burjuva ve burjuvaziydi. Çin proletaryası, o zamanlar siyaset sahnesine bilinçli ve bağımsız bir sınıf hareketi olarak çıkmamıştı. Devrime daha henüz küçük burjuvazinin ve burjuvazinin sınıf takipçisi olarak katılmıştı. Örneğin 1911 devrimi zamanında proletarya böyle bir sınıftı.

4 Mayıs hareketinden sonra milli burjuvazi devrime katılmaya devam ettiyse de, artık Çin'in burjuva demokratik devriminin siyasi önderliği burjuvazinin değil, proletaryanın elindeydi. Kendi olgunlaşma sürecinin sonucu olarak ve Rusya'daki devrimin etkisiyle Çin proletaryası hızla bilinçli ve bağımsız bir siyasi kuvvet haline geldi.
(Yeni Demokrasi Üzerine, 1940)

(ÇKP) ÇİN KOMÜNİST PARTİSİNİN KURULUŞU

Çin işçi sınıfı, köylüler ve emekçilerin hepsi yukarıda anlatılan sefaletin içinde baskı altında yaşarken, 4 Mayıs 1919 hareketinden kısa bir süre sonra 1921'de ÇKP kuruldu.

ÇKP kuruluşundan çok kısa bir süre sonra büyük ve hızla önem kazanan bir siyasi önder durumuna geldi.

Aralarında Mao Zedung'da bulunan ÇKP'nin kurucuları ve ilk kadroları bütün hatalarına rağmen, esasında doğruydu. Bu sırada Guomindangla ÇKP arasında sıkı bir ittifak kuruldu. Anti-emperyalist, anti feodal demokratik devrim mücadelesi, proletaryanın siyasi birliği altında hızla yükseldi. Böylece, "Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeği, Çin'in somut pratiğiyle birleştirilir birleştirilmez, Çin devriminin yüzünü büsbütün yeniledi."

1840 Afyon savaşından 1919 4 Mayıs'a kadar emperyalizmin bürokrat kapitalizmin ve feodalizmin zulmüne karşı 70 yılı aşan bir süre kahramanca mücadele eden Çin halkının devrimci gücü ile işçi sınıfının siyasi önderliği kaynaşınca, ortaya yenilmez bir güç çıktı.

YENİ DEMOKRATİK DEVRİM

Şanlı Uzun Yürüyüş.

Mao, "eğer böyle bir çağda (proleter devrimleri ve emperyalizmin çağında) herhangi bir sömürge ya da yarı sömürge ülke emperyalizme karşı ya da onların uşakları burjuvaziye karşı bir devrime girişse, o zaman bu devrim artık eski burjuva demokratik dünya devrimi kategorisine değil, yeni bir kategoriye (tasnif) girer; o zaman bu devrim artık eski burjuva veya kapitalist dünya devriminin bir parçası değildir; tam tersine yeni bir dünya devriminin yani proletaryanın sosyalist dünya devriminin bir parçası haline gelmiştir. Bu gibi devrimci sömürge ve yarı sömürge ülkeler, artık kapitalizmin dünya karşı-devrimci cephesinin müttefikleri değildir; onlar sosyalizmin dünya devrimci cephesinin müttefikleri olmuşlardır" diyor.

Emperyalizmin çağına girilmiş olması, hele Rusya'da dünyada ilk kez bir proleter devriminin başarıya ulaşması ve Çin'de proletarya'nın da artık gelişmiş ve devrimi yönetebilecek duruma gelmiş olması, Çin'de eski-demokratik devrim döneminin bitip yeni demokratik devrim döneminin başlamasına yolaçtı.

Daha önceleri Çin'deki burjuva demokratik devrimi, dünya kapitalizminin bir parçasıydı. 4 Mayıs 1919'dan sonra dünya proleter-sosyalist devriminin bir parçası haline geldi.

YENİ DEMOKRATİK DEVRİMİN SİYASETİ

"Şimdi kurmak istediğimiz Çin Demokratik Cumhuriyeti, proletaryanın önderliğinde emperyalizme ve feodalizme karşı mücadele eden bütün insanların ortak diktatörlüğü altında olan bir Cumhuriyetten başka, yani Yeni Demokrasinin Cumhuriyetinden başka bir şey olamaz." Mao Zedung.

"...proletarya, köylülük, aydınlar ve küçük burjuvazinin diğer tabakaları, şüphe götürmez bir şekilde Çin'in kaderini tayin eden temel kuvvetleri meydana getirmektedirler". Mao Zedung

"...proletarya (bu devrimde) önder gücü meydana getirecektir." Mao Zedung

Yeni Demokratik düzenin bir başka özelliği de sosyalizme hızla geçişin şartlarını yaratmasıydı.

1920 yıllarında demokratik devrim anlayışı bu kadar gelişkin değildi. Fakat devrim esas olarak doğru tesbit edilmişti.

Artık işçi sınıfı ve tüm halk büyük bir inanç ve kararlılıkla mücadele ediyorlardı.

1924 yılında güçlü bir ittifak kurulmuştu. Guomindang ve ÇKP birlikte mücadele ediyorlardı. Ama 1927 de bu ittifak kanlı bir şekilde bozuldu. Guomindang'ı ele geçiren ve oradaki ilerici unsurları tasfiye edip sindiren Çang Kay-Şek haince bir saldırıya girdi ve 12 Nisan 1927'de Şangay'da binlerce komünisti katletti.

Bu en ihanet ve yenilgi ÇKP'ne ve tüm anti-emperyalist anti-feodal halk güçlerine şu dersi bir kere daha öğretiyordu: "Siyasi iktidar silahın namlusundadır." Mao Zedung

"Devrimin esas görevi ve en yüksek biçimi, iktidarın silah zoruyla ele geçirilmesi ve meselenin savaş yoluyla halledilmesidir. Bu Marksist-Leninist devrim ilkesi evrenseldir, hem Çin için hem de diğer ülkeler için geçerlidir". Mao Zedung

1927 yılı [illegible] için uzun [illegible] başlıyordu.

Aynı yıl parti içindeki ve yönetimdeki Çandu-Siyu sağ çizgisi yenilgiye uğratıldı.

Uğranılan yenilgiler ne ÇKP'ni ne de Çin halkını mahkum edebilirdi. Çünkü onlar yeni doğmakta olan bir düzenin yükselen, gelişen güçleriydiler. Böyle güçler, geçici yenilgilere bile eninde sonunda zafer kazanırlar.

1927 katliamı da işçileri, devrimcileri yıldırmadı. Halk bu saldırıya boyun eğmedi. Binlerce devrimci işçi ölüme karşı korkusuzca yürüyorlardı. Dik başlarıyla arkadaşlarına, şöyle sesleniyorlardı:

"Kahrolsun Ogumonding! Kahrolsun militarizm! Yaşasın İşçi Derneği! Yaşasın Komünist Partisi! Yaşasın Çin Devrimi!"

Onlar böylece öldürülemeyen inançlarını son defa haykırarak ölüyorlardı.

[illegible] işçileri yıldırıyordu. ÇKP örgütlenmesini sürdürüyordu.

1927 bahar aylarında Kiangsi, Fukien, Hupeh ve Hunan eyaletlerinin köylerinde devrimci hareket hızla yükseldi. Eylül 1927'de Hunan Köylü Birliklerinin ve ÇKP'nin önderliğinde geniş bir ayaklanma başlatıldı.

Mao Zedung, ayaklanmaya önderlik etmekteydi.

Ayaklanma başarıya ulaşamadı. Fakat İşçi-Köylü Kızılordusunun bu mücadele içinde doğması ve Guomindang'lı hainlere ilk kurşunun bu mücadelede sıkılması bu ayaklanmanın olumlu yanlarıydı.

ÇİN SOVYET CUMHURİYETİNİN KURULUŞU

Mao Zedung ve ayaklanmayı yöneten küçük bir kızılordu [illegible] dağlarına tırmandı. Cu [illegible] kuvvetleri de buraya geldi. Kiangsi eyaletinde ilk Çin işçi-köylü iktidarının temelleri atıldı.

11 Aralık 1931 de Çin Sovyet Cumhuriyeti kuruldu. Hükümet Başkanlığına da Mao Zedung seçildi.

Fakat Çin Sovyet Cumhuriyetinin hayatı uzun sürmedi. Çünkü, bu sefer de maceracı "sol" oportünist Vang Ming önderliği gaspetmişti ve ÇKP'nin yanlış bir siyaset izlemesine sebep oluyordu. Bunlar köylülerin devrimci rolünü inkar ediyor, şehirlerdeki ayaklanmalarla devrimin zafere ulaşacağını öne sürüyordu.

Guomindang'lı karşı devrimcilerin saldırıları bu yanlış siyaset yüzünden başarıya ulaştı.

1933-1934 yılları arasında ÇKP önderliğindeki kızıl alanların % 90'ı kaybedildi. Çin Kızıl Ordusu Kiangsi'yi terketmek zorunda kaldı.

UZUN YÜRÜYÜŞ

Kiangsi'den çekilmek devrimci hareketin yaşaması için zorunlu hale gelmişti. Ayrıca hatalı siyasetin sorumlusu oportünist çizginin yönetimden uzaklaştırılması gerekiyordu.

1 Eylül 1934'de Çin Kızıl orduları ve Sovyet Cumhuriyetinde yaşayan halk, ÇKP önderliğinde Güneydoğu Çindeki Kiangsi'den Kuzeybatı Çin'deki devrimci üslere doğru yola çıktılar. İşte şanlı uzun yürüyüş böyle başladı.

12 ay boyunca durmadan yürüdü ve savaştılar. Guamindang gericilerinin bütün engellerini aşabilmek için onbinlerce devrimci hayatlarını feda ettiler. Makinalı tüfek, mayın hatları yarıldı, ordular yenilgiye uğratıldı.

Bu büyük mücadele, yepyeni kitleleri devrimci harekete karşı karşıya getirdi. [illegible] kısa zamanda, emperyalizme, bürokrat kapitalizme ve feodalizme karşı mücadeleye başlıyorlardı.

1935 yılının Ocak ayında, yürüyüş sırasında, ZUNYI'de bir toplantı yapıldı. Bu toplantıda Vang Ming'in hatalı siyaseti düzeltildi. Mao Zedung partinin önderi durumuna geldi. Bu Çin Komünist Partisi ve Çin devrimi tarihinde önemli bir olay, önemli bir başarıdır.

JAPONYA'YA KARŞI DİRENME DÖNEMİ

1937 Temmuzunda Japon emperyalistleri tutundukları, kıyı bölgelerden içerilere saldırmaya başladılar. Devrimci mücadele, Japonya'ya karşı direnme dönemine girdi.

Mücadelenin ilk dönemlerinde Japon emperyalistleri başarılıydılar, zaferler kazanıyorlardı. Ama onlar ne de olsa kendilerine düşman bir halkın okyanusu içinde çırpınmaktaydılar. 1937 yılında Guamindangla ittifak yapıldı. Sonunda "herşeyi altedebileceklerini sanan Japon emperyalistleri de yenildi. 1945 yılında.

Şimdi gerici Guamindanga karşı mücadele dönemi ve onun arkasında yavaş yavaş yerini almaya başlayan ABD emperyalizmine karşı mücadele dönemi başlıyordu.

Karşı-devrimci Guamindang kendi durumunun hiç de parlak olmadığını görerek ÇKP ne ve onun önderliği altındaki halk cephesine ve halk ordusuna saldırdı (Temmuz 1946)

Bu gerici güç de 3 yıl kadar süren kararlı bir mücadeleden sonra yenilgiye uğratıldı.

1948'de ÇKP ve Halk için zafer yolları artık kesin olarak açılmıştı. Mançurya karşı-devrimcilerin ellerinden alındı.

20 Nisan'da Yangçı kurtarıldı. Şangay ele geçti. Önce kırlar ele geçirilmiş, sonra da emperyalistlerin ve yerel güçlerin ana merkezleri olan şehirler kurtarılmıştı.

Artık bütün işbirlikçiler ve emperyalistler ve gericiler için yapılacak bir tek iş kalmıştı. Tası tarağı toplamak ve bu devrimci "cehennem" den kaçmak! Ve karşı devrimciler başlarında Çang Kay - Şek olmak üzere bunu yaptılar. Çin'den kaçtılar. Çinli gericiler ellerinde kalan son güçle Taiwan adalarını işgal ettiler. Halk onlara karşı ayaklandı. Bunları bastırarak orada gerici ve sarsak bir bir diktatörlük kurdular.

1 Ekim 1949'da Çin Halk Cumhuriyeti ilan edildi. Böylece 1921'de başlayan siyasi iktidarı ele geçirme mücadelesi 28 yıl sürdükten milyonlarca halkın kanı döküldükten sonra zaferle sona ermiş oluyordu.

Çin'de Demokratik Halk Diktatörlüğü böyle kuruldu.

Başında Mao Zedung bulunan ÇKP'nin doğru çizgisi işçi sınıfını ve Çin halkını başarıya götürmüş.

Çin Devrimi, Marksizm-Leninizmin yarı-sömürge, yarı-feodal şartlarda başarı kazanabileceğinin ilk örneğidir. Başkan Mao Zedung Devrim ve Halk Savaşı teorilerini geliştirerek, yarı-sömürge ülkelerin işçi sınıfı ve halklarının ve genel olarak M-L'nin cephanesine hem teorik hem de pratik bir çok değerli silah kazandırdı..

Mao Zedung'un önderliğinde Çin halkının mücadelesi ve devrimi halk savaşının yenilmez olduğunun, halkın yenilmez olduğunun en iyi örneklerindendir. (Bk.S.S.55)

1 Ekim 1949'da Çin Halk Cumhuriyeti ilan ediliyor.

Çin'de iktidar uzun mücadelelerden sonra ele geçti. Ve bu mücadele halkın üç önemli silahı vardı. İşçi sınıfının partisi, halkın birleşik cephesi ve halk kurtuluş ordusu. ÇKP, halk cephesini halk ordusunu başarıyla inşa etti.

Çin devrimi bunun yanında bir de halk savaşı kavramını geliştirdi. Başkan Mao, bu teoriyi yılların mücadelesinin pratiğini Marksizm-leninizm ışığında değerlendirerek geliştirdi ve işçi sınıfı ve dünya halklarına armağan etti.

1 Ekim 1949'da ÇHC kuruldu. Emperyalistler ve yerli işbirlikçileri ve toprak ağaları yenilgiye uğratıldı. Fakat yıllarca sürmüş olan silahlı mücadele, yılların sömürüsünün yarattığı yoksulluk ve yıkımı bir çırpıda ortadan kaldırmak mümkün değildi. Ve sınıflararası mücadele de bu zaferle sona ermiş olmuyor, sadece yeni bir safhaya giriyordu.

"Büyük zaferler kazanmış bulunuyoruz ama altedilen sınıf, mücadeleyi umutsuzca sürdürecektir. Bu kişiler hala yaşıyorlar, bu sınıf hala mevcut. Dolayısıyla nihai bir zaferden söz edemeyiz. On yıl, yirmi yıl sonra dahi nihai bir zaferden söz edilemez. Uyanıklığımızı kaybetmememiz gerekir."

Mao Zedung böyle diyordu.

Ve yüzyıldan fazla emperyalistlerin ezdiği ve mahvetmeye çalıştığı, cefakar yılmaz ve mücadeleci Çin halkına işçi sınıfına şu çağrıyı yapıyordu:

"Daha büyük zaferler kazanmak için birleşelim."

Faşizme Karşı Mücadelenin Başarısı Revizyonizmin ve Reformizmin Kitleler Üzerindeki Etkinliğinin Kırılmasına Bağlıdır

teori yolumuzu aydınlatıyor

Tekelcilik emperyalizm çağında burjuvazinin temel eğilimidir. Emperyalist burjuvazi ekonomide ve siyasette tekel olma ve tekel durumunu sürdürebilmek için şiddet ve zulme başvurmak zorundadır. Kapitalizmin serbest rekabetçi döneminde ilerici olan, burjuva anlamda da olsa demokratik hak ve özgürlüklerin savunucusu olan burjuvazi günümüzde gericileşmiştir.

Emperyalist burjuvazi sermaye ihracı yoluyla dünya çapında gericiliğin, şiddetin ve terörün destekçisidir. "Faşizm burjuvazinin sınıf egemenliğinin son aşamasıdır" (Dimitrov) Dünyanın dört bir yanında milli kurtuluş ve sosyal devrim mücadelesi emperyalist sisteme öldürücü darbeler vurmakta, kapitalizmin kaçınılmaz sonunu yaklaştırmaktadır. Bunun yanısıra kapitalist sistemin kaçınılmaz olarak içine düştüğü ekonomik buhranın yıkıcı etkileri, emperyalist burjuvaziyi ve bütün dünyadaki işbirlikçilerini sömürge ve yarı sömürge ülkeler halklarının, işçi sınıfının boynundaki sömürü ve zulüm boyunduruğunu daha da sıkmaya itmektedir. Emperyalist burjuvazi buhranın etkilerini ülke içinde işçi sınıfına ve emekçi halka; ülke dışında sömürge ve yarı sömürge ülkelerin halklarının sırtına yıkmaktadır. Sömürge ve yarı sömürge ülkelerde işbirlikçi burjuvazi cılız, güçsüz bir yapıya sahiptir. Bu bakımdan buhranın etkileri onun için daha öldürücü olmakta, varlığını koruyabilmek, hakimiyetini güvenlik altına alabilmek için işçi sınıfına ve emekçi halkın demokratik ve ekonomik haklarının kırıntısını bile gasbetmekten başka çıkış yolu bulamamaktadır.

Reformizm ve revizyonizm, işçi sınıfının devrimci mücadelesini yozlaştırmak, devrimci ruhunu köreltmek ve devrim azminin kırılmasını sağlamak, böylelikle sömürü ve zulüm düzeninin temelden yıkılmasının önüne geçmek temelinde birleşen karşı-devrimci akımlardır.

İşçi sınıfının devrimci mücadelesinin yolunu açmak için bu burjuva ideolojilerin temizlenmesi faşizme karşı mücadelede hayati önem taşımaktadır.

İşçi sınıfının ve emekçi halkın en geniş kesimlerinin faşizme karşı mücadeleye seferber edilebilmesi her şeyden önce faşizmin halk düşmanı yüzünün bütün yönleriyle teşhirine bağlıdır. Faşizmin bir avuç sömürücünün çıkarları uğruna, sömürü ve zulüm düzenini sürdürebilmek için emperyalizme bağımlı işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağaları ittifakının en kanlı, en vahşi ve en son olduğunun kavratılması gerekir.

Reformistler ve revizyonistler faşizmin, emperyalizm çağında burjuvazinin sınıf egemenliğinin bir biçimi olduğu, sömürü düzenini sürdürebilmek için başvurduğu en son yol gerçeğini tahrif etmektedirler. Onlar burjuvazinin gerici ve zorba karakterini gizlemeye çalışarak, faşist diktatörlüğün kurulması ve sürdürülmesinin hakim sınıfların uşağı birkaç politikacının ve yüksek rütbeli subayın subjektif istek ve niyetlerinin "kötü karakterli" olmalarının sonucu olarak göstermeye çalışıyorlar. Onlar, bu sis perdesinin arkasında faşist zulüm ve sömürünün köklerinin kapitalist düzende yattığını kitlelerin gözünden saklamaya çalışıyorlar. Çünkü reformizm, sömürünün tamamen ortadan kalkmasını değil, düzenin bazı değişikliklerle sürmesinden yanadır. "Reformculuk, kapitalist hakimiyet var oldukça tek tük düzeltmelere rağmen daima gündelikçi esirler olarak kalacak olan işçileri kandırmak için kullanılan bir burjuva sahtekarlığıdır" (Lenin). Yüzündeki sahte devrimci maskeyle marksizmin devrimci ruhunu ve devrimci yöntemlerini toprağa gömmeye çalışan modern revizyonizm de, sömürü ve zulüm düzenini ortadan kaldırmayı değil ambalaj değiştirerek devam ettirmekten yana olan karşı devrimci bir akımdır. Günümüzde modern revizyonistlerin bir bölüğü (İtalyan Komünist Partisi, Fransız Komünist Partisi, İspanya Komünist Partisi vd.) artık yüzlerindeki "marksizm" maskesini de sıyırarak burjuva reformist karakterlerini inkar etmemektedirler. Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi bir bölüğü ülkelerindeki burjuva iktidarları yerine sosyal-faşist bir diktatörlüğün kurulabilmesi için çalışan işbirlikçi hainler şebekesi olarak çalışmaktadırlar. Ama hepsinin ortak özelliği sömürü düzeninin şu veya bu biçimde değişikliklerle sürmesinden yana olmalarıdır.

FAŞİZMİN KESİN OLARAK YENİLGİSİ DEVRİM SORUNUDUR

Reformistler ve revizyonistlerin faşizmin sınıf temeli üzerine yaydıkları safsataların asıl nedeni onların devrim düşmanı oluşlarındandır. Yukarda da belirttiğimiz gibi faşizm burjuvazinin sınıf olarak siyasi egemenliğini sürdürebilmesinin bir biçimidir. Emperyalist burjuvazi siyasi tekelini kurabilmenin gücünü ekonomik egemenliğinden, ekonomideki tekelci yapısından almaktadır. Üretim araçlarının mülkiyetini elinde tutabilmekten, sermayesinin gücünden, dünyanın geri ülkelerinin yağmalanmasından almaktadır. Emperyalizmin desteğinden almaktadır. Bu yüzden faşizmin kesin olarak yenilgiye uğratılması ancak devrimin zaferine, sömürü ve zulme dayanan düzenin temellerinden yıkılmasına bağlıdır. Üretim araçlarının mülkiyetini sömürücü sınıfların elinden alarak toplumun mülkiyeti haline getirmekle mümkündür. Emperyalizmin ekonomik, askeri, siyasi eğemenliğine son vermekle mümkündür. "Faşizme karşı mücadelenin ve zafer kazanmanın sadece tek bir yolu vardır. Bu; burjuvazinin yıkılması için mücadele yolu, proletarya diktatörlüğü için, sovyet iktidarı için mücadele yoludur." (Dimitrov) İşçi sınıfının devrimci mücadelesinin önüne geçmek, devrimin zaferini önlemeğe çalışmak reformizmin ve revizyonizmin ortak özelliğidir. Bunlar faşizmin yenilgisini faşist bir hükümetin yıkılması, başka bir burjuva hükümetinin kuruluşuyla mümkün olacağını ve başka türlüsünü zaten düşünmedikleri için kesin olarak böyle olacağını ileri sürüyorlar. Devrim düşmanı karakterinden ötürü faşizme karşı mücadelede uzlaşmacı, teslimiyetçidirler. Faşizme karşı mücadelenin başarısı için reformizmin ve revizyonizmin kitleler arasında yaymak istedikleri ham hayallerin altında yatan teslimiyetçi, uzlaşmacı, işbirlikçi siyaseti açığa çıkartmak proleter devrimcilerin baş ta gelen görevlerindendir.

REFORMİSTLER VE REVİZYONİSTLER KİTLELERİN FAŞİZME KARŞI BİRLİĞİNİN DÜŞMANIDIRLAR

Faşizmi mezarına gömecek olan tek güç başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkın örgütlü aktif mücadelesidir. Bütün sömürücü sınıflar gibi bu gerçeği iyi bilen faşistler emekçi halkın işçi sınıfının önderliğinde güçlerini birleştirmesinin önüne geçebilmek, kitleleri örgütsüz ve dağınık halde tutabilmek için elinden gelen bütün yollara başvurur. Reformizmin ve revizyonizmin bölücü, kitlelerin devrimci birliğine düşman siyasetleri faşistlerin ekmeğine yağ sürmektedir. Reformistler ve revizyonistler çeşitli demagojilerle, anti-komünizm edebiyatı yaparak kitleler arasında örgütsüzlüğü, dağınıklığı yaymakta, ektikleri nifak tohumlarıyla, gerici propagandayla kitlelerin birleşmesinin önüne geçmeye çalışmaktadırlar. İşçi sınıfını ve emekçi halkın birliğini önliyerek, kitlelerin birleşmiş ve aktif mücadelesini zayıflatıp, felce uğratarak bir avuç sömürücünün güçlerini arttırmalarına, mevzilerini güçlendirmelerine ve hakimiyetlerini sürdürmelerine doğrudan veya dolaylı olarak destek olmaktadır.

Geniş kitleleri faşizme karşı mücadeleye sevkedebilmek, faşizme karşı aktif mücadele yolunda örgütleyebilmek ancak reformist ve revizyonist siyasetin kitleler arasına çekmeye çalıştıkları çitleri parçalamakla mümkündür. Bu mücadele ise kitleler arasında sürekli olarak devrimci düşüncenin propagandasını yaparak, revizyonistlerin ve reformistlerin iki yüzlü, uzlaşmacı ve teslimiyetçi siyasetlerini teşhir ederek başarıya ulaşabilir. Proleter devrimciler kitleler arasında çalışma yürütürlerken reformizmin ve revizyonizmin etkinliğinde kalmış olanlara karşı doğru bir politika izlemelidirler. Revizyonistlerin ve reformistlerin şefleriyle, onların etkisinde kalan kitleleri aynı görmemeliyiz. Bu şefleri teşhir ve tecrit ederek kitleleri kazanmaya çalışmalıyız. Revizyonist elebaşıları Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçileri olduklarından onlara karşı en uzlaşmaz ve en sert mücadeleyi yürütmeliyiz. Reformistler faşizme karşı aktif tavır aldıkları sürece onlarla faşizme karşı ittifak kurmalıyız. Ama mücadeleyi de bırakmamalıyız. Reformist ve revizyonist siyasetin hayatın gerçekleri karşısında iflası, devrimci siyasetin kitlelere kavratılması için devrimcilerin yapacağı çalışmalar geniş kitleleri gerici ideolojilerin etkisinden kurtaracak, halkın güçlerini birleştirmesinin ve aktif mücadelesinin önüne konulan engelleri parçalayacaktır.

"İktidar namlunun ucundadır." Mao Zedung

İstanbul'daki Anma Toplantısına 4.000'in Üzerinde Devrimci ve Yurtsever Katıldı

MAO ZEDUNG ANILDI

18 Eylül Cumartesi günü Istanbul'da Tepebaşı Gazinosu'nda "MAO ZEDUNG'U ANMA TOPLANTISI" düzenlendi. Toplantıya 4000 kadar devrimci ve yurtsever katıldı.

Halkın Kurtuluşu gazetesi de toplantının düzenlenmesinin içinde yer almak istedi. El ilanlarına kendi adının da yazılmasını istedi. Ancak Mao Zedung'u anma toplantısını devrimcileri kendi gruplarına çağırma toplantısı olarak planlayan arkadaşlar, "zaman kalmadı", "hukuki durum müsaade etmiyor" gibi gerekçelerle el ilanlarına Halkın Kurtuluşu gazetesinin adını yazmadılar. "Halkın Kurtuluşu gazetesi Mao'yu anma toplantısına katılmıyor, katılmayı reddediyor" şeklinde devrimcilere yakışmayan dedikodular yaydılar. Onlar adeta bu toplantıyı kendileri için bir prestij vasıtası haline getirmeye çalıştılar. Oysa toplantıya katılanların en büyük bir çoğunluğunun Halkın Kurtuluşu gazetesinin kullandığı sloganları bağırdığı da toplantıya katılan herkesin görebileceği bir gerçekti.

Mao Zedung'un anısına 3 dakikalık saygı duruşu ile başlayan toplantıda, katılanlar hep bir ağızdan ENTERNASYONAL marşını söylediler. Toplantı boyunca DAST, BANK-İş Sendikası, Türkiye Birlik Partisi ve Yurtsever Gençlik, Halkın Kurtuluşu, Aydınlık, Militan Gençlik adına konuşmalar yapıldı. Mao Zedung'un "Çinkang Dağlarına Dönüş" ve "İki Kurşun Konuşması" adlı şiirleri okundu.

Toplantıda bir çok kişi ve devrimci kuruluş tarafından gönderilen mesajlar da okundu. Mesajların büyük bir çoğunluğu, bir kısım arkadaşın toplantıya katılmayı reddediyor diye dedikodu yaptıkları Halkın Kurtuluşu'nun sloganları ile bitiyordu. Toplantı sırasında sık sık sloganlar da bağırıldı. "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi", "Ne Amerika Ne Rusya,y Bağımsız Türkiye", "Tek Yol Devrim" sloganları en çok kullanılan sloganlar oldu.

Toplantıda Halkın Kurtuluşu gazetesi adına konuşma yapan arkadaş, konuşmasında daha çok "devrimcilerin birliği" meselesi üzerinde durdu. Mao Zedung'un ölümüyle dünya proletaryasının modern revizyonizme karşı mücadelede, marksizm düşmanı akımlara karşı mücadelede büyük bir savaşçıyı ve önderi kaybettiğini, modern revizyonistlerin büyük bir sevinç içinde olduklarını söyledi. Arkadaş; ancak bu sevincin boşa olduğunu, zira Mao'nun Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in yolunda, modern revizyonizme karşı bir çok devrimci savaşçıyı yetiştirdiğini söyledi.

Bugün dünyanın her yerinde genç marksist-leninist hareket ve partilerin yükselmekte olduğunu, ubunların çeşitli ülkelerde işçi sınıfının başına çöreklenmiş olan revizyonist partilere karşı mücadele bayraklarını yükselttiklerini ve bir çok başarılar kazanmakta olduklarını sözlerine ekledi.

Gazetemiz adına konuşan arkadaş; Mao Zedung'un ölümünün ülkemizde de "Devrimcilerin birliği"nin sağlanması için mücadeleye daha da hız verilmesi için bir temel teşkil ettiğini belirtti. Ancak Mao Zedung'un yolundan yürünecekse "devrimcilerin birliği" meselesinde şu üç şeye dikkat edilmesi gerektiğini belirtti: "Devrimcilerin birliği marksist-leninistlerin ve bu yolda önemli adımlar atmakta olanların birliği olmalıdır. Devrimcilerin birliği proletarya partisinin inşasından ayrı bir mesele olarak ele alınamaz. Devrimcilerin birliği ülkemiz de proletarya hareketinin yükselmesi, sosyalist harekete bu hareketin kaynaşması sürecinden ayrı olarak ele alınamaz."

Gazetemiz adına konuşan arkadaş, devrimcilerin birliği sözünü her türden sihirli formülden ve her türden siyasi spekülasyon ve fırsatçılıktan azade tutmamız gerektiğini, devrimcilerin birliğinin ancak, uzun mücadeleler sonucunda ve önce bütün ayrılık noktalarının ortaya konarak ve bunların marksizm-leninizm temeli üzerinde mücadele ile giderilmesi sonucundan sağlanabileceğini belirtti.

Arkadaşımız, devrimcilerin birliğinin, ülkemizde kendine proleter devrimci diyenlerin kabaca bir araya getirilmesi olarak anlaşılmaması gerektiğini, bu büyük görevin ancak devrimci kitle mücadelelerinin fırtınası içinde geniş halk yığınlarıyla birleşme süreci içinde; başta modern revizyonizme olmak üzere, reformist sağ sapmaya karşı da mücadele edilerek ve bu zararlı akımın da marksizm-leninizm temeli üzerinde mahkum edilmesi sonucunda yerine getirilebileceğine işaret etti.

Arkadaşımız sonuçta konuyu şöyle özetledi: Başta modern revizyonizme ve onun uzantılarına karşı mücadele; devrimci hareket içinde reformist sağ sapmaya karşı, bu akımın yerle bir edilmesi için marksizm-leninizmin reformist katkılardan arındırılması için mücadele; devrimci kitle hareketinin yükseltilmesi, geniş halk yığınları ile birleşme ve sosyalizmin işçi sınıfı hareketi ile birleştirilmesi için mücadele. İşte "Devrimcilerin Birliği" ancak bu mücadeleler sonucunda, bu üç mücadele sonucunda ve reformist sağ sapma temeli üzerinde değil, marksizm-leninizm temeli üzerinde sağlanacaktır."

Mao Zedung'u anma toplantısı, devrimcilere gerek modern revizyonizme karşı mücadelede, gerekse "Devrimcilerin Birliği" için mücadelede hız ve kuvvet verdi. Ülkemizdeki devrimci hareketin marksizm-leninizm yolundan ayrılmadan, kararlılıkla zafere doğru yürüyeceğinin bir göstergesi oldu.

YAPRAK TÜTÜNÜ İŞLEYEN İŞÇİLER KENDİLERİ VEYA ÇOCUKLARI HASTALANINCA ÇARESİZLİK İÇİNDE KIVRANIRLAR

Bu gün Tekel Yaprak Tütün Bakım ve İşleme Atelyeleri Merkez Müdürlüğü'ne bağlı işleme atelyelerinde (tütün mağazalarında) 15.000'e yakın işçi çalışmakta olup, bunlar 16 iş yerine dağılmış durumdadırlar. İşleme işçilerinin ve bakım işçilerinin (ki bunlar devamlı ve kadrolu işçilerdir) içinde bulundukları şartlar çok ağırdır.

Önce İşleme İşçilerinin Tekel Yaprak tütün bölümünde olanların sorunlarına değinelim. İşleme işçisi önce üreticiden gelen tütünü sigara yapılabilir hale getirir. Kadın işçiler balyaları parçalar ve tütünleri sınıf sınıf ayırırlar. Her kadın işçinin günde sıyırmak zorunda olduğu 9-10 balya vardır. Bu işi yapamadıkları taktirde ustalarından azar ve küfür işitirler.

İmalat salonu her zaman tütün tozundan nefes alınamaz durumda olur. İşçiler ağız ve burunları kapalı bir şekilde çalışırlar. Bu nedenle mağaza işçisi kadın ve kızların yüzleri genellikle sarı olur. Mağazaların çoğunda havalandırma tertibatı bile yoktur. Olanlar ise yetersizdir.

İşleme (Mağaza) işçilerine yemek verilmediği gibi, yemekhane, 16 işleme atölyesinin ancak 6 tanesinde vardır. Diğer işçiler sokaklarda ve toz çuvallarının, çulların üzerinde yerler yemeklerini.

Mağaza'daki kadın ve erkek işçilerinin büyük bölümünün en önemli sorunu gün sorunudur. Genellikle bir kaç işleme dışındaki işlemeler özellikle şirketlerin malı olup da Tekel tarafından kiralanmaktadır. Mevsimlik işçiler her sene 120 iş günü çalıştırılmadıkları için akidleri bittiğinde sosyal hizmetlerden faydalanamazlar. Doktora muayene bile olamazlar. Bu nedenle Yaprak Tütün'ün en fazla iş gücü harcayan işçileri kendileri ve çocukları hastalanınca çaresizlik içinde kıvranırlar.

Sendikamız Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş adlı sarı sendikadır. Her ne kadar 2 no.lu şubenin az da olsa demokrat bir muhalefeti varsa da, kendileri tutarlı tavır takınmamaktadırlar. Toplu sözleşmelerde aldıkları 3-4 TL zamlarla işçilerin durumunu düzelteceklerini anlatmaya çalışırlar. Fakat onlara gereken cevabı geçen temsilci toplantısında temsilci arkadaş verdi: "Bizim durumumuz ne olacak, saat ücretine 4 lira zam aldık, fakat geçen sene durumumuz neyse bu sene de aynı, değişen hiç bir şey olmadı."

Bu gün Tekel'in tüm işyerlerinde işçilerin gittikçe bilinçlenmeleri ve DİSK'e duydukları sempati çok yoğundur. Hatta bugün bir referandum olsa, belki de bu işveren köpeklerini alaşağı edebileceğimizi tahmin ediyoruz.

Biz artık toplu sözleşmelerde alınan zamlarla kendi kurtuluşumuzu kazanamayacağımızı yavaş yavaş öğreniyoruz. İşçilerin sosyal güvenliğinin, iş güvenliğinin olduğu; rahat, sömürülmeden yaşadığı bir toplum, ancak bizim iktidarımız ile gerçekleşecektir. Biz ancak, yurdumuzun karış karış tüm topraklarını satan, halka zulüm, işkence ve pahalılıktan başka bir şey vermeyen bu halk düşmanı MC'nin yıkılıp, yerine devrimci Demokratik Halk İktidarı'nın kurulmasıyla sömürücülere karşı önemli bir zafer kazanacağımıza inanıyoruz.

TEKEL SİMEL İŞLEMESİNDEN BİR GRUP İŞÇİ

Doğru Fikirleri Bilmek Yeterli Değildir. Onları Anlatabilmek, Anlatabilecek Kadar da Cesur ve Kararlı Olmak Gerekir

DİSK, 1 Eylül Dünya barış gününü İzmir'de bir sinemada andı. Davetiyeleri "Maoculara" ve özellikle de HALKIN KURTULUŞU sempatizanı işçilerin ellerine mümkün olduğunca az geçmesini sağlayacak bir şekilde dağıttılar. Kapıya koydukları adamları aracılığıyla devrimci HALKIN KURTULUŞU taraftarı işçileri içeri almamak için çalıştılar. Ama başaramadılar.

Gecede film makinası ile savaşın vahşeti anlatılmaya çalışıldı. Fakat onlar, her türlü savaşa karşı propaganda yaparak ezilen ulus ve halkların haklı savaşlarına da karşı çıkıyorlardı. Bunun en açık ispatı "Kürtlere özgürlük" diyenlerin üzerine saldırmalarıdır.

Revizyonistler gecede "Yaşasın DİSK" "Faşizme Geçit Yok", "Kahrolsun Hainler" şeklinde sloganlar atarken Kürt ve Türk devrimci ve yurtseverler "Kürtlere Özgürlük" "Kürdara Azadi" "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Milletler Özgür, Halklar Birlik Olmalı" "Doğuda Milli Zulme Son", "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganlarını attılar.

Bazı görevliler "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "İşçiler Sendika Yönetimine" vb. sloganları bağırmamaları için kendilerini uyaran revizyonist sendika ağalarının suratlarına görev kartlarını fırlatıp, onların gerici emirlerine uymayı reddettiler. Kısacası devrimciler sayıca azınlıkta olmalarına rağmen asla tecrit olmadılar.

Her türlü saldırıya karşı devrimciler, kararlı bir şekilde karşı koyacaklarını belirtince sosyal-faşistler saldırmaya cesaret edemediler.

Devrimciler, gece bittikten sonra sloganlarını sokaklarda bir süre daha toplu olarak attılar.

Gecede DİSK'li revizyonistlerin şoven tavırları karşısında, her iki milliyetten devrimciler birlikte hareket ettiler.

Geceden sonraki günlerde sendikacılar, kolluklarını atarak kendilerini dinlemeyen ve kendileri gibi revizyonist olmayan işçilere baskı yapmışlardır. "Maocuların sloganlarını niye atıyordun? Onların arasında ne arıyordun?" "Seninle pek anlaşamayacağız" gibi laflar etmişlerdir. Hatta patronla işbirliği yaparak işten attırmışlardır. Şenkaya Döküm Fabrikasında çalışan ve 1 Eylül gecesinde revizyonistlerin emirlerini dinlemeyen bir işçiyi, patrona "devrimcidir" diye ihbar ederek işten attırmışlardır. DİSK e bağlı Maden-İş'in baştemsilcisi, kendisini niye patrona ihbar ettiğini soran devrimci kardeşimize "seni ikinci temsilci attırdı" demiş; ikinci temsilci ise "seni baş temsilci attırdı" demiştir. Ama gerçek şu ki, bu namussuz devrim düşmanları patronla işbirliği yapmışlardır.

ÇIKARDIĞIMIZ DERSLER:

1) Devrimciler kitlelerin olduğu yere örgütlü ve beraberce gitmelidirler. Her gösteriyi, her kitle toplantısını revizyonizmin ve faşizmin teşhiri için kullanmalı, kitlelerle bağlarını pekiştirmelidirler.

2) Ezen Ulus Şovenizmine her yerde karşı çıkmasını bilmelidirler.

3) Revizyonistlerin, sosyal faşistlerin saldırısı karşısında doğru fikirleri savunmaktan vazgeçmek döneklik. Doğru fikirleri bilmek yeterli değildir. Onları anlatabilmek, anlatabilecek kadar da cesur ve kararlı olmak gerekir. Önderlik ancak böyle elde edilir.

İZMİR'DEN BİR GRUP DEVRİMCİ İŞÇİ

HALKIN KURTULUŞU Sungurlu'lu İşçi, Çırak ve Kalfalarla Konuştu

DGM'LERE KARŞI MÜCADELE, MC'Yİ YIKMA MÜCADELESİNİN BİR PARÇASI OLMALIDIR

H.K.- DGM deyince ne anlıyorsunuz?

Bir kalfa- Devlet güvenlik mahkemeleri denen bu mahkemeler bir çeşit sıkıyönetim uygulamasıdır. Bundan en çok biz zarar görürüz.

H.K.- Sıkıyönetim nedir?

Bir işçi- Patron ve ağaların işçileri, köylüleri memurları daha fazla sömürmek için uyguladıkları bir baskı yönetimidir.

H.K.- DGM aynı şeyi mi yapacak?

İşçi- Evet, mesela; bizler greve gidersek, bize iki tane köpek saldırtacaklar ve işyerinde kavga çıktı bu devlet güvenliğine aykırıdır diyerek bizi gözaltına alacaklar, grevi kıracaklar. Aslında bu mahkemelere patronların ve ağaları koruyan mahkemeler demek daha doğrudur.

H.K.- DGM'lere karşı nasıl mücadele etmek gerek?

Bir işçi- Şimdiye kadar bir patronun veya bir ağanın DGM'de yargılandığı görülmüş müdür? Aksine DGM de yargılananlar işçiler, köylüler, öğretmenler ve halkın çocuklarıdır. Ve bu mahkemeler sıkıyönetim mahkemelerinin devamıdır. Örneğin; İbrahim Kaypakkaya'nın, katillerinden biri olan sıkıyönetim hakimi YAŞAR DEĞERLİ şimdi DGM'de hakimdir. Oysa morison firmasının temsilcisi Demirel bu mahkemelerde yargılanmayacaktır Akla şu da geliyor, neden Türkiye'yi kendilerinin eğlence yeri olarak kullanan üslerdeki Amerikalı'lar neden yargılanmıyor. Yargılanmazlar çünkü bu mahkemeleri onlar istiyor. Bizi daha çok sömürebilmek için...

Sungurlu'lu çırak ve kalfalar: "DGM'leri kurdurtmamak lazım".

H.K.- DGM'lere karşı nasıl mücadele etmeli?

Bir kalfa- Bunları kurdurtmamak lazım. Onun için elimizden geleni yapacağız. Örneğin; bildiri ve afiş basılacak, bir kısım basıldı zaten. Biz de gerekirse bir veya iki saat işi bırakacağız.

H.K.- Başka bir diyeceğiniz var mı?

Bir işsiz: DGM'lere karşı mücadele Milliyetçi Cepheyi yıkma mücadelesinin bir parçası olmalıdır.

Erzincan'da İleri Seramik-İş Sendikasına Kanunsuz Baskılar Yapılıyor

Hakim sınıflar ve onların uşakları, sendikamızı sindirebilmek ve mücadelemizi engelleyebilmek için, Erzincan'da meydana gelen bütün siyasi olayları sendikamıza maletmeye çalışmaktadırlar. Olaylardan yararlanarak yeni oyunlar tezgahlamakta ve baskılar yapmaktadırlar.

Sendikamız 20/7/1976 tarihinde kuruldu. Kuruluşundan bugüne kadar dört, beş defa sendikamız polis tarafından basıldı. Sendikayı neden Türk-İş veya DİSK'e bağlı olarak açmadınız diye sorguya çekilmekteyiz.

Erzincan'da 31/8/1976 tarihinde çıkan bir olayı bahane ederek, polisler sendika başkanını I. Şube'ye götürdüler. Başkan iki üç saat sorguya çekildikten sonra bırakıldı. Polis, sendika sekreterini de gözaltına aldı. Dayak ve işkence ile zorla olayın tertipçisi olduğunu kabul ettirmeye çalıştı. Sekreter arkadaşımız sekiz, dokuz saat sorgusu yapıldıktan sonra serbest bırakıldı. Fakat arkadaşımız olaydan iki gün sonra aniden ortadan kayboldu. Hayatından endişe etmekteyiz.

Son olarak da 11/9/1976 tarihinde polis sendikaya bir baskın yaptı. Polisler sendikada buldukları Halkın Kurtuluşu gazetesine ve Devlet Güvenlik Mahkemeleri'ne karşı yayınlamak üzere hazırladığımız bir bildiri taslağına kanunsuz olarak elkoydular, alıp götürdüler. O sırada sendikamıza üye olmak üzere orada bulunan iki işçi arkadaşımızı da hakaretler ederek sendikadan kovdular.

Yaptıkları baskılar ne kadar artarsa artsın mücadele yükselecektir.

DEMOKRATİK KURULUŞLARA YAPILAN BASKILARA SON!
KAHROLSUN SENDİKALAŞMA ÖZGÜRLÜĞÜNE KARŞI ÇIKANLAR!
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİLERİN SENDİKAL MÜCADELESİ!

İLERİ SERAMİK-İŞ SENDİKASI
ERZİNCAN ŞUBESİ BAŞKANI
HÜSEYİN ÇOBAN

HALKIN KURTULUŞU Direnişteki Nizip Kağıt İşçileriyle Konuştu:

BU HÜKÜMET BİZİM TEMSİLCİMİZ DEĞİLDİR

Nizip Güneydoğu Kağıt ve Ambalaj Sanayiinde 31 Ağustos 1976'dan başlayan işçi direnişi kararlı bir şekilde devam etmektedir.

H.K.- Hangi şartlar altında, nasıl ve kaç saat çalışıyordunuz?

C.- Günde üç vardiye halinde 8'er saat çalışıyoruz Bunun dışında patron biz istemediğimiz halde mesai yaptırıyor ve ayda 30-40 saat mesaimiz karşılığında 4 veya 5 saatlik mesai ücreti ödüyor. Patron ve ona uşaklık eden ustalar bize "köle muamelesi" yapıyor. Dayak, küfür ve her türlü hakareti üstümüzden eksik etmiyordu. Çoğumuz Kürt olduğumuz için bizi aşağılıyordu.

H.K.- Direnişe kadarki durumu ve direnişin sebeplerini açıklar mısınız?

C.- Kağıt Fabrikasında 60 işçiyiz. Şimdiye kadar bize yapılan baskı ve sömürüye karşı mücadele etmek için patrondan habersiz gizli olarak kendi aramızda, birliği sağlayıp DİSK'e bağlı TÜM-KA İş Sendikasına kaydolduk. Sendikamız Toplu Sözleşme Çağrısı yaptı. Patron bunu duyunca bizi teker teker çağırıp önce caydırmaya çalıştı. Sonra da tehdit etmeye başladı, hatta bir kaç genç arkadaşımızı dövdü. Daha sonra hepimizi işten attığını söyledi ve biz de direnişe geçtik. 31 Ağustos'tan beri de devam ediyoruz. Biz tekrar hepimizin işe alınmasını ve toplu sözleşmeye oturmasını istiyoruz. Patron kabul etmiyor.

H.K.- Direniş müddetince size kimler yardım etti?

C.- Nizip'teki ve G.Antep'teki Devrimci, yurtsever kişi ve kuruluşlar, öğretmen ve memurlar, ayrıca Nizip'teki Ülfet İşçileri, başka yerlerde çalışanlara devrimci dayanışmanın en güzel örneğini vererek maddi ve manevi yardımlarını esirgemediler. Hepsine teşekkürlerimizi yazın.

H.K.- Direnişinizi kırmak isteyenler de oldu mu?

C.- Tabii. İlk iki-üç gün kimse müdahale edemedi. Daha sonraki günlerde patron "adam"larını buraya getirdi. Bu adamlar bize direnişin haksız olduğunu, "işçinin patronuna karşı gelmesinin yasak" olduğunu söyleyip, fabrikaya jandarma yığarak direnişi kırmak için ellerinden geleni yaptılar. Bunlar da patronun ağzıyla konuşup bizi suçladılar. Fakat bizim kararlılığımızı görünce gerilemek zorunda kaldılar.

H.K. Bütün bunlar karşısında sendikanız ne yaptı?

C.- Esasen biz direnişe başlarken kendi gücümüze güveniyorduk. Ama sendikaya da belli ölçüde güveniyorduk. Çünkü bize baştan bir sürü şey vaad etti. Bu güne kadar kanuni formaliteleri tamamlamakta çok ihmalkar davrandı. Yanımızda kalmıyorlar. Herhangi birşey oldu mu hemen Anteb'e gidip kendilerini zorla getiriyoruz. Bize hiç bir maddi yardımda bulunmadılar..

De.sa.7'de

A.B.D'nin Yardım Programı, Onun Emperyalist Amaçlarını ve Orta Doğu'ya Verdiği Önemi Gösteriyor

Amerikan emperyalizminin önümüzdeki yıl, dünyanın çeşitli ülkelerine yapacağı "malî yardım" programı tespit edildi. Toplam 5,4 milyar dolar tutan Amerikan emperyalizminin sözde yardımının (gerçek sermaye ihracının) en büyük kısmını Orta-Doğu ülkelerine ayrılan miktar oluşturuyor.

Öteden beri Amerikan emperyalistleri, "yardım" adı altında dünyanın bu geri ülkelerine sermaye ihraç etmekte, üstelik bunların karşılığı olarak bağımlı ülkelerin hammaddelerine ve her türlü zenginliklerine el koymakta; askerî ve malî "yardım"lar karşılığında bu ülkeleri kendisine daha bağımlı hale getirmekte, emperyalist anlaşmalar imzalamakta, özel imtiyazlar ve üsler elde etmektedir. Ayrıca "yardım"ların büyük kısmını oluşturan askerî "yardımlar"la kendisine bağlı gerici işbirlikçi hükümetleri desteklemektedir.

Uzun yıllardır Sovyet sosyal-emperyalistleri de aynı yola başvurmaktadır. Oda "yardım" ve "bağış" adı altında gerçekleştirdiği sermaye ihracıyla pek çok ülkeye sızmakta ve yayılmaktadır.

ABD'nin askerî yardım programı şu gerçekleri bir kere daha gösteriyor:

Birincisi: Emperyalizmin genel gerileyişi içinde en hızla güç kaybeden emperyalist mihrak olması, ABD emperyalizmini, ne "barışçı", ne de "uysal" kılmıştır. O halâ azgın, ama yaşlandığı için biraz yorgun bir vahşi hayvandır, büyük bir sermaye ihracatçısı ve sömürücüdür. ABD emperyalizmi, halkların devrim mücadelesi karşısında sessiz sedasız oturmaya razı değildir. Bundan önce olduğu gibi bugün de, bütün saldırganlığıyla halkların devrim mücadelesini ezmeye çalışacaktır. Ayrıca o, dünya hegemonyasının ve nüfuz alanlarını diğer süper güç Rusya'ya kolayca ve barışçı bir teslimiyet içinde bırakmaya da razı olmıyacaktır. Emperyalist çıkarlarını korumak için her türlü yola, alçaklığa, saldırganlığa devam edecektir. Bugün ABD halâ Asya'nın bir çok ülkesinde tahakkümünü ve sömürüsünü sürdürüyor. Güney Afrika'nın ırkçı rejimlerinin en büyük destekçisi odur. Lâtin Amerika'yı o hegemonyası altında tutuyor. Son yıllarda sarsılmış olmasına rağmen Avrupa ülkeleri üzerindeki tahakküm

De.sa.7'de

Amerikan Emperyalizminin Güney Afrika'da İzlediği Yeni Politika

Son günlerde Amerikan emperyalistlerinin Afrika ülkeleri ile ilişkilerine yeni bir yön vermeye çalıştıkları görülüyor. ABD Dışişleri Bakanı Kissinger, sık sık Güney Afrika Başbakanı Vorster ile buluşuyor, Afrika ülkelerini ziyaret edip, Afrikayla ilgili demeçler veriyor. Kissinger bu demeçlerinde "baskı uygulayarak olaylara son verilemeyeceğini", "yerli halka yeni tavizler verilmesini," "Rodezya'da iktidara siyah çoğunluğun ortak edilmesini" (hatta siyah sçoğnluğa devredilmesini) istiyor.

Bugüne kadar Güney Afrika'daki ırkçı faşist yönetimlerin baş destekçisi Amerikan emperyalizminin Dış İşleri Bakanı niçin böyle konuşmaktadır?

Amerikan emperyalistlerini bu değişikliğe zorlayan Afrika'nın güneyindeki gelişmelerdir.

Belirlenen yeni politikanın iki temel nedeni vardır;

- Bugün Afrika'da emperyalizme, sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı mücadele verilen üç ülke kalmıştır. Güney Afrika'da ki Azanya, Namibya ve Zimbabve (Rodezya)

Kısa süre önce Gine Bissau, Mozambik ve Angola'da ulusal kurtuluş mücadeleleri zaferle sonuçlanmıştır. Bu zaferler, mücadeleyi sürdürmekte olan halkların ulusal kurtuluş mücadelesine daha da hız kazandırdı. Özellikle Zimbabve ve Namibya'daki gerilla mücadelesi emperyalistlerin ve ırkçı faşist yönetimlerin bütün saldırılarına rağmen ezilemedi. Gelişen gerilla mücadelesi bu iki ülkede ırkçı-faşistlerin iktidarını tehdit etmektedir. Bu nedenle Amerikan emperyalistleri bazı tavizler vererek kendileriyle işbirliği yapacak siyahlarla anlaşmak istiyor. Ayrıca, ırkçı-faşist yönetimlerin egemen olduğu ülkelerdeki mücadeleler Afrika'daki ülkelerin büyük çoğunluğu tarafından desteklenmekte. Bu durum ırkçı yönetimlerin açık destekçisi olan Amerikan emperyalistlerinin bu ülkelerle ilişkilerini de bir ölçüde olumsuz yönde etkilemektedir.

İkincisi, iki süper güç arasındaki mücadele Afrika'da da bütün şiddetiyle sürmektedir. Sovyet sosyal-emperyalistleri sözde emperyalizme, ırkçılığa, faşizme karşı verilen ulusal kurtuluş mücadelelerini destekler görünerek yayılmasını ilerletmektedir. Sosyal-emperyalistlerin bu politikası Angola'da başarı kazandı. Şimdi de aynı şekilde Küba birlikleri vasıtasıyla Rodezya'ya ve Namibya'ya müdahale etmeleri söz konusudur.

İşte bu iki temel neden Amerikan emperyalistlerinin Afrika'nın güneyi için dış politikalarında belli değişiklikler yapmaya itmiştir.

GÜNEY AFRİKA'DA IRKÇI-FAŞİST YÖNETİME KARŞI MÜCADELE SÜRÜYOR.

Güney Afrika'daki Azanya ve Namibya halklarını kölece çalıştıran ve ülkenin zengin kaynaklarını yağmalayan bir avuç ırkçı beyaz azınlık tahakkümlerini sürdürebilmek için çeşitli yollara başvuruyorlar. Toplu katliamlar için "vurucu tim"ler oluşturuluyor. Son günlerde ırkçı-faşist yönetimin polisi tarafından 50 kişi daha katledildi.

Irkçı faşist yönetim siyah halkın gelişen mücadelesini göstermelik tavizler verme yoluyla da engellemeye çalışmaktadır. 1960'taki katliamlarla ün kazanan Başbakan Vorster, ücret artışları ve sosyal sorunlar üzerine görüşmeye hazır olduğunu fakat herkese oy hakkı gibi siyasi sorunları tartışmaya asla yanaşmayacağını söylüyor.

Bu azılı faşist ne söylerse söylesin Azanya ve Namibya' halklarının mücadelesi sürüyor. Irkçı-faşist yönetimin katliamlarını protesto için 17 şehirde gösteri ve grevler olmuştur.

Güney Afrika'daki ırkçılar tarafından istila edilen Namibya Kurtuluş Örgütü SWAPO, Kissinger ile azılı faşist Vorster arasında yapılan görüşmelerin ırkçı yönetimleri güçlendirmek için yapıldığını Namibya'nın bağımsızlığı için silahlı mücadeleyi devam ettireceklerini söylemiştir.

HALK DÜŞMANLARI BÜTÜN ÇABALARINA RAĞMEN EMEKÇİ HALKIN BİRLİĞİNİ PARÇALAYAMADILAR

Hakim sınıfların temsilcilerinin genel grev süresince verdikleri demeçler, besleme burjuva gazetelerinde yayınlattırılan yazılar halk düşmanlarının aylar öncesinden tezgahlamaya başladıkları saldırıların DGM'lerin kurulmasıyla birlikte daha da yoğunlaşacağı tespitini doğrulamaktadır.

Faşistlerin genel grevi kırma çabaları DİSK'in revizyonist ağalarının ve reformistlerin izledikleri korkak, hain siyasetinde verdiği cüretle hızlanmış, bugünkü duruma gelmiştir.

HALK DÜŞMANLARI BİR YANDAN GÖZ DAĞI VERİP, BİR YANDAN DA HALKI İŞÇİLERE KARŞI KIŞKIRTIRKEN REVİZYONİSTLER AĞIZLARINI DAHİ AÇMADILAR.

Halk düşmanları genel grevi kırabilmek için ilk başlarda aba altından sopa gösterirlerken, giderek açık tehditler savurmaya ve fiili saldırılara giriştiler.

MC iktidarının başı Demirel, İçişleri Bakanı Asiltürk, İşveren Sendikaları Konfederasyonu Genel Sekreteri Rafet İbrahimoğlu ve diğer hakim sınıf sözcülerinin verdikleri demeçler sistemli olarak başlıca üç nokta üzerinde yoğunlaştırıldı. İşçileri pohpohlama, tutuklama ve işten atma tehditleri, halkın diğer kesimlerini işçi sınıfına düşman etme çabaları bütün demeçlerde görülüyordu.

Özellikle ilk günlerde verilen demeçlerde işçi sınıfına övgüler düzüp "Türk işçisinin vatanperver olduğundan", "çalışkan olduğundan", "bir kaç sapık ideoloji sahibinin oyununa geldiklerine inandıklarından" dem vurdular. İşçilerin direnme azmini kırmak için revizyonist ve reformist sendika ağalarının genel grevin başında teslim bayrağını çekmiş olmalarını, direnen işçilere daha başında ihanet etmiş olduklarını ağız birliğiyle hatırlattılar. İşçilerde yılgınlık, inançsızlık, teslimiyet havası yaratmak için ellerinden geleni yaptılar.

Grevin genişlemesinin önüne geçebilmek, direnen işçileri caydırabilmek için tehdit üstüne tehdit savurdular. İşçilere grevde geçen günlerin ve hafta tatili ücretlerinin ödenmeyeceğini, iş kanunundaki gerici maddelere dayanarak ihbarsız, tazminatsız işten atılacaklarını, işletmelerinin uğradıkları zararların işçilere ödetileceğini duyurdular. Kanunsuz lokavtlarla bu güne kadar binlerce işçiyi sokağa atan, işçilerin mesai ücretlerini ve saat ücretlerini namussuzca gasbeden patronların bu tehditleri kâr etmedi. Bir yandan da "hükümetin en etkin tedbirleri almasını, patronların bu tedbirleri sonuna kadar destekliyeceklerini" belirttiler. Asiltürk'ün "işçiler hakkında kanuni işlem yapılacağı", Demirel'in "gerekirse sıkıyönetim ilan ederiz" tehditlerine işçiler pabuç bırakmadılar. Revizyonist ve reformist sendika ağaları ise bu tehditlere karşı çıkmak bir yana genel grevin sorumlusu olmadıklarını tekrar üstüne tekrar ederek hakim sınıfların gözünde kendilerini temize çıkartmaya uğraşıyorlardı. Bu hainler, MC'nin göz yoklamak amacıyla Adana'da bazı sendika yöneticilerini göz altına alınıp, sonra da tutuklanması karşısında bir demeç dahi vermediler. Temsilci arkadaşlarını polise vermemek için direnen işçilere telefonla arkadaşlarını teslim etmeleri için talimat verdiler.

MC iktidarı jandarma ve polis baskısını giderek arttırdı. Tam teçhizatlı komando birlikleri bazı fabrikaları işgal edip grevcilerin fabrikaya girmelerini zorla önlediler. İpraş'ta faşist işçileri kapıdan geri çevirdiler. Bir çok fabrikada işçi temsilcileri ve önder işçiler tutuklanmaktadır. Patronlar 15-16 Haziran sonrasında yaptıkları gibi binlerce işçiyi sokağa atmanın hesabını yapıyorlar.

Büyük patronlar ve onların hizmetindeki MC iktidarının sözcüleri baskı ve tehditler yanısıra "DGM'lerin işçilerin hak ve çıkarlarına hiçbir şekilde karşı olmadığı" sahtekarlığını yapmaya çalıştılar. MC'nin başı Demirel bunları söylerken faşistler İstanbul sokaklarına "DGM işçiyi yaşatır" sloganlarını yazıyorlardı. Fabrikalarda toplanan işçiler faşist DGM'lerce tutuklanıyorlardı. Bu güne kadar patronun kanunsuz lokavtına karşı direnen işçilerin DGM'lerde yargılandıklarını işçi sınıfının unutmadığını sanıyorlardı.

Başta Demirel olmak üzere büyük patronların temsilcileri genel grev boyunca verdikleri bütün demeçlerde halkın diğer kesimlerini işçilere karşı kışkırtmak için çok çabaladılar. Genel grevin büyük patronlara verdiği zararı bütün halkın zarar çekmesi olarak göstermeye çalıştılar.

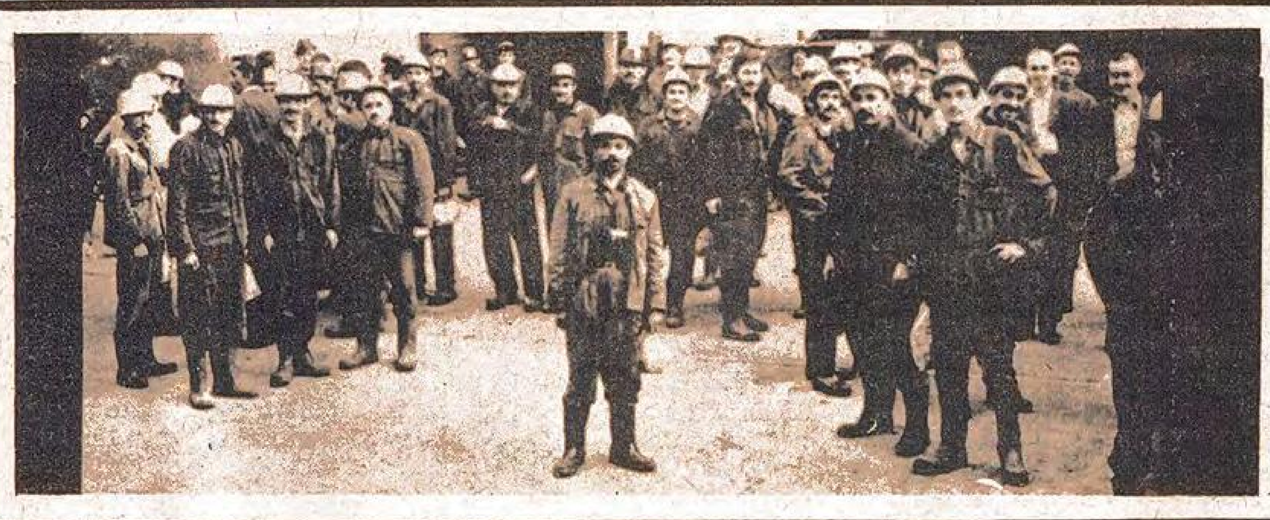
Genel grevi halkı otobüs duraklarında bekletmek, sokaklardan çöplerini almamak olarak harçadılar. Onlar halka hoşnutsuzluk aşılayarak, işçi sınıfıyla halkın çeşitli kesimleri arasında düşmanlık yaratmayı amaçlıyorlardı. Halkın sağlığının asıl düşmanlarının sömürücü zalimler olduğu, faşist MC'nin son zamanlarda ortaya çıkan kolera salgını karşısında önlem almak, salgını halktan gizlemeye çalıştığını halkımız unutmadı. Çukurova'da gerekli tedbirler alınmadığı için sıtmanın salgın hale gelmesinin sorumlusu kimlerdir? Türkiye'de her 1000 çocuktan 153'ü bir yaşına gelmeden bakımsızlık, beslenme eksikliği, hastalıktan ölüyor. Bu oran dünyanın hiç bir ülkesinde bu kadar değil. Bunun sorumlusu kimlerdir? Bütün bunların sorumlusu sömürü ve zulüm düzenini sürdürmek isteyen emperyalizm işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının ittifakıdır. İşçi sınıfının mücadelesi ise halkı açlığa, yoksulluğa, sefalete mahkum eden halkın sağlığına zerre kadar önem vermeyen bu düzenin kökünü kazımaktır. Halkın insanca yaşama şartlarına kavuşacağı toplumun bütün fertlerinin gürbüz ve sağlıklı kişiler olması için yapılabilecek olan herşeyin yapıldığı bir toplumsal düzenin sosyalist düzenin kurucusu işçi sınıfıdır.

Halk düşmanlarının halkın birliğini bölmeye, işçi sınıfına karşı düşmanlık yaratmaya çalışmaları etkili olamadı. Halkın geniş kesimlerinin genel greve duydukları sempati ve destek olma arzusu kitlelerin örgütsüzlüğü nedeniyle aktif eyleme dönüşemedi. Bunun yanısıra güçlü demokratik örgütlere sahip öğretmenler, memurlar, teknik elemanlar, sağlık personeli ve diğer meslekler emekçiler demokratik kitle örgütlerinin başındaki revizyonist ve reformist yöneticiler tarafından hareketsiz tutulup, "yapacağız, destekliyoruz" laflarıyla oyalandılar.

Bu arada Demirel'in bütün demeçlerinde genel grev "Türkiye'nin kalkınma hamlesini geciktiriyor", "memleketin ağız tadını bozmak isteyenlerin marifeti" olarak gösterilmeye çalışıldı. "Üretimi durdurmanın Türkiye'nin değil, Yunanistan'ın işine yarayacağı" gibi sözleri son aylardaki temel atma yarışlarının, Ege'de savaş kışkırtıcılığının altında faşist saldırılar ile güç toplama, halkın desteğini sağlama amacının yattığını bir kere daha göstermiştir.

MC faşistleri şimdi karşı-devrimci bir saldırıya geçmişlerdir. Sönmeyen Genel Grev ateşini söndürebilmek, işçi sınıfının direniş azmini kırabilmek için önder işçileri tutuklamaktadırlar, [illegible] işçileri [illegible] fırsat kollamaktadırlar. İşçilerin direnişi [illegible] ilk gaze[illegible] devrim[illegible] arttı[illegible] tedbir[illegible] alınması [illegible]dır. DİSK'in sen[illegible] karıştırı[illegible] e[illegible] bit[illegible] faşizme nef[illegible] art[illegible] daha söylenmemiştir.

Yeni ve Daha Büyük Mücadelelere Hazırlanalım

HALKIN KURTULUŞU

Direnişteki Çatalay İşçileriyle Konuştu

Çatalay yedek parça imal ediyor. İşyerinde 80 işçi çalışıyor. İşçiler Maden-İş sendikasına kayıtlı. İşveren MESS üyesi.

H.K.- Direnişe ne zaman geçildi?

C- Perşembe günü saat 13 te.

H.K.- Direnişe nasıl başladığınızı kısaca anlatır mısınız?

C- Evvelden hazırlıklıydık. Haber gelince şalterleri indirdik.

H.K.- Direniş nasıl sürüyor. Okuyormusunuz, tartışıyor musunuz?

C- Hemen hemen iki-üç saatte bir bütün işçiler toplanıp konuşuyoruz. Yürüyüşler hakkında konuşuluyor.

H.K.- Aranızda bozgunculuk yapan, işçi sınıfına yakışmayan davranışlarda bulunanlar oluyor mu?

C- "Et kemiksiz olmaz." Elbette bizim içimizde de patronun köpekleri var. Ama böylelerini aramızda konuşturmuyoruz.

H.K.- DİSK'in genel greve "genel yas" adını vermesini doğru buluyor musunuz? Böylesine büyük bir mücadelenin "genel yas" adı altında başlatılmasının altında yatan sebep nedir?

C- Yas kelimesine karşıyız. Biz hakkımızı almak için direniyoruz. Sadece çatalay değil tüm Türkiye işçi sınıfı direniyor. YAS TUTMUYOR.

DİSK'in bu tavrı kendi çıkarına uygun. Kendi durumlarını kurtarmak için 15-16 Haziran'da da işçileri sattılar. Bunu gördük. Bugünde bu sendika ağaları "Bizim bu olayda aktif rolümüz yok. İşçiler kendileri yapıyor." diyerek kendilerini gösterdiler.

H.K.- Türk-İş yöneticilerinin direnişe karşı tavrı ve hareketsizliğinin sebebi sizce nedir?

C- Türk-İş işçi sınıfının sendikası olsaydı, bugün işçileri eyleme sokardı. Fakat o da sendika ağalarının elinde, onlar da kendi çıkarları için işçileri satıyorlar.

H.K.- DİSK'li Türk-İş'li işçilerin birliğinin sağlanması için ne düşünüyorsunuz? Neler yapılmalı?

C- İşçiler birleşmek istiyor. Birlik için sendika ağalarının sandalyelerini altlarından çekmek lazım.

H.K.- İşçilerin direnişini bastırmak için işveren ve hükümet neler yapabilir?

C- İşverenler işçileri kanunsuz direniş diye işten atacakmış. Hükümette jandarma, polis ve komandoları bizim karşımıza çıkartabilir.

H.K.- Bu baskıları tesirsiz kılmak için ne yapmak gerekir?

C- Biz DİSK yönetimine güvenmiyoruz. Bu baskıları işçilerin birliği yıkar. İşverenin ilan tahtasına astığı bir bildiriyi bütün işçiler birlik olup indirdiler.

H.K.- Bu baskılar arttığında sizce DİSK yöneticileri ne yapar?

C- Onlar 15-16 Haziran'da yaptıklarını yapıp işçilere ihanet edebilirler. İşçiler sokağa dökülüp yürüdüklerinde sendikacılar bizle birlikte olmalı. Ama eğer kaçarlarsa hükümet jandarmasıyla, topuyla, tüfeğiyle işçinin karşısına çıkarsa işçiler sendika ağaları gibi bir köşeye mi sinmeli? Sonuna kadar yürümeli, ölümüne kadar.

H.K.- DGM hakkında ne düşünüyorsunuz?

C- DGM'ler kaldırılacak buna eminiz. DGM işçi ve köylülerin aleyhinde olduğundan bunu bizler engelleyeceğiz. Biz hepimiz aynı düşünüyoruz.

H.K.- MC'nin yıkılması ile kurulacak bir CHP hükümeti işçilerin kurtuluşunu sağlayabilir mi?

C- İşçi ve köylülere dayanan gerçek bir halk iktidarı olmazsa işçiler kurtulamaz.

Faşist Baskılara Karşı Bütün Gücümüz ve Azmimizle Direnelim

HALKIN KURTULUŞU

PTT FABRİKASINDA DİRENİŞÇİ BİR İŞÇİ İLE KONUŞTU

Ümraniye'deki PTT fabrikasında 326 kişi çalışıyor. İşçiler Yeni Haber-İş Sendikası'na kayıtlı olup direniş hareketine katıldılar.

H.K.- DGM hakkında ne düşünüyorsunuz? MC, DGM'yi niçin çıkartmak istiyor?

- Kesinlikle ona karşıyız. DGM çalışanın özgürlüklerini elinden almak için çıkartılıyor.

H.K.- DİSK'li işçiler genel direnişe geçtiler. Sizce bu sadece DİSK'li işçilerin meselesi midir? Değilse ne düşünüyorsunuz?

- Bu mesele işçilerin değil, tüm çalışanların meselesidir. DİSK'li ve Türk-İş'li işçilerin birleşmesi için işçilerin toplantılar yapması gerekir. Biz fabrikamızda bir şey yapmadık.

H.K.- Direnişe katıldınız mı?

- Direnişe katıldık. Perşembe günü temsilciler şalteri indirdi. MC'nin DGM'yi çıkarmasını engellemek için direnişe katıldım.

H.K.- Direnişi nasıl sürdürüyorsunuz? Grev komitesi kurdunuz mu? Tezgahlardan ayrılıp topluca tartışıyor musunuz? DİSK "tezgahlarınızdan ayrılmayın" diyor. Bu sizce doğru mu?

- Hayır, grev komitesi kurmadık. Arasıra tartışıyoruz. DİSK'in tezgahlardan ayrılmayın kararı yanlıştır.

H.K.- DİSK'in bu direnişe "genel yas" demesi doğru mu?

- Yas değil mücadele günlerindeyiz.

H.K.- DİSK yöneticilerinin sorumluluğunu işçilere yüklemesine ve Halil Tunç'un genel direnişe karşı beyanatlarını nasıl karşılıyorsunuz?

- DİSK yöneticileri kendi menfaatlarını korumak için sorumluluğu işçilere yüklüyorlar. Halil Tunç ise işçiden de, patrondan da maaş almaktadır.

Umraniye PTT Fabrikası'ndan Bir Başka İşçiyle Konuşma

H.K.- DGM hakkında ne düşünoyorsunuz. MC, DGM'yi niçin çıkartmak istiyor?

- Faşist MC hükümetinin işçi sınıfını daha çok baskı altına alabilmesi devrimci işçilerin iş yerinden çıkartılması, patronların sömürüsünü katmerleştirmesi için çıkartıyor.

H.K.- DİSK'li işçiler genel direnişe geçtiler. Sizce bu sadece DİSK'li işçilerin meselesi midir? Değilse ne düşünüyorsunuz?

- Hayır. Bütün işçilerin ve ezilen emekçi halkın, devrimci öğrencilerin meselesidir. İşçilerin birliği sadece DİSK ve Türk-İş için ele alınması yetersizdir. Tüm proleter, yarı proleterler için de ele alınmalıdır.

H.K.- Direnişe katıldı. mı?

- Evet. Perşembe saat 13.00'de. Şalteri işyeri temsilcileri indirdi. Haklarımızın kısıtlanmasını engellemek ve hakim sınıfları geriletmek için.

H.K.- Direnişi nasıl sürdürüyorsunuz? Grev komiteleri kurdunuz mu? Tezgahlardan ayrılıp topluca tartışıyor musunuz? (DİSK tezgahlardan ayrılmayın diyor. Bu sizce doğru mudur?)

- Direnişi pasif olarak sürdürüyoruz. Grev komitesi kurmadık. Ara sıra tartışıyoruz. DİSK'in tezgahlardan ayrılmayın kararı yanlıştır.

H.K.- DİSK'in bu direnişe genel yas demesi doğru mudur?

- Hayır. Bu günler mücadele günleridir.

H.K.- Sizce hükümet direnişe son vermek için ne gibi tedbirler alabilir? Biz işçiler olarak bu tedbirlere karşı ne yapmalıyız?

- İşçileri içten yıkmak isteyecektir. Sıkıyönetim ilân edebilir. İşyerlerindeki arkadaşları tutuklayarak işten çıkartarak. Biz işçiler bunlara daha büyük bir güçle direnmeliyiz.

H.K.- DİSK yöneticilerinin direnişinin sorumluluğunu işçilere bırakmalarından ve Halil Tunç'un genel direnişe karşı beyanatlarını nasıl karşılıyorsunuz?

- DİSK yöneticileri koltuklarından kımıldamamak için direnişin sorumluluğunu işçilere yüklüyorlar. Halil Tunç'un ise başka bir şey yapması beklenemez. Ancak tabandan gelen büyük zorlamalar karşısında Türk-İş'e bağlı sendikalar kendiliğinden direnişe katılabilir.

H.K.- MC'nin yıkılması gerçekleşebilirse nasıl bir hükümet kurulmalıdır. CHP veya CHP-AP hükümeti işçilerin ve halkın taleplerini gerçekleştirebilir mi?

- Bu sorunun karşılığı ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ"dir. Ancak Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin sonunda gerçekleşecek olana Demokratik Halk İktidarı işçilerin ve bütün halkın taleplerini gerçekleştirebilir, kurtuluşunu sağlayabilir.

HALKIN KURTULUŞU

Direnişteki Yakacık Makina Fabrikasından Bir İşçiyle Konuştu

Yakacık Makine-Vana Fabrikası'nda 110 işçi çalışıyor. DİSK'e bağlı Maden-İş'e üye olan işçiler direnişe katıldılar.

H.K.- Direnişe ne zaman geçildi?

- Perşembe günü öğleden sonra.

H.K.- Direnişe nasıl başladınız? Kısaca anlatır mısınız?

- Direnişe hep beraber başlayıp, dışarı çıktık.

H.K.- Direniş nasıl sürüyor? Tartışıyor musunuz, eleştiri-özeleştiri yapılıyor mu?

- Bazen tartışmalar oluyor, gazete okunuyor.

H.K.- Direnişin başarıya ulaşabilmesi için bundan sonra neler yapılmalı. Bu konuda işçi arkadaşlar ne düşünüyor?

- İki konfederasyon birleşip yürüyüş yapmalıdır. Bütün arkadaşlar aynı şeyi istiyorlar.

H.K.- DİSK'li ve Türk-İş'li işçilerin birliğinin sağlanması için ne düşünüyorsunuz? Neler yapılmalı sizce?

- Türk-İş'li ve DİSK'li işçiler bölge bölge güç birliği için görüşmeliler.

H.K.- DİSK'in bu direniş "Genel Yas" adını vermesini doğru buluyor musunuz?

- Esasında bu yas değildir. Yöneticiler buna direniş derlerse kendileri tehlikeye düşeceklerdir.

H.K.- DİSK'li yöneticiler kendi başlattıkları eyleme sahip çıkmaz bir hava içindeler. Bunu nasıl karşılıyorsunuz?

- Normaldir.

H.K.- Türk- İş yöneticilerinin direnişe karşı tavrının ve hareketsizliğinin nedeni nedir sizce?

- Türk-İş'in yöneticileri patronların işbirlikçisi olduğundan hükümete bağımlıdır.

H.K.- İşçilerin direnişini bastırmak için işveren ve hükümet neler yapabilir?

- Eğer işçiler birlik olurlarsa, hükümetin yapacağı baskı hiç gelir.

H.K.- Bu baskıları tesirsiz kılmak için ne yapmak gerekir?

- Grevimizi kırmak isteyenlere her zaman karşı koyarız.

H.K.- Baskılar arttığında DİSK yöneticileri size ne yapabilir?

- Kim yan çizerse çizsin biz sonuna kadar mücadele edeceğiz.

H.K.- Türk-İş'li işçilerle görüşüyor musun. Onlar Genel Grev'e katılmak konusunda ne düşünüyorlar?

- Türk-İş'li arkadaşlar "sıkışınca bize gelin biz asfalta dökülürüz" diyorlar.

H.K.- MC'nin yıkılması gerçekleşirse yerine nasıl bir hükümet kurulmalıdır? Sizce reformcu ve faşizmle uzlaşan bir hükümet işçilerin ve halkın isteklerini gerçekleştirebilir mi?

- MC'yi

- MC'nin yıkılması halinde montaj sanayi kalksın. Herşeyimizi kendimiz çıkaralım. Kendimiz yapalım, kendimiz yiyelim. Böyle bir hükümet kurulmalıdır.

Herkese İş Köylüye Toprak Halka Hürriyet

İşsizler, Faşizme Karşı Direndikleri İçin İşten Atıl

HALKIN KURTULUŞU

Fabrika'da 300'den fazla işçi çalışıyor. İşçiler bir süre önce 4 günlük bir direniş sonunda Maden-İş'e geçmişler. Fabrikada aks ve palet üretiliyor.

H.K.- Direniş nasıl gidiyor? Konuşma, tartışma yapılıyor mu?

C.- Sabah 7.00'den 15.00'e kadar bekliyoruz. Temsilciler işçileri dağıtıyor. Toplantı falan olmuyor.

Ben temsilcilere şunu söyledim. Arkadaşları toplayalım. Sendika nedir? DGM nedir? Hak nasıl alınır? Hatta sınıfların doğuşunu, sınıf mücadelesini anlatalım, tartışalım dedim. Bunu kabul etmediler.

Bana konuşmanı yaz dediler. Kendileri kontrol edecekler, kabul ederlerse konuşacakmışım. Her halde ilk gün yaptığım konuşma işlerine gelmedi.

H.K.- Gazeteler ve radyo DGM'lerin işçilere karşı olmadığını söylüyorlar. Ne diyorsunuz?

C.- Onlar sömürücülerin elinde. Tüm işverenlerin birlikte olduğunu, DGM'lerini onların çıkartmak istediğini biliyoruz.

H.K.- Sendikalar ne yapıyor?

C.- 4. Bölge başkanı H. Erdem geldi. "Bizden haber gelinceye, MC yıkılıncaya kadar direnişe devam" dedi.

H.K.- DİSK'in otobüsle yaptığı "yürüyüş"e katıldınız mı? Nasıl oldu?

C.- Katıldık. Bir araba ile gittik. Paraları da bizden topladılar. 25'er lira. Aslında bütün arkadaşlar giderdi, fakat sendikacılar istemedi.

Sendika ağaları dünkü yürüyüşü kaçarcasına yaptılar. Mehmet Ertürk çelenk koymaya giden işçileri bir an bile orada durdurmuyor. "Git, git" diyordu.

Sendika ağaları işçilerin yürümesinden korkuyorlar. Kendi yerlerinden korkuyorlar. MC bu şekilde yıkıl-

Revizyonist Sendika Ağaları Bir Kere D

İŞÇİ SIN

YOLUNDAN DÖNM

BİR GRUP İŞÇİNİN GENEL GREV VE DGM ÜZERİNE YAPTIKLARI KONUŞMALAR

Yürüyüşün değerlendirmesini yapan bir işçi arkadaş anlatıyor:

Yürüyüşe gittiğimizde DİSK görevlileri, arabalara dışardan insan alınmamasını söylediler. Tespit ettikleri dört slogandan başka slogan atan işçileri susturmaya çalışarak baskı yaptılar. Eylemin arabalarda yapılmasını biz eleştiriyoruz. DGM'yi kurdurtmayacak MC'yi yıkacak bizleriz, arabalar değil! Hareket bu şekilde pasifleştirildi. DİSK'in eylemi bu şekilde arabalarla yapmasını, DGM'nin kapanmasını ve MC'nin yıkılmasını ne kadar istediğinin ifadesi sayıyoruz.

Alemdar Kimya'dan bir işçi arkadaş söz aldı:

Fabrikada 230 işçiyiz, 60'ı kadın. Sendikamız Petrol Kimya-İş Sendikası'ndan direnişe geçmemiz için bir haber gelmedi. Parsan'ın direnişe geçtiğini duyunca Cuma günü saat 13'de biz de direnişe geçtik. Direnişe geçmek zor oldu. Arkadaşlar direnişin önemini ve DGM'nin ne olduğunu iyice bilmediklerinden işverenin baskısıyla tereddüte düşebiliyordu. Ayrıca revizyonistler hareketin başını çekmek istemediler. Biz direnişe geçtiğimizde bazı kısımlar çalışıyordu. Yürüyüşe katılmadık. Patron konuşma yapıyor. Onun etkisinde kalan arkadaşların tekrar işe başlama durumları olduğundan fabrikadan ayrılamazdık. Şartelleri indirip üretimi durdurduk, oturuyoruz. Cuma günü akşam 19'da patron ve memurlar çalışacaklarını söylediler temsilci arkadaşlara. Temsilciler kabul edince onlar başladılar.

Sendikasız bir işyerinde çalışan arkadaş:

"Sendikamız yok ama işçi arkadaşlarım bu direnişe katılmak istiyor" dedi.

TÜRK-İŞ'e bağlı bir sendikacı konuştu:

Türk-İş'e bağlı sendikalara üye işçilerin bulunduğu fabrikalarda da genel greve katılma, eyleme geçme eğilimleri artıyor. İşçiler Türk Demir Döküm'den, Sungurlu'dan gelecek işçi akımının kendilerinin eyleme geçmelerini sağlayacağını düşünüyorlar.

Bir işçi arkadaş:

"20-30 işçi çalışıyoruz. Bir kaç gericinin dışında bizler bu eyleme katılmak isteriz."

Otosan'dan bir işçi:

Sendika MİSK'e bağlı olduğundan ve işçiler arasında devrimci birliği sağlamayamış olmamızdan dolayı direnişe geçemiyoruz.

Polsan'dan bir işçi:

Sendikamız DİSK'e bağlı Petkim-İş. Temsilcisi gerici, bilinçsiz. İşçiler genel olarak direnişten yana. Henüz direnişe geçmedik ama sendika direnişe geçmemizi söylerse işçi arkadaşlar hemen işi bırakacaklar.

Tortaş'tan bir işçi arkadaş şunları anlattı:

Örgütlü sendika Türk Metal-İş. Sendikanın talimatlarına bakıldığında özünde faşist bir sendikadır. Genel greve karşıdır. Merkezden haber bekliyoruz diyerek işçileri aldatıyorlar. İşçiler genel greve hazırlar. DİSK'in koyduğu direniş şeklini olumlu görmüyorlar. 15-16 Haziran'dan bahsediyorlar. Direnişin böyle olmasını istiyorlar.

Yürüyüşe katılan bir arkadaş gözlemlerini ve değerlendirmesini şöyle anlattı:

İşçiler davul zurna bile getirmişlerdi. DİSK'in "yas tutma" ilanı pratikte gerçekleşmedi. İşçiler eylemleri sırasında gayet sevinçli idiler, yas tutmadılar, halay bile çektiler. İşverenler pasif direnme durumunda olan işçilere, tazminatsız işten atma tehdidinde bulunuyorlar. DİSK eylemi pasif direniş (yas) şeklinde sürdürürse bu işverenin işine yarayacaktır. DİSK "Arabaların dışında yapılan bir eyleme biz karışmayız" diyor. Acaba eylemi arabalarla yapmak için niçin bu kadar ısrar ediyor? İşçi sınıfı dostuna ve düşmanına gücünü göstermelidir. Arabalarla yapılması işçilerin sadece bir kaçının bu eyleme katılmasına neden oldu. Halbuki fabrikalarda bütün işçiler bu eyleme katılmak isterdi. Eğer arabalarla yapılmasaydı, işçiler arabalar içine hapsedilmeseydi bu eyleme katılan insan sayısı 150 bini de geçecekti. 200 bini de. Eylemin arabalarla yapılmasıyla işçilerin birbirlerinden öğrenmelerini de engelledi. İşçi sınıfının birliği sağlanacaktı. Fakat işçiler birbirlerini arabaların içine hapsedilmiş bir durumda görebildiler.

DİSK'in revizyonist sendika ağaları, eylemi arabalarla yapmayı, hareketi kendi denetimleri altında tutmanın bir aracı olarak kullandı. Demir Döküm İşçileri "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Yurtseverlere Özgürlük" sloganlarını haykırırken onlara baskı yapıp susturmayı, bu sloganların yayılmasını önlemeyi sağladı.

Yine bir işçi arkadaş şöyle dedi: DİSK yönetim kurulu 15-

DGM'LERİ KURD

DGM'LER BÜTÜN HALKA KARŞI YÖNELTİLEN BİR SALDIRIDIR. DGM'leri KURTURTMAYALIM!

DGM'LER İŞBİRLİKÇİ TEKELCİ BURJUVAZİ, TOPRAK AĞALARI VE ONLARIN UŞAĞI FAŞİST MC İKTİDARININ HALKA KARŞI HAZIRLADIĞI YENİ TUZAKLARIN İLKİDİR. ARDINDAN BİR DİZİ SALDIRININ İZLEYECEĞİ BİR ADIMDIR.

DGM'LER DÜŞÜNCE VE ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜNÜ, BÜTÜN DEMOKRATİK ÖRGÜTLERİ YOK ETMEYİ AMAÇLAMAKTADIR.

DGM'LER İŞÇİ SINIFININ KAZANILMIŞ EKONOMİK, DEMOKRATİK HAKLARINI, ZATEN SINIRLI OLAN SENDİKAL ÖZGÜRLÜĞÜ BÜTÜNÜYLE ORTADAN KALDIRMAYI, YANİ İŞÇİLERİ BÜYÜK PATRONLARIN HER TÜRLÜ SALDIRISINA KARŞI SAVUNMASIZ BIRAKMAYI AMAÇLIYOR.

SARI SENDİKALARA KARŞI MÜCADELE EDEN İŞÇİLER,

UYGULANMAYAN TOPLU SÖZLEŞMELERİN UYGULANMASI İÇİN MÜCADELE EDEN İŞÇİLER,

SENDİKA TOPLANTILARINDA, MİTİNGLERDE İŞÇİLERİN HAKLARINI SAVUNAN, SÖMÜRÜ VE ZULME KARŞI

...an Kardeşlerimizin Yerine İşe Girmeyi Reddedin

...PARSAN İŞÇİLERİYLE KONUŞTU

...maz.

H.K.- Peki ne yapılması lâzım?

C.- Başarılı olmak için en azından genel yürüyüş yapmak lâzım. HAYATI DURDURMAK ZORUNDASIN.

Bütün arkadaşlar bunu istiyorlar. 15-16 Haziran'daki gibi. Bu böyle olmaz diyorlar. Hadi desen hepsi çıkacak.

H.K.- Üretime devam eden fabrikaları genel greve katmak için ne yapılmalı?

C.- Çalışan fabrikaları genel yürüyüş ile basıp, çıkartmalıyız. Başka türlü bu iş olmaz.

H.K.- Devrimci işçiler genel grev'de ne yapmalı?

C.- Bulundukları fabrikalarda DİSK yöneticilerini teşhir etmeli ve gerçek bir genel grev'in nasıl olacağını işçilere anlatmalı ve önderlik etmeli. Bütün işçilerin eylem birliği için DİSK yöneticilerini zorlamalı.

Revizyonist ve reformist sendika ağaları MC'nin yerine CHP'nin iktidarını getirmek istiyorlar. İşçi sınıfının kurtuluşu sosyal demokratların iktidarı ile olamaz.

Revizyonistler Rusya ile işbirliğini geliştirmeyi işçi sınıfının bastırılmasını istiyorlar.

Maden İş 4. Bölge Temsilcisi grev yerine DİSK yayınları dışında hiç bir şey sokulmayacak, dedi. Bu şekilde işçilerin devrimci yayınları okumasını engellemeye çalışıyorlar.

H.K.- Halkın Kurtuluşu işçilerin yolunu aydınlatmak için neler yapmalı?

C.- Bu işin böyle olmayacağını yazmalı. İşçi sınıfının genel grevinin nasıl olacağını, genel yürüyüşlerin başlaması gerektiğini yazmalı. DİSK ve Türk-İş'in yönetimindeki sendika ağalarının yaptıklarını anlatmalı.

HALKIN KURTULUŞU

Türk-İş Üyesi İki İşçi:
DGM'YE KARŞI BÜTÜN İŞÇİLER BİRLEŞMELİDİR

"Fabrikada 200 işçi çalışıyoruz. Sendikamız patron sendikası olan Türk-İş'e bağlı Kristal-Cam'dır. Baş temsilcimiz gerici ve patron adamıdır. Fabrikaya uğramaz. Fabrikada çoğumuz grev'e geçmek istiyoruz. DGM'e karşı öfkeliyiz. Genel grevi destekliyor ve katılmak istiyoruz ama patron sendikası buna karşı. Patronun ve sendikanın üzerimizde baskısı var.

İşçi arkadaşlarımız arasında da bu meseleleri ve DGM'yi tartışıyoruz. Bazı arkadaşlar DGM'nin ne olduğunu iyi biliyorlar. İyi bilmiyen arkadaşlara da biz anlatıyoruz. DGM işçinin alın terine, ekmeğine göz dikiyor. DGM işçinin düşmanıdır. DGM yasası çıkarsa ücretlerimiz dondurulacak, sendika özgürlüğü kalkacak grev ve direnişlerimiz yasaklanacak. Biz DGM'nin çıkmasını istemiyoruz.

İşçilerin yarısı izinde, bize de patron işten atma tehdidi yapıyor. Sendika zaten patrondan yana, bizimle hiç ilgilenmiyor.

Şu andaki grevi Türk-İş desteklerse çok iyi olur. DGM'ye karşı bütün işçiler birleşmelidir."

KARTAL BİRGİ SANAYİİNDEN İKİ İŞÇİ

Hedefimiz Devrimci İşçi-Köylü İktidarı

HALKIN KURTULUŞU

Direnişteki Simko Fabrikasından Bir İşçi İle Konuştu

SİMKO (Siemens) 500 işçinin çalıştığı, işçilerinin DİSK'e bağlı Maden-İş üyesi olduğu Kartal'da kurulu bir fabrikadır. İşçiler DİSK'in 16 Eylül de başlattıkları direnişe katıldılar. Bir işçi ile konuştuk.

H.K.- Direnişe katıldınız mı? Ne zaman başlattınız?

C- Direnişe katıldık. Perşembe saat 13.00'te temsilciler açıklama yaptı. Grev başladı dediler, başladık. Grev süresince oturduk (yerlerde). Devrimci işçiler DGM'yi açıklamak için temsilcilerden konuşma izni istediler. Verilmedi. Buna rağmen DGM'yi ve güncel olayları genel grevi, MESS kararlarını açıkladılar. Arkadaşlar merakla dinlediler. Temsilciler gelmedi. Herkes kendi bölümünde sohbet biçiminde konuştular.

H.K.- Direnişi nasıl sürdürüyorsunuz? Grev komitesi kurdunuz mu? Tezgahlardan ayrılıp topluca tartışıyor musunuz? (DİSK tezgahlardan ayrılmayın diyor, bu sizce doğru mudur?)

C- DİSK'in tezgahların başında bekleyiniz emrini veren sendikadır. Temsilciler robot gibi bu emre uydular.

H.K.- DİSK'in bu direnişe genel yas demesi doğru mudur? Bu günler yas mı yoksa mücadele günleri midir?

C- Genel yas değil mücadele günlerindeyiz. İşçilerin mücadelesini pasifize etmek kendi kontrolundan çıkmasını engellemek için yas diyorlar. İşçilerin mücadelesine sahip çıkmıyorlar. Çünkü düzenin değişmesinden yana olmadıklarından dolayı işçilere sahip çıkmıyorlar. Sosyal-emperyalistlerin MC ile olan iyi ilişkilerinin bozulmasını istemediklerinden sahip çıkmıyorlar.

H.K.- Başarılı bir genel grev nasıl gerçekleşebilir?

C- Başarılı bir genel grev için işçilerin ve tüm çalışanların düzen aleyhtarı dinamizmlerini harekete geçirmekle başarıya ulaşır. Bu ancak devrimcilerin önderliğinde mümkündür. Düzenin değişmesini istemeyenlerin ve sosyal-pasifist anlayıştan kaynaklanan işçileri sürü,kendilerini çoban gören anlayış başarılı bir genel grev yürütemez.

H.K.- MC'nin yıkılması gerçekleşebilirse nasıl bir hükümet kurulmalıdır? CHP veya CHP-AP hükümeti işçilerin ve halkın taleplerini gerçekleştirebilir mi?

C- MC'nin düşmesi sonucu kurulabilecek AP-CHP veya CHP hükümeti halkımızın taleplerini karşılayamaz. Demokratik Halk Devrimi bu sorunları çözebilir.

HALKIN KURTULUŞU

Faşist MC İktidarına Karşı Direnen Alemdar Kimya İşçileri İle Konuştu

İşyerinde 225 işçi çalışıyor. İşçiler Petrol Kimya Sanayi işçileri sendikasına kayıtlı.

H.K.- Direnişe nasıl başladınız?

C- Önceden herhangi bir hazırlık yapılmadı. Temsilcilere direniş komiteleri kuralım, dedik. Onlar "gerek yok" "sendikanın böyle bir kararı yok" dediler.

- Direniş diğer fabrikalardan bir gün sonra başladı. Temsilcilere "Bütün fabrikalar işi bıraktı. Biz ne duruyoruz." dedim. Onlar, "Biz sorumluluğu alamayız" dediler.

- Gazeteyi aldık, işçi arkadaşlara gösterdik. "Bakın arkadaşlar bütün fabrikalar işi bıraktılar, biz ne duruyoruz" dedik. Gittik bulunduğumuz kısmın şalterini indirdik. Direniş başladı. Diğer kısımların şalterleri daha sonra indirildi.

H.K.- Peki, temsilciler niye böyle davranıyor?

C- Onlar, başka zaman devrimci oluyorlar, ama pratiğe gelince öyle değil.

- Sadece bir kadın temsilci biraz uğraşıyor. O da tek kaldığından bir şey yapamıyor.

- Bizim temsilcilerin çoğu GSB'li. Onlar sahte devrimci.

- Baş temsilci daha direniş başlamadan önce izne çıktı. İzmir'e fuara gitti. Geçen gün fabrikaya geldi. "Arkadaş burada bir temsilci kalmalı, bir temsilci olursa direniş daha iyi yürür" dedik. "Yok ben izindeyim" dedi. Sonra da arabaya atlayıp kaçtı.

- Patron bizi disiplin kuruluna vermiş durumda. Biz atılsak temsilciler arkamızdan sevinir. Çünkü biz onların gerçek yüzlerini gösteriyoruz.

H.K.- Peki sendikacılar ne yapıyor? Harhangi bır yardımları oluyor mu?

- Sendikacılar haliyle daha hiç gelmiş değiller. "Siz idare edin" dedi, telefondan bir tanesi.

- Grevin sorumluluğuna hiç sahip çıkmıyorlar. Soruyoruz; Jandarma gelir, bizim ifadelerimizi alırlarsa ne yaparsınız. Bize yardımcı olur musunuz?

- "Biz bir şey yapamayız" diyorlar. Onlar da "yas" tutuyorlarmış koltuklarında.

H.K.- Jandarma gelirse işçiler ne yapmalı?

C- Biz ancak kendi gücümüze dayanarak ve çevre fabrikaların desteği ile direnişi sürdürebiliriz. Sendikacılar, temsilciler korkup kaybolurlar. DİSK'in falan bize bir faydası olmaz.

- Böyle durumlarda aynı çevredeki fabrikalar birleşmeli, birlikte karşı koymalı.

H.K.- Bizlerin bu büyük mücadelesine DİSK yöneticileri "genel yas" diyorlar. Sizce bu doğru mu? Biz şimdi "yas" tamıyız?

C- Bizim temsilciler de öyle söylüyor. "Bu grev değil, direniş değil, 'genel yas'"di yorlar.

- Oysa biz grevdeyiz, direnişteyiz. "Genel yas" her tarafta tepki ile karşılanıyor. Bütün arkadaşlar "genel yas" da ne? diyorlar.

- Yürüyüş yapılsın. Yaya yapılsın. Otobüsle falan olmaz. Bütün işçiler böyle düşünüyor.

- Ecevit'in Kıbrıs'ı işgaline "barış harekatı" demesi gibi bunlar aynı tavırda. Bizi aldatmaya, uyutmaya çalışıyorlar.

H.K.- DİSK yöneticilerinin böyle davranmalarının sebebi ne?

C- Bunlar sendika ağası. Sahte devrimciler. Kendi ağalıklarının gitmesinden, koltuklarının gitmesinden korkuyorlar. "Yürüyüşün yönetimini kaybederiz" diye düşünüyorlar. Biz ancak yüzbinlerce işçi, hep birlikte yürürsek gücümüzü gösteririz.

H.K.- Peki bu sendika ağaları ile nasıl mücadele edilmeli?

C- Devrimciler fabrikalara girip çalışmalı. Bir çok kişinin yaptığı gibi fabrika dışında konuşmakla olmuyor.

Devrimci işçiler eylem sırasında sendika ağalarının her yaptıklarını diğer işçilere anlatmalı. DİSK yöneticilerinin sahte devrimci olduğu anlatılmalı. Bütün işçiler kavradıktan sonra bu ağaları devirmeli. İşçiler ancak bu şekilde sendika yönetimine gelebilirler.

H.K.- Türk-İş üyesi işçilerle hiç konuştunuz mu? Bu olaylara onlar ne diyorlar?

C- Konuştuk. Onlar "bizim sendika karşı, fakat siz yürüyüşe çıkın biz de katılalım. Patronların, Türk-İş'in sendika ağalarının engelini böyle aşabiliriz" diyorlar.

H.K.- MC'nin yıkılması için ne yapmalıyız?

C- Fabrikada makina başında oturmakla MC düşmez. Bunun için yürüyüş olmalı. Tüm ezilenler, sömürülenler birleşmeli; Yürüyüşler, mitingler yapmalı. Bu şekilde gücümüzü daha iyi gösteririz.

H.K.- Diyelim ki MC yıkıldı. Sonra ne olacak. CHP iktidara gelse bizim kurtuluşumuz gerçekleşir mi?

C- Diyelim ki Ecevit geçti. Biz kendi iktidarımızı kurmadıkça durum düzelmez. CHP iktidara geldiğinde de sömürü durmayacak. Ne zaman kendi iktidarımız kurulursa...

H.K.- İşçi-köylü iktidarı nasıl gerçekleşebilir? Genel Grevle olur mu?

C- Elbette olmaz. Adamın uçağı, tankı, topu var. Buna bıçakla, sopayla, taşla karşı koyulmaz. Her evde silah var. Haliyle çatışma olacak. Askerlerinde anası, babası, kardeşleri var. bizim aramızda. Onlar da bizden, işçi-köylü çocuğu. Onların da çoğu bizim saflarımıza geçecek.

16 Eylül Genel Grevi İşçi Sınıfımızın Tarihinin Şanlı Bir Sayfasıdır

İşçi sınıfı 16 Eylül günü başta Istanbul, Ankara, İzmir olmak üzere bir çok şehirde işi yavaşlatma ve durdurma eylemini başlattı.

17 Eylül günü ülkenin çeşitli bölgelerinde 200.000'i aşkın işçi işi durdurdular... Aynı gün genel greve sadece Istanbul'da 100.000 işçi katılmıştır.

17 Eylül günü Ankara'da Ankara Belediyesi işçileriyle Maden-İş kolundaki 48 işyeri ve fabrikada 14.000 işçi işi durdurarak genel greve katıldılar.

İzmir'de Aliağa'da üretim tamamen durdu. Aliağa'nın 3 bin yiğit işçisi kararlı bir şekilde direnmeye başladılar. Aliağa ve Metaş Demir Çelik işçilerinin de dahil olduğu İzmir'li grevci işçi sayısı 40.000'i aşıyordu.

Bursa'da Tofaş, Renault, Nako, Burçelik gibi büyük fabrikalarda 9.000 işçi üretimi durdurdular.

Gaziantep Diyarbakır yöresindeki grevci işçi sayısı 10.000'i geçiyordu.

İzmit'li işçiler, başta İpraş rafinerisinde olmak üzere pek çok fabrikada üretimi durdurarak genel grev hareketine katıldılar.

Aynı gün Adana'da tekstil ve yağ sanayinde çalışan 5000 işçi üretimi durdurdular. Mersin'de 800 işçi de harekete katıldı.

Eskişehir'de Arçelik, Eskelik fabrikalarının 1500 işçisi işi bıraktılar.

17 Eylül günü Ankara'da Ortadoğu Teknik Üniversitesinden 3 bin öğrenci işçilerin giriştiği mücadeleyi desteklemek amacıyla Ankara Eskişehir yolunu 1.5 saat süre ile trafiğe kapattılar.

18 Eylül günü direnişçi işçilere Ereğli Demir Çelik'in 7.000 işçisi katıldı. Üretim tamamen durdu. Sadece yüksek fırınların donması engellendi

İzmir'de Aliağa-Metaş ve diğer 155 fabrikadaki 40.000 işçinin direnişi devam ederken şehirde akaryakıt sıkıntısı baş gösterdi. Buca ve Tepecik SSK hastaneleri işçileri de acil vakalar dışında işi bıraktılar.

Ankara'da devrimci gençlik bir yürüyüş düzenledi. Onbin kişinin katıldığı yürüyüş'te gençliğin işçi sınıfının yanında olduğu haykırıldı.

Edirne'de Meriç, Kartaltepe, Teks iplik işçilerinin de katılmasıyla işidurduran işçilerin sayısı 5.000'e yükseldi.

Revizyonist DİSK yöneticileri Genel Grev'in başından beri izledikleri korkak, teslimiyetçi tavırlarına bir yenisini daha eklediler. Beşiktaş-Taksim yürüyüşünü ellerinden geldiği kadar pasifleştirmeye çalıştılar.

19 Eylül gecesi Ereğli Demir Çelik işçileri grevi kaldırıp, işbaşı yaptılar.

20 Eylül günü Grev'deki işçi sayısı 300.000'e ulaştı. Hakim sınıfların tehditleri karşısında revizyonist sendika ağaları "grevlerden kendilerinin sorumlu olmadıkları - nı" açıkladılar.

Nitekim DİSK yönetiminin bu korkak teslimiyetçi tavrından sonraki gelişmeler hep olumsuz yönde oldu. Polis, tektek hemen bütün işyerleri ve fabrikaları dolaşarak, işçi temsilcilerini ve önderlerini toplamaya başladılar. DİSK'in önceden verdiği kesin talimata göre hareket eden işçilerin büyük çoğunluğu arkadaşlarının, önderlerinin tutuklanıp cezaevine atılmasına seyirci kaldılar. Hatta revizyonist DİSK yöneticileri o kadar ile Sendika ağası Kemal Türkler bu açıklamayı yaparken Maden İş kolunda 290 fabrikada 100 bin kişi, Tekstil iş kolunda 56 işyerinde 20.000 işçi (ayrıca Türk-İş'in karşı çıkmasına rağmen Teksif sendikasına üye 2400 işçi 7 fabrikada üretimi durdurdular), Gıda iş kolunda 14 fabrikada 5.000 civarında işçi, Lastik-İş kolunda 60 fabrikada 20 bin işçi, 20 ilde Genel-iş sendikasına üye 50.000 işçi Petrol-Kimya iş kolunda 18.000 işçi ve Keramik iş kolunda 3.000 işçi grev hareketini sürdürüyorlardı.

ri gittiler ki polise teslim olmayan veya işçilerin arkadaşlarını polise teslim etmemek için direndiği fabrikalarda işçi temsilcilerine telefonla "teslim ol" çağrıları yaptılar.

Bu sıralarda İzmir Aliağa, rafinerisinde 630 işçinin iş akitleri feshedildi. Aynı zamanda İzmir'de 1638 işçi savcılığa verildi. Bursa'da 34, İzmir'de de 8 fabrika temsilcisi ve sendika yöneticisi tutuklandı. Istanbul'da pek çok fabrikada işçi temsilcileri tutuklandı. İşten atıldı.. İzmit'te İpraş rafinerisinde, direnişe geçen işçilerin 23'ü tutuklandı. Adana'da 42 işçi ve sendikacı önce tutuklanıp, sonra serbest bırakıldı.

21 Eylül günü mahkeme kararıyla DİSK'in MERTER'deki Genel Merkez binası arandı. DİSK Genel Sekreteri Mehmet Karaca tutuklanıp cezaevine kondu.

DİSK Merkez Yürütme kurulusi üyeleri hakkında gıyabi tutuklama kararı verildi. DİSK yürütme kurulu bir bildiri yayınlayarak "bu gün için tavır koyma hedefine ulaşılmış, olması nedeniyle direniş kararından

rarının yeniden gözden geçirilmesini istemiştir.

Bunun üzerine pek çok yerdeki direnişler sona erdi. Tutuklamalar devam etti.

50.000 işçiyle direnişe başlayan Genel-İş sendikasına bağlı işçiler iş başı yaptı. Aynı şekilde Maden-İş ve Gıda İş sendikasına bağlı işçiler, iş başı yaptı.

Bu arada 21 Eylül günü çoğu direnişlerin sona ermesine rağmen bazı yerlerde yeni katılmalar oldu. Manisa'da Toprak Su Planlama Bölge Müdürlüğüne bağlı 700 işçi işbaşı yapmadılar. Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliğinde de 4000 tarım işçisi 1 günlük oturma eylemi yaptılar.

Faşist MC'nin Genel Grev'i kırmak için sürdürdüğü saldırılar yoğunlaştı. Polis, tek tek işyerlerini ve fabrikaları dolaşarak işçi temsilcilerini ve önder işçileri toplamaya başladı.

Haklarında gıyabi tutuklama kararı olan revizyonist ve reformist DİSK Merkez Yürütme Kurulu üyeleri teslim oldular.

Bütün fabrikalarda çok sayıda işçinin iş akitleri toplu olarak feshedildi. Yüzlerce işçi temsilcisi ve önder işçi tutuklanmaya başladı.

Daha İhanet Ettiler, Ama...

NIFI

MEYECEKTİR

16 Haziran gibi şanlı bir eylemi başlattı. Fakat hareket onun insiyatifinden çıktı. Onlar bundan ders çıkararak, şimdi hareketin kendi denetimlerinden çıkarak 5-6 mislıne çıkmasından korkuyorlar. DİSK pasifistleri DGM sadece işçilerin sorunu imiş gibi "arabalar dışındaki eyleme karışmayız" diyerek, eylemi desteklemeye gelen halkı işçı sınıfının dışında bırakarak, eylemde halkımızın işçi sınıfı ile bağ kurup omuz omuza mücadele vermesini engelliyor.

15-16 Haziran, Türkiye işçi sınıfının tarihinde, sendika ağalarının denetiminden çıkmış bir işçi sınıfı eylemini, halk hareketini içeren şanlı bir sayfadır. 15-16 Haziran işçi sınıfını eğitti, geliştirdi. Bugün Kemal Türkler'in DGM'ye tavır alması iki nedenden ileri geliyor. 1- Taban zorluyor, 2- DGM genel olarak ta faşizm, işçi sınıfının mücadele aracı. Kemal Türkler'in ise ekmek kapısı olarak baktığı DİSK için de bir tehlike teşkil ediyor. DGM'ye karşı tavır alınması, aslında DİSK ve Türk-İş içindeki işçilerin, genel olarak halkın zorlamasıdır. DGM kurulursa, iğnenin ucu biraz da kendilerine batacak.

Bir diğer arkadaş konuşmayı sürdürdü:

DİSK "Pazar günü herkese gelin, katılın" dedi ama Türk-İş'li işçi arkadaş, arabalarla yapılıyormuş, ben nasıl katılayım, ayrıca DİSK arabalar dışındaki herhangi bir harekete sahip çıkmayacağını söylüyor emniyete. DİSK'in bu tavrı burjuvazi ile uzlaşma politikasıdır. DİSK hareketi kendileri yapıyormuş gibi gösterererek işçi sınıfını burjuvazi ile uzlaşma siyasetinin peşine takmak istiyor. DİSK'in bu eylem biçimini işçi sınıfının enerjisini, gücünü frenleyen bu mücadele biçimini reddetmeliyiz. Halil Tunç'da DİSK yöneticilerinin işçi sınıfının liderleri olmadığını söylüyor ama onun eleştirisi sağdan geliyor. DİSK bu hareketi kontrolü altında tutmak için arabalarla yaptı. Hareket kontrolsüz mü olmalıydı? Elbette hayır. Kontrollü olmalı, disiplinli olmalı hareket. Fakat onların kontrolü işçi sınıfının- devrimci mücadelesini daha çok yükselten bir şekilde işçi sınıfının yararına bir kontrol değil,aksine onu pasifize eden, zararına bir kontroldü. Grevini kıran, gecekondusunu yıkan, çocuklarını hapislere doldurup, emekçilere, demokratlara, devrimcilere zulmeden DGM ye karşı halk öfkelidir. Halbuki bu öfke ve direnme azmi kısıtlandı bu kontrolle. DİSK neden böyle yapıyor? Basit. Kendi siyasetinin iflas etmesinden korkuyor, ama aynı zamanda da hayatın içerisindeki hareketleriyle kendi kendini teşhir ediyor.

Bir arkadaşın DİSK'in tavrı üzerine yorumu ise şöyle:

Bence işçi sınıfının düşüncelerine ambargo kondu. Slogan attırılmadı. İşçilere DİSK in siyasetini izlemesi öğütlendi. Uyulmadığı yerde de, bu siyasete uymak zorunda oldukları söylendi, baskı yapıldı. Buna demokratik bir tavır denemez. İşçi sınıfı özgürce gelişmelidir.

Bir arkadaş genel grev sırasında neler yapılması gerektiğine ilişkin bir soruya şöyle cevap verdi:

Herşeyden önce işçi sınıfı ne zaman, neyin, nasıl yapılacağını günü gününe bilmeli, izleyebilmeli, hatta bunları kararlaştırmada kendisi söz sahibi olabilmelidir. Halbuki bazı yurtsever sendikalar dahi bunu bilmiyor. Fabrikalarda işçi arkadaşlar toplu halde forumlar yapmalılar.

Bir arkadaş da şunları söyledi:

Yarın DİSK, "biz onlara eyleme geçmelerini söylemedik, kendileri eyleme geçtiler" diyerek işçilerin eylemine sahip çıkmayabilir. O zaman işverenlerin eline fabrikalardaki işçi sınıfının mücadelesini bastırmak için büyük bir fırsat geçmiş olacak. İşçi önderleri işten atılacak, bir çok işçi kanunsuz eylem yapmakla suçlanarak hapsedilecektir.

DGM işçilerin grevini bastırır ama lokavtlara dokunmaz.

DGM köylülerin toprak talebini bastırır ama ağaların zulmüne karşı çıkmaz.

DGM yurtsever öğrencileri hapse atar ama öğrencilerin akademik sorunlarını yaratanlara dokunmaz.

Kısacası DGM'nin ne olduğunu halk bilmektedir. Ona karşı mücadelede azimlidir. Fakat DİSK hareketi pasifize ederek daha aktif hareketi engellemektedir. Ama bu böyle devam etmeyecektir. Şimdiden DİSK içinde sendika ağalarına karşı muhalefet yükselmektedir. Şimdiden sendika ağaları nın defedildiği, yönetimine işçilerin geçtiği sendikalar var. DİSK'in sendika ağalarını mutlaka devirip, yönetime geçeceğiz!

...URTMAYALIM!

ÇIKAN İŞÇİLER,

BAŞKA FABRİKALARDAKİ İŞÇİLERİ DAYANIŞMA AMACIYLA DESTEKLEYEN İŞÇİLER,

FAŞİST MC'NİN "MİLLİ GÜVENLİĞE" AYKIRI OLDUĞU İDDİASIYLA YASAKLADIĞI GREVLERE KATILAN İŞÇİLER, DGM'LERDE YARGILANACAKLARDIR.

TOPRAK AĞALARANININ TEFECİLERİN ZULMÜNE KARŞI MÜCADELE EDEN, TOPRAK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ VEREN KÖYLÜLER,

GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKALAŞMA HAKKI İÇİN MÜCADELE EDEN MEMURLAR,

ÖZERK VE DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE İÇİN MÜCADELE EDEN ÖĞRENCİLER DGM'LERDE YARGILANACAKLARDIR.

KISACASI BİR AVUÇ KAN EMİCİ İŞÇİLERİ, KÖYLÜLERİ, MEMURLARI, ÖĞRENCİLERİ BÜTÜN HALKI DGM'LERDE YARGILAMAK İSTİYORLAR.

ZULME ZULÜM EKLEMEK İSTEYEN SÖMÜRÜCÜLERE BU FIRSATI VERMEYELİM.
GREVLERİ, DİRENİŞLERİ YAYGINLAŞTIRALIM.
İŞÇİLER, KÖYLÜLER, ÖĞRENCİLER, MEMURLAR TEK BİR SAFTA TOPLANALIM!
DGM'LERİ KURDURTMAYALIM!

Kahrolsun Halka Zulmeden Faşist MC İktidarı

HALKIN KURTULUŞU

Otopar'dan Bir İşçi İle Konuştu

Istanbul Kartal'da 300 işçinin çalıştığı OTOPAR fabrikasının bütün işçileri bağımsız OTOMOBİL-İŞ Sendikası'na üye.

H.K.- DGM hakkında ne düşünüyorsunuz? MC DGM'yi niçin çıkartmak istiyor?

C- DGM patronlar için kurulan bir mahkemedir. Askeriye mahkemesidir. Patronlardan haklarımızı alamamamız için kuruluyor.

H.K.- DİSK'li işçiler genel direnişe geçtiler. Sizce bu sadece DİSK'li işçilerin meselesi midir? Yoksa Türk-İş'li DİSK'li, sendikalı, sendikasız bütün işçilerin meselesi midir? Türk-İş'li ve DİSK'li işçilerin birliği nasıl sağlanır. Siz bu konuda fabrikanızda ne yaptınız?

C- DGM yalnız DİSK'li işçilere değil bütün işçilere halka karşıdır. Devrimcilere karşıdır.

H.K.- Direnişe katıldınız mı? Ne zaman başlattınız? Katılmadıysanız niçin katılmadınız?

C- Bizim fabrika direnişe katılmadı. Baştemsilci patroncu birisi. İşçiler baş temsilciye biz de DGM'ye karşı greve gidelim dediler. Baş temsilci işçileri ha bu gün ha yarın diyerek oyaladı. Şimdi ise genel grev bitti. Fabrikanın bahçesinde işçiler yemek zamanı oturup konuştuk. İşçiler DGM patron tarafından kurduruluyor, DGM olağanüstü mahkemedir, Anayasaya aykırıdır. Bu nedenle direnişe gidelim dediler. İşçilerin çoğunluğu greve gitmek istediler. Baş temsilci ve sendika greve gitmemizi engelledi.

İşçiler bu gün dağınıktır. Kimisi Türk-İş'te kimisi DİSK'te kimisi bağımsız sendikada kimisi de sendikasızdır. Genel grevin başarıya ulaşması için bütün işçilerin birleşmesi gerekiyor. Türk-İş Sendika ağaları işçileri satıyor. İşçi sınıfının birliğini engelliyor. Birliği sağlamak için patronlara, sarı sendikacılara karşı birleşmemiz gerekiyor.

H.K.- DİSK'in bu direnişe genel yas demesi doğru mudur? Bu günler yas mı, yoksa mücadele günleri midir?

C- DİSK işçilerin mücadelesine yas diyor. Kemal Türkler eskiden iyi adamdı. Şimdi DİSK'in mücadeleye neden yas dediğini bilmiyorum. Yürüyüşü neden arabalı yürüyüşe çevirdiğini, arabaların camlarını kapattığını, sessiz yürüyüş yaptığını bilmiyordum. Arabayla yürümek iyi değildir. Yaya yürüyüş olsaydı işçiler de devrimci arkadaşlar ve diğer işçiler birlikte yürürlerdi. Daha kalabalık, daha başarılı bir yürüyüş olurdu. Yürüyüşün arabayla yapılması bunu engelledi.

H.K.- DİSK yöneticilerinin davranışlarına ne diyorsun?

C- DİSK yöneticileri kendilerini kurtarmak için grevin sorumluluğunu yüklenmiyorlar. Ceza giymemek için sorumluluğu işçilere yüklediler. Grevde sonuna kadar gitmediler, işçilere sahip çıkmadılar. Bu onların devrimde samimi olmadıklarını gösteriyor. Fabrika temsilcileriri burjuvaziye teslim ettiler.

H.K.- Faşist MC iktidarı ile ve sendika ağaları ile nasıl mücadele etmek lazım?

C- MC iktidarı direnişi kırmak için tutuklamalar yaptı, fabrikaları boşalttı. Bunları engellemek için daha büyük bir direniş yapmamız gerekir. Sendika ağalarını devirmeden Türkiye'de başarılı bir genel grev yapılamaz.

İşçiler Sendika Yönetimine sloganını duydum. Bence sendika yöneticileri burjuvalar gibi yaşıyor. İşte işçi sınıfına karşı olan bu sendika ağalarını devirmek gerekiyor. Devrimci işçileri sendikanın başına getirmek gerekir.

H.K.- İşçilerin kurtuluşu nasıl gerçekleşir? CHP bunu sağlayabilir mi?

C- CHP toprak reformu yapamaz. CHP iktidarı işçilerin haklarını vermez. Ancak bir devrim işçilerin-köylülerin ve tüm emekçi halkımızın taleplerini karşılayabilir.

DEVRİMCİ GENÇLİK İŞÇİ SINIFININ SAFINDA

Genel grev çağrıları işçi sınıfı içinde son derece güçlü bir potansiyel yarattı. Faşist MC iktidarının devrilmesinde genel grev en güçlü silahlardan biri olacaktır.

İktidar korku içinde!

İktidar korku içindedir, genel grevin işçi sınıfı içinde bulduğu destek faşist MC iktidarının temellerini sarsıyor.

Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı teslimiyetçi olan, halk düşmanı MC iktidarı faşist DGM'leri yasallaştırarak bu baskı ve terör kampanyasını meşrulaştırmaya çalışıyor.

Faşist MC iktidarının bu gayretleri, işçi sınıfımızın ve bütün çalışan halkımızın birleşik ve kararlı mücadeleleriyle yıkılacaktır.

Halkın gelişen mücadelesinin zorlamasıyla faşist MC'nin yakın dostu Türk-İş, Sadık Şide, Kaya Özdemiroğlu, Şevket Yılmaz faşist kliğinin engellemelerine rağmen DGM'ye karşı tavır alıyor. Diğer yandan da DİSK'in yönetimini gasbetmeye çalışan Aydın Meriç, Mehmet Ertürk sosyal-faşist kliği halkın gelişen bu devrimci muhalefetini, gerek sosyal-faşist emellerine alet etmek, gerekse ağa babaları sosyal-emperyalizmin MC ile olan ilişkilerini geliştirmek için kullanıyorlar.

ABD emperyalizminin ve Sovyet sosyal-emperyalizmi işbirlikçilerinin genel grev üzerinde hiçbir hakkı yoktur. Grevimize sahip çıkalım. Türk-İş ve DİSK'in genel grev mücadelesini birleştirelim. Bu mesele tek başına ne DİSK'in ne de Türk-İş'in sorunudur. Bu işçi sınıfının ortak sorunudur. Tüm yurtsever demokratlar, devrim mücadelesinin en kıymetli bir silahı olan "GENEL GREV"i destekliyelim, ona sahip çıkalım.

Şanlı 15-16 HAZİRAN'ın yaratıcısı, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin öncüsü, işçi sınıfının genel grevi bütün ülke halkının desteğini görecektir.

İşçiler, köylüler, tüm yurtseverler birleşirse önlerinde hiçbir gerici engel duramaz.

Faşist DGM'leri engelliyelim. Faşizme karşı mücadele bayrağını yükseltelim. Halk düşmanlarına, sömürü ve zulüm düzenini sürdürmek isteyenlere bu adımı attırmayalım.

İşçisiyle, köylüsüyle, memuruyla, esnafıyla öğrencisiyle, namuslu aydınıyla omuz omuza verelim. Faşist saldırılara ve DGM'lere karşı direnelim. Genel grev, genel direniş bayraklarını yükseltelim.

Biz, tüm anti-faşist yurtsever gençliğin derneği olarak işçilerin, köylülerin ve tüm emekçi halkımızın faşist DGM'lere karşı verdiği mücadelenin yanındayız.

FAŞİST DGM'LERİ ENGELLEYELİM!

İ Y D G D
İSTANBUL YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ ADINA
BAŞKAN ALİ RIZA ÖĞÜT

işçi köylü mektupları

Kolera ve Sıtmanın Kaynağında Yaşıyoruz

Bizler Diyarbakır'ın Sarıkız ve Ben Ü Sen gecekondularının emekçi halkıyız. Mahallelerimizin ortasından Diyarbakır'ın güney-batı kesiminin lağım suları dere halinde akmaktadır.

Bu pis deresi kışın yağmurların yağmasıyla dolar-taşar, evlerimizi tehdit eden seller yaratır. Yazın ise şiddetli güneşin de etkisiyle hastalık kaynağı olur.

Geçtiğimiz kış dere, yağmurların yağmasıyla sel halinde evlerimize doldu. Gecekondu evlerimizin büyük bir kısmı yıkıldı veya belli ölçülerde tahrip oldu, eşyaları-mız sel altında kaldı. Aradan 5 ay geçmesine rağmen ne MC'nin valisi, ne de CHP'nin "Halkçı-devrimci" belediyesi şimdiye kadar parmağını oynatmadı.

Şimdi bir tarafta hastalıkla, diğer taraftan yarın gene gelecek olan selin korkusu içinde yaşıyoruz. Çocuklarımız hasta. Kolera, sıtma söylentileri ve belirtileri içinde yaşıyoruz. Valiye, Belediyeye ve sağlık müdürlüğüne durum bildirildiği halde cevap ve ilgi yok.

Bizler bu gün şuna inanıyoruz; birlik olup, sorunla-rımızın üstüne yürümedikçe, sesimizi herkese duyurmadıkça hastalığa, sele, yoksulluğa, mahkum olarak yaşayacağız.Çünkü devlet, hükümet zenginlerin devleti. Çünkü "halkçı-Devrimci" belediye, zenginlere hizmet eden bir Belediye Kahrolsun bizi ve bizim gibileri hastalığa, sellere terkedenler.

Bir gün gelecek zenginlerin semtinin yollarını beton yapanlardan, onların kanalizasyonunu yapıp da bizi boklu su içinde yaşamaya terkedenlerden de hesap sorulacaktır.

SARIKIZ VE BEN Ü SEN
GECEKONDU MAHALLESİNDEN
36 İMZA

Hastalık kaynağı olan lağım deresi yıllardır böyle açık-ta akar gider.

Ne faşist MC valisi ve Sağlık teşkilatı, ne de CHP'nin belediyesi ilgilendi, elini uzattı şimdiye kadar ...

HALKIN KURTULUŞU Sarıkız Gecekondu Halkıyla Konuştu:

EV DEVLET DEVLETE BENAMUSE,FEKİRRA MEZE NAKE

Bu Devlet Fakirlere Bakmıyor, Namussuz Bir Devlettir

Diyarbakır'ın gecekondu semti olan Sarıkız'da yaşayan binlerce emekçi kışın sel felaketine uğramıştı. Şimdi de Kolera ve Sıtma salgınıyla karşı karşıya. Yoksul halkın yaşadığı Sarıkız gecekondu semtinin ortasından lağım suları dere halinde geçmekte. Halkın defalarca başvurmasına rağmen ne faşist MC'nin valisi ve sağlık teşkilatı ne de CHP'nin sahte halkçı-devrimci belediye yetkilileri halkın sorunlarına karşı en ufak bir ilgi göstermemişler dir.

H.K.- Sel felaketine uğradığınızda hiç yardım gördünüz mü? Zararınız çok muydu?

Ahmet- Selde bütün evlerimiz suyun altında kaldı. Evlerimiz yıkıldı, eşyalarımız heram su götürdi. Mehelleli perişan oldi. Valiyenen Belediyeye arzuhal yazdıh. İmza topladıh. Baize heç yardım etmediler, yalanız, bir kaç tane eski çul-çaput verdiler.

Gule baci- Lavemin hele meze duvaréme giş hera bu. Malame buna ave na, em perişan buna, anaka zarukéme giş nehesin (Oğlum bak hele, duvarımız hep yıkıldı. Evimiz suyun altında kaldı, perişan olduk. Şimdi de çocuklarımız hep hasta)

H.K.- Mahallede hastalanan çok var mı?

Şakir- Abé, Allahıma sivrisinekten kimse yatamaz.Sivrisinekten her tarafımız şişmiş. Heram suyun kapanması için heç kişeyi tahsir etmiyeceğiz.

Mahmut- Em giş Kolera bunun, em giş nehesin. (Hepimiz Kolera olmuşuz, hepimiz hastayız). (Çoluk, çocuk hep hasta yatakta yatıyorlardı).

Sultan- Yağmurda heram su evlerimizi hep yıkti. Benim diyeceğim, heram su kapansın. Mahalleli heram sudan hasta oldi. Heram su kapanmasa hestelih herkesi kırar.

H.K.- Peki, mademki kimse sizinle ilgilenmiyor ne yapmak gerek?

Zabite- Ben diyiyem hep bir olah Vilayete-Belediyeye yürüyüş yapah. Birlik olmah lazım. Mehellemize Kolera girmiş. Sağlık Müdürlüğüne dilekçede verdim hec bişe çıkmadı.

Sultan- Eğerki ava heram çenekinse emé top bıbın miting û yürüyüş çekin. (Eğer haram suyu kapatmazlarsa, toplanıp miting ve yürüyüş yapalım)

Memet- Ev devlet devlete benamuse, fekirra meze nake Hun çi dıbejinse eme viya çêkın. (Bu devlet fakirlere, bakmıyor, namussuz bir devlettir. Siz ne diyorsanız onu yapalım).

Hasan- Evim haram sudan 2 metre uzahtır. Kokidan evde duramıyoruz, tezemin evinden geçiniyoruz, geceleri eve geliyoruz. Sivrisinekten yatamıyoruz. Heram suyun yapılması için, yolun elektriki için 6-7 tene dilekçe verdih, heç bişe çıkmadı. Eğer heram suyi kapatılmasalar, yol yapmasalar belediyeyi protesto yürüyüşü ve mitingi yapmağa kararliyıh Heram suyi Et-Balıh Kurumuna keder neden yaptilar, niye gecekondu kisminda bulunani yapmadı lar? Şehitlih Caddesinin üstünde oturanlar T.C. vatandaşidır da biz T.C. vatandaşı değil miyiz? Kahrolsun bize övey evlat miamelesi yapanlar!

KAHROLSUN REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI
KAHROLSUN SARI SENDİKACILAR
YAŞASIN İŞÇİLERİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

TEKRARLIYORUZ SINIF MÜCADELESİNİN BAŞARISI REVİZYONİST VE REFORMİST ENGELLERİN AŞILMASINA BAĞLIDIR

Onbinlerce işçinin büyük bir coşkuyla ileri atıldığı, bir anda bütün yurdu kaplayan genel grev dalgası büyük ölçüde gerilemiş durumda.

Bugün hakim sınıflar ve onların uşağı faşist MC iktidarının işçi sınıfına karşı saldırıları alabildiğine şiddetlenmiştir. Yüzlerce işçi tutuklanıyor, işinden atılıyor. Bir avuç azgın sömürücü DİSK'i kapatmaya çalışıyorlar.

DİSK bugün yönetimde olan bir avuç revizyonist, reformist sendika ağasının değil yüzbinlerce işçinin örgütüdür.Devrimci proletarya içinde bulunduğumuz bu şartlar altında öncelikle ve kararlı bir şekilde DİSK'i savunmalıdır.

Bugünkü sonucun başlıca sorumluları sendikaların yönetimlerini gaspetmiş olan, cesaretle ileriye atılmaya hazır yüz binlerce işçiyi savaş alanında bırakıp kaçan revizyonist ve reformist sendika ağası hainlerdir. Bu hainler daha baştan "genel yas" ilan ederek teslim bayrağını çektiler.

İşçi sınıfı sınıf mücadelesinin ateşi içinde dostunu düşmanını daha iyi tanıdı. Gerek DİSK'in başındaki revizyonist, reformist sendika ağaları, gerek Türk-İş'in başındaki Halil Tunç gibi hainlerin gerçek yüzleri daha da açığa çıktı.

Halkın Kurtuluşu bugüne kadar sendika ağalarının işçi sınıfına ihanetlerinin sayısız örneğini verdi. "Kahrolsun Sendika Ağaları", "İşçiler Sendika Yönetimine" şiarları sendika ağalarına karşı mücadele veren işçilerin ellerinde bayrak oldu. Halkın Kurtuluşu'nun devrimci siyaseti hayatın ışığında bir kere daha doğrulandı.

Gazetenin 18. sayısından itibaren hakim sınıfların saldırılarına karşı işçi sınıfının genel grev ve direnişlere hazır olması ve işçi sınıfının kararlı bir şekilde mücadeleye atılması için revizyonist, reformist engellerin aşılması gerektiği vurgulandı. Revizyonist ve reformistlerin işçi sınıfını kendi burjuva siyasetlerinin peşine takmak istemesine karşı mücadele edildi.

Halkın Kurtuluşu'nun 19. sayısında işçiler sendika yönetimine köşesinde şöyle diyordu:

"Fakat, onlar aynı zamanda, bugünkü hakim sınıflara karşı teslimiyetçidirler. Yeterince güçlü olmadıkları şartlarda sınıf mücadelesinin şiddetlenmesiyle, zoru görünce mücadeleyi bırakıp kaçarlar. 15-16 Haziran'da işçi sınıfının eyleminin, düzenlemek istedikleri barışçı gösterinin sınırını aşmasıyla, bu sendika ağaları teslim bayrağını açmışlar ve direnen işçilere mücadeleyi bırakma çağrısında bulunmuşlardır.

Revizyonist ve reformist siyasetlerinin ve sendika ağalarının teşhiri, genel grev eyleminin başarısı için zorunludur.

Revizyonist ve reformist sendika ağaları, işçiler arasındaki birlik ve dayanışmanın gelişmesinin kitle eyleminin yükselmesinin önündeki önemli engellerdir. Onlar grev ve direnişleri kırmakta, işçilerin harekete geçmesini engellemek için her yola başvurmakta, hatta devrimci işçileri patronla işbirliği yaparak fabrikadan attırmaktadırlar."

"Genel grev çalışması sendika ağalarına karşı mücadele ile birlikte yürütülmelidir.." başlıklı yazıdan.

20. sayıdaki "İşçi sınıfının eylem birliği için mücadele edelim." başlıklı yazıda ise;

"Türk-İş ve DİSK içinde işçi sınıfının eylem birliğinin gerçekleşmesinin önündeki asıl engeller, Türk-İş içinde MHP ve AP'li faşistler ve onların güdümündeki sendika ağaları, DİSK içinde ise sosyal-faşistler ve onların güdümündeki sendika ağalarıdır.

Faşistlerin amaçları açıktır. Onlar işçi sınıfının bölünüp, parçalanmasını istemektedirler. Bu gün faşistler geniş işçi kitlelerince tanınmaktadır. Sosyalizm maskeli sosyal-faşistlerin gerçek yüzleri ise geniş işçi kitlelerince yeteri kadar bilinmemektedir. Devrimci proletaryanın en önemli görevlerinden biri si sosyal-emperyalizmin ajanı olan sosyal-faşistlerin maskelerini indirmektir.

Sosyal-faşistler de bu gün genel grev'den söz etmektedir. Sosyal-faşistlerin ve onların dümen suyundaki sendika ağalarının da faşist MC ile çıkarları çelişmektedir. Son yasa tasarıları onları da tehdit etmektedir. Onlar bu nedenle genel grevden söz etmektedirler. Asıl önemlisi, sosyal-faşistler yükselen kitle hareketinden sosyal-faşist bir diktatörlük gerçekleştirmek ve yurdumuzun Sovyet sosyal-emperyalistlerine daha bağımlı hale gelmesi için yararlanmak istemektedirler.

Sosyal-faşistler tepeden inme yöntemlerle DİSK içindeki çeşitli sendikaların yönetim kademelerine yerleşmişlerdir. Her türlü ilkeden uzak burjuva siyasetleriyle, kendilerinin ve çevrelerinin çıkarlarını düşünen bir takım sendika ağalarını denetimleri altına almışlardır. Onlar gerçekte bir avuçturlar. Hakimiyetlerini sürdürebilmek için sendika içi demokrasiyi yok etmişlerdir.

Devrimci proletarya , onların maskelerini indirmek, faşist yüzlerini sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi karakterlerini açığa çıkarmak için en geniş işçi kitleleri içinde sistemli bir çalışma yürütmelidir."

DİSK ağalarının "demokrasinin kurtarıcısı" pozlarına girdikleri ve genel grevin başladığı sırada çıkan 23. sayıda bugünkü şartlar altında revizyonist ve reformistlerin işçi sınıfına mutlaka ihanet edip teslim bayrağını çekecekleri söyleniyordu.

"İkiyüzlülüklerini gören ve kendilerine karşı mücadele eden bir işçiyi sendikadan, ardından da patronla anlaşıp fabrikadan attırmaktadırlar. Birçok grev ve direnişin yenilgisine, bunun sonucunda da işçilerin toptan sokağa atılmasına sebep olmuşlardır. Bu nedenle, revizyonist ve reformist sendika ağaları sınıf mücadelesinin bir tek fabrikadaki mücadelenin çok ilerisinde olduğu bu koşullarda mutlaka ihanet edip, teslim bayrağını çekeceklerdir."

Aynı sayıdan onların gerçek yüzlerini açığa çıkartan birkaç örnek daha.

"İşçi sınıfının kararlılıkla mücadeleye atılması bugünkü şartlar altında revizyonist ve reformist engeller aşıldığı ve devrimci önderlik gerçekleştirildiği ölçüde mümkündür.

Revizyonist ve reformistler bugüne kadar işçi sınıfına ve tüm halka defalarca ihanet ettiler. Bugün de durum daha farklı değildir. Onlar yine ihanetin içindedirler. Bu onların burjuva sınıf temellerinden kaynaklanmaktadır. Onlar, sömürü ve zulüm düzeninin bir parçasıdırlar. Bütün sahte çığlıklarının altında mensup oldukları sınıfın, burjuvazinin çıkarları yatmaktadır. Sınıf mücadelesinin tarihi onların ihanetlerinin örnekleriyle doludur.

15-16 Haziran'da DİSK yöneticileri , başta Kemal Türkler olmak üzere hakim sınıfların şiddeti karşısında köleleşerek işçi sınıfına ihanet ettiler.

....

"Revizyonist ve reformistlerin ve diğer sendika ağalarının ihanetleri sayılamıyacak kadar çoktur. Herhangi bir grev, direniş bile onların gerçek yüzlerini hemen göstermektedir. Bu hainler kolaylıkla patronlarla anlaşıp işçileri satmaktadırlar.

....

"Reformistler, sosyal-faşistler ve diğer revizyonistler düzene bağlıdırlar. Bu nedenle sömürü ve zulmün bütünüyle ortadan kalkmasını istemezler. İşçi sınıfının ve bütün emekçi halkın bağımsız siyasi örgütlenmesini ve mücadelesini istemezler. Bu noktada aralarında temelde hiç bir fark yoktur."

Yazı, bugün de tekrarladığımız şu çağrı ile son buluyordu;

"REVİZYONİST VE REFORMİST ENGELLERİ AŞALIM!

DEVRİMCİ PROLETARYANIN BAYRAĞINI YÜKSELTELİM VE KARARLILIKLA MÜCADELEYE ATILALIM!"

Faşist Savcı ve Kaymakam Halka Zorla Oruç Tutturmak, Namaz Kıldırtmak İstiyorlar

Bizler asırlardan beri milli zulüm altında inleyen, zorla Türkleştirilmek istenen ezilen bir ulusun devrimcileri olarak ilçemizde yapılan ırkçı, faşist baskıları Türkiye halkına anlatmakta yarar görüyoruz.

Tunceli ilinin Mazgirt ilçesinde görev yapmakta olan faşist kaymakam Y.Ünal Songül faşist savcı Ramazan Eroğlu halka yaptıkları ırkçı, faşist baskıları hergün arttırmaktadırlar.

Ramazan ayında halka zorla oruç tutturmak için gıda maddelerini sattırmamak, namaz kılmaya zorlamak, gibi gerici baskılar devam etmektedir. Alevi-Kürt olan halkın direnmesine rağmen bu faşist tedbirler sürdürülmektedir.

Yapılan faşist, ırkçı baskılara boyun eğmeyen, devrimci TÖB-DER şube yöneticilerine, diğer devrimci, yurtsever ilericilere yapılan baskılar da artmıştır. TÖB-DER Şubesince iki süper devleti mahkum eden ve faşist MC iktidarının uyguladığı faşist baskıları lanetleyen bir bildiri yayınlanmasından sonra faşist kaymakam-savcı ikilisi yurtsever öğretmenleri DGM'ye sevkettiler.

Faşist savcı Ramazan Eroğlu duruşmalarda yurtseverlere Türklüğü anlatan, Türklüğü öven konuşmalar yapmakta, Türk olmadıkları takdirde katledileceklerini söylemektedir.

Faşist savcı faşist kaymakamla birlikte ilerici hakimler Mehmet Benimcer, Naci Gürbüz ve diğerleri üzerinde baskı kurmaya çalışmakta, ilerici hakimlere karşı çeşitle oyunlar tezgahlamaktadır. Devrimcilerin suçsuz olduklarına karar veren bu hakimleri bir dilekçeyle Başbakana şikayet eden faşist savcı çeşitli tehditler savurmaktadır. Biz, Mazgirt halkı olarak ilerici namuslu hakimlerin doğru tavırlarını sonuna kadar destekliyeceğimizi , bir kere daha belirtiriz.

Düğünlerde,bayramlarda halkın faşizme ve ırkçı baskılara karşı sloganlar atması, gösteriler yapması bu gericileri korkutmakta, devrimcileri zindanlara doldurmak için tertipler tezgahlamaktadırlar

Bütün bu baskılar bizi yıldıramaz. Ulusumuz üzerindeki ırkçı baskılara, eritme politikasına her zaman karşı çıkacağımızı, faşist baskılara boyun eğmeyeceğimizi ve ilerici hakimlerin yanında yer aldığımızı bildiririz.

DEVRİMCİ
MAZGİRT HALKI

Sosyal Faşistler Polisle İşbirliği Yapıp Devrimcileri İhbar Ediyorlar

8 Eylül günü Kahramanmaraş'da bildiri dağıtan Sosyal-faşistlerden bir grup polisler tarafından yakalanmışlardır. Bunlardan Ali Özdemir,Mehmet Bünül, Abbas Karakız, karakola götürülerek bu bildirileri nerden aldıkları sorulmuştur. Yakalanan bu devrim düşmanları, devrimci olarak tanıdıkları Hüseyin Sayılar'dan bu bildirileri aldıklarını ve bildirileri dağıtmayı Hüseyin Sayılar'ın önerdiğini söylemişlerdir. (Başka ne söyledikleri bilinmemektedir.)

Aynı akşam Hüseyin Sayılar'ın evine 2 başçavuş, 15 er, 2 polis baskın yapmışlardır. 9 Eylül günü Pazarcık yüzbaşısı ve başçavuşlar bir sürü askerle birlikte yine baskın yapmışlardır.

Biz Pazarcıklı devrimciler olarak bir avuç sosyal-faşist tarafından yapılan bu ihanetin, her ne kadar Hüseyin Sayılar'a karşı yöneltilmiş ise de, aslında devrimci mücadelenin sabote edilmesi için tezgahlanmış bir oyun olarak görüyoruz. Ve görüyoruz ki sosyal- faşistler, devrimci mücadelenin kitlelere mal olduğunu gördükçe faşist polislerle işbirliği yapabiliyorlar.

Ülkemizi Sovyet sosyal-emperyalizmine bağımlı kılmak için mücadele eden Rus uşakları sosyal-faşistler , Sovyet uşağı olmayan herkese karşıdırlar. Yerli gericiliğin bir parçası olan Rus işbirlikçilerinin bu tip hareketlerle halkın mücadelesini bastırabilmeleri şöyle dursun, halka yönelen bu tip oyunlar onların maskesini düşürüyor. Halkın ABD emperyalizminin yanı sıra Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı da nefretini ve mücadelesini ilerletiyor.

K.Maraşlı Bir Devrimci

HALKIN KURTULUŞU 'ndan HALKIMIZA

Halkımızın faşizme karşı mücadelesi yükselmektedir İşçi sınıfı ve emekçi halk faşist MC iktidarının yıkılması için genel grev, genel direniş bayrağını yükseltmektedir. Yükselen mücadele reformizmin ve revizyonizmin devrim düşmanı, teslimiyetçi, uzlaşmacı yüzünü daha da net olarak ortaya çıkarmaktadır. Halkın mücadelesini boğmak isteyen sömürücü ve zalim hakim sınıfların faşist baskı ve saldırıları faşizme karşı mücadele ateşini, ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ yangınını söndüremiyecektir.

Gazetemizi okuyan işçiler, köylüler, öğretmenler , memurlar, öğrenciler:

Çevrenizde olup bitenleri bize yazın. Yapılan faşist baskıları, kanunsuzlukları, işkenceleri,işkencecileri, halk düşmanlarının marifetlerini bize yazın.

Halkımızın yükselen mücadelesini, grevleri, direnişleri, mitingleri, yürüyüşleri, işgalleri bize yazın. Ülkenin dört bir yanında GENEL GREV, GENEL DİRENİŞ mücadelesiyle ilgili yazı, inceleme, konuşma (roportaj) ve haberleri mümkün olduğu kadar bol fotoğrafla gazetemize iletin. İletin ki, gazetemiz yükselen, GENEL GREV, GENEL DİRENİŞ mücadelesinin bütün yönlerini mücadelenin diğer siperlerinde döğüşen geniş kitlelere duyursun. Birbirimizin mücadelesinden çıkardığımız dersler, ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ'nin zaferi yolunda hepimize ışık tutsun.

Gazetemize gönderilecek mektupların üzerine;
HALKIN KURTULUŞU PK. 1107 Sirkeci-Istanbul
yazmak yeterlidir.

ZİNDANLAR BOŞALSIN

Cezaevi Değil,Esir Kampı

Malatya Merkez Ceza Evi biz mahkumlar için bir esir kampından farksızdır. Bir SS subayından farksız olan hapishane müdürü MHP'li faşistlerdendir. Keza gardiyanların çoğunluğu yine gericidir. Özellikle baş gardiyan İzzet halk düşmanıdır.

Bu halk düşmanları içeriye hiç bir ilerici yayın bırakmamakta. Yalnız haftada bir iki gün Cumhuriyet Gazetesini bırakmaktadırlar. Günaydın gazetesinin ilavesi alınıp öyle okutulmaktadır.Buna karşılık içeride gerici kitaplardan ne aransa bulunur.

Koğuşlarda yatacak yer bulunmamasına rağmen, faşist müdür bazı koğuşları kapatarak mahkumlara ayrı bir ceza sistemi uygulamaktadır. Yemeklerin kalitesizliği yüzünden kimse yemek almıyor. Böylece müdür efendi istihkakın bir kısmını cebe indirmek fırsatını buluyor. Yemek ve çay pişirmek tüp yüzünden bayağı bir dert halini almıştır. Her kese, bilhassa solculara tüp vermeyen müdür, çoğunlukla mahkumların çiğ yemek yemelerine sebep olmaktadır. Tüp için müracaat edenleri azarlamaktan büyük bir zevk duyuyor.

Görüş günleri bir sorun oluyor mahkumlar için. Çift kat tel örgünün arkasında karşılıklı konuşmalar başlıyor. Kabine halinde olmadığından en az otuz mahkum bu taraftan 30-40 kişi de o taraftan yarısı türkçe, yarısı kürtçe olarak birbirleriyle anlaşmaya çalışıyorlar. Tabii ki anlaşabilirlerse. Çok mahkum bu yüzden görüş yerine dahi gelmek istemiyor. Devrimcilerin, yurtseverlerin çoğu geri gönderiliyor. Dışardan gelen yiyecekler parça parça edilip öyle veriliyor. Domates, biber, salatalık, patlıcan, kavun, karpuz bir kaç parçaya ayrılıp sahibine öyle veriliyor. Çiğ yumurtanın kırılma işlemine son verildi. Eskiden yumurta kırılıp öyle veriliyordu. Pişmiş et, yumurta ve ekmek içeri alınmıyor.

Mahkumların ezilmelerinden sadistçe zevk alan faşist müdür, 14 kişilik çocuk koğuşuna 47 kişi doldurarak onların beton üzerinde yatmalarını zevkle seyretmektedir. O çocukların betonlarda yattığı yetmiyormuş gibi hapishanenin bütün işleri onlara gördürülmekte, gardiyanlarca dövülüp azarlanmaktadırlar. Hastalananların viziteye çıkmaları ayrı bir sorun. Rezaleti şöylemeye gerek yoktur.

Biz düzenin kurbanı olarak burada bulunan mahkumlara yapılan işkence, zulüm, baskı ve insanlık dışı uygulamaları Halkımıza duyurmanızı ister, Halkın Kurtuluşu yolunda verdiğiniz mücadelenizde sizinle beraber olduğumuzu bildiririz.

BİR GRUP MAHKUM

"BASKI VE ZULMÜN, TÜM İŞÇİLERİN BİRLİKTE VERDİĞİ MÜCADELENİN SONUNDA YOK OLACAĞINA İNANIYORUZ"

Almanya'da Çalışan Bir Kadın İşçi Sesleniyor

Almanya'da çalışan yabancı ve Türkiyeli emekçilerin üstünde baskı ve zulüm hergün biraz daha artmaktadır. Çalıştığımız yer bir tavuk fabrikasıdır. Bu firmada yabancı işçiler çoğunlukla da biz Türkiyeli kadın işçiler çalışmaktayız. Bantları çok hızlı döndürüyorlar ve üç kişinin çalışması gereken makinalarda zorla bir kişi çalıştırıyorlar. Maisterler (ustabaşı)her gün bağırıp çağırıyor, bizlere karşı olmadık kötü kelimeler kullanıyorlar.

Bu baskılara karşı çıkan arkadaşlarımızdan dört kişinin çıkışını verdiler. Diğer arkadaşlarımıza, "Bize karşı gelmeyeceksiniz. Bizim her istediğimizi şartlar ne olursa olsun yapacaksınız. Yoksa sizlere de çıkış veririz" gibi laflarla işçileri tehdit etmeye çalışıyorlar. Bu firmada çok az Alman çalışmaktadır. Çalışan Almanların yarısı Cezaevindeki mahkum emekçilerdir. Sabahtan akşama kadar köle gibi 5 marka çalışmaktadırlar.

Diğer Almanlar ise, nep Maister'lik yapmakta ve patronun çıkarlarını savunmak için patrona köpeklik yapmaktadırlar. İşçilerin üzerindeki baskıyı patronun uşakları olan bu maisterler uygulamaktadırlar. Onlara karşı koyduğumuz zaman kollarımızdan tutarak bizi yerlerde sürükleyip dışarı atıyorlar. " Çalışmayın, defolup gidin" diyorlar ve bizleri bu şartlar altında çok düşük bir ücretle çalıştırıyorlar. Hergün 10 saat 11 saat çalıştığımız halde ayda elimize geçen net para 600 Mark en fazla 650 Mark. Yukarda da belirttiğim gibi çalışma şartlarımız çok ağır. Normalde üç kişinin çalışması gereken bantlarda birer kişi çalıştırıyorlar. Bu bantlarda çalışan arkadaşlar ağlayarak çalışmaktadırlar. İstirahat saatleri onar dakikadır. Bu on dakikanın içinde önlüklerimizi çıkarıyoruz, ellerimizi yıkıyoruz, tuvalete gidiyoruz, yemeğimizi yiyiyoruz,tekrar iş başı yapıyoruz.Bu saydıklarımdan ancak tuvalete gitmeyi yetiştirebiliyoruz. Ondan sonra zaman doluyor..Aç aç çalışmaya başlıyoruz. İşe getirdiğimiz yemeği yemeden tekrar geri götürüyoruz. Firmada hiçbir işçi sendikali değildir. Patron hiçbir işçinin sendikaya üye olmasını istemiyor. "Sendikaya üye olmayın, sendikasız çalışın. Sendikaya üye olursanız size işten çıkarırım" diyerek işçilerin sendikalaşma hakkını elinden almaya çalışıyor.

Bundan başka iki tane de işçi temsilcisi var. Biri Türkiyeli diğeri Alman. Bunlar da yine patronun çıkarlarını savunan ve köpekliğini yapan kişilerdir. Türkiyeli işçi temsilcisine dertlerimizi söylediğimizde "Aman başımı ağrıtmayın. Çalışıyorsanız çalışın, çalışmıyorsanız defolup gidin" cevabını almaktayız.

Bu durum karşısında baskı ve zulmün tüm işçilerin birlikte verdiği mücadelenin sonunda yok olacağına inanıyoruz. Mücadelemizde kararlıyız Firmada çalışan işçiler olarak patrondan istediklerimiz şunlar oldu: Bandlar yavaş dönsün, maisterler kimseye bağırmasın, üç kişilik makinede bir kişi değil üç kişi çalışsın, kimseye baskı yapılmasın işçi temsilcileri patronun değil işçilerin çıkarları için mücadele etsin. Bütün işçiler sendikaya üye olsun. Dinlenme saatleri uzatılsın. Hiçbir işçiye 8 saatten fazla veya 8 saatten az çalıştırmak için baskı yapılmasın. Çünkü bazı günler tavuk kesimi erken bitince iş kanununa göre 8 saat çalışmamız gerektiği halde, ödeyecekleri parayı düşürmek için çalıştırmadan bizleri kovmaktadırlar.

Bu isteklerimizi patron kabul etmeyince bizler diren-

De.sa.7'de

REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI BAYINDIRLIK BAKANLIĞINDAKİ İŞÇİLERE DE İHANET ETTİ

DİSK yöneticileri, Bayındırlık Bakanlığı ile Baysen-İş Sendikası arasında imzalanan 4. dönem toplu iş sözleşmesinde DİSK yöneticileri daha önce alınmış haklardan taviz verdiler.

Toplu sözleşme görüşmeleri esas olarak üç maddede çıkmaza girmişti.

1- Disiplin Kurulu: 3. Dönem toplu iş sözleşmesinde disiplin cezasıyla ilgili işçinin işten atılabilmesi için yüksek inceleme kurulunda 2/3 çoğunluğun evet demesi gerekiyor. Yüksek inceleme kurulu 3 işveren, 3 sendika temsilcisi tarafından oluşur. Bu durumda eski toplu sözleşmeye göre bir işçiye ihraç cezasının verilebilmesi için bir tane sendika temsilcisinin de evet demesi gerekiyordu. Yoksa 2/3 çoğunluk sağlanamayacağından hiç bir işçi işten atılamazdı. Bu değiştirilmek isteniyordu.

2- Yemek Maddesi: Bu maddede, iş kolu seviyesinde yetki başka sendikada olduğundan, bu sendikanın yapacağı iş kolu düzeyindeki toplu sözleşme ile alacağı farklardan Baysen-İş üyelerinin yararlanması doğrultusundaydı. Bu işveren tarafından kabul edilmiyordu.

3- Nakil Konusu: İşçilerin istekleri dışında iş yerlerinin değiştirilmemesini içeriyordu. İşveren buna da yanaşmıyordu.

Esas olarak bu üç konuda uyuşma sağlanamamıştı. Görüşmeler sürdürülürken Bakanlığa bağlı 5. Bölge Müdürlüğünde ve Trakya'daki bölgelerin bazılarında iş yeri seviyesinde yetkili Yapı-İmar (Yol-İş Federasyonu'na bağlı) Sendikası hemen bütünüyle işverenin isteği doğrultusunda toplu sözleşme imzaladı. Ve Baysen-İş Sendikası'nın macera aradığını, toplu sözleşme imzalama niyetinde olmadığını, işçiler arasında yayarak, işçilerin birliğini parçalamaya çalıştılar. Dikkati tamamen maddi konularda alacakları haklara çekiyorlardı.

Aradan kısa bir süre geçmeden işveren, Yapı-İmar Sendikası'nın yetkili olduğu 5. Bölge'deki işçileri taşeron'a sürmeye başladı. Ayrıca Disiplin Kuruluna sevkedilenlerin sayısı her gün çoğalmaya başladı. Baysen-İş Ankara Şubesi'nin çalışmalarıyla işçilere mesele iyice anlatıldı. Yapı-İmar Sendikası'nın üyeleri dahi "böyle bir toplu sözleşmeyi nasıl imzalarsınız" diye yöneticilerine kafa tutuyorlardı.

İyi bir grev potansiyeli oluşmuştu. İşyerlerinde hemen her işçiye toplu sözleşmelerde sadece maddi haklar alınmasının yeterli olmadığını, sosyal haklarla iş güvencesi sağlamak gerektiğini, alınan maddi hakların sürekliliğini sağlamak gerektiğini anlatıyorduk. Esas olarak birinci madde ile, işveren durumunda olan Bakan'ın, partisinin ve kendisinin politik çıkarları için seçim bölgesinden gelen seçmenlere iş bulabilmek için dolu kadroyu boşaltmayı amaçladığını; ayrıca işçiyi her an işten atabileceği, bunu baskı aracı olarak kullanıp terör estirmek, böylece herkesi kendi insiyatifleri altına almak istediklerini anlattık. Nitekim işveren gibi Öz-Yapı-İş diye MSP yanlısı bir sendika kurdu. Faaliyete geçtikleri yerlerde işten atma tehdidiyle o sendikaya üye olmaya zorluyorlar.

İkinci maddenin önemi, … İşkolundaki yetkili bir sendikaya daha fazla maddi haklar vermekte ve bunu Baysen-İş üyelerini faydalandırmamakla işçilerin bu sendikadan ayrılarak … geçmesini sağlayacaklar.

Üçüncü madde tamamen, işçilerin iş güvencesini ortadan kaldırmayı, keyfi nakilleri amaçlıyor.

Bu gerçekleri diğer işçi arkadaşlara anlattık.

Görüşmelerde mutabakata varılmayınca konu, diğer 15 madde ile beraber uzlaştırma kuruluna gitti. … Grevin yasal işlemleri tamamlanırken bir yandan da Bayındırlık Bakanlığı'na bağlı 33 işyerlerinde toplantı yaparak taban yoklaması yaptık. 2 işyeri hariç 31 iş yerinde greve gidilmesi doğrultusunda karar çıktı. Artık grev kaçınılmaz olmuştu. Bütün işlemler tamamlandığı halde … 10 gün kadar bir erteleme yapıldı. Bu aralarda işveren çeşitli yıldırma metodlarına başvurdu. (Kapıda polis beklettı. Kimler greve katılacak, kimler katılmayacak şeklinde yasa dışı tespitlere giriştı. 5 kişinin naklini bu ayrı bölgeye gönderdi.) Bunun yanı sıra karşı Sendika Yapı-İmar açık grev kırıcılığı yapmaya başladı. (İş kolu seviyesinde yetki alacaklarını, kendi üyelerinin greve katılmamasını gerektiğini, grev olmaması için imza toplama, sendikayı yıpratıcı, işçileri korkutucu yalan haberler yaymaya başladı.)

Bütün bunlara rağmen ay başında çok iyi bir potansiyel vardı. Grevi başlatmak için DİSK yöneticilerine bilgi vermek ve yardım almak için Genel Başkan Cevat Özhancı ve Ünsal DİLEK (Şube Başkanı) İstanbul'a gittiler.

DİSK yöneticilerine meseleyi anlattıklarında, Kemal Türkler ve yönetim kurulu üyeleri bu maddeler için greve gitmenin gereksiz olduğunu söylüyorlar. Gidenler bu hakların daha önce alınmış bir hak olduğunu, bundan vaz geçmenin geriye dönüş olacağını, bunun da DİSK'in ilkelerine aykırı olduğunu söyleyince Kemal Türkler, şimdiye kadar hiç bir toplu iş sözleşmelerinde böyle bir şey istenmediklerini, işveren isterse tabii işçiyi işten atabileceğini, ayrıca bu dönemde MC'yi oluşturan partilerin ve hükümetin sendikalara saldırdığını bu nedenle böyle bir dönemde greve gitmenin doğru olmayacağını söylüyor. … hiç bir yardımda bulunmayacaklarını söyleyip, "kendi gücünüzle gidiyorsanız biz karışmayız" diyorlar. Gidenler, işverenin isteği doğrultusunda toplu sözleşme imzalanırsa işçilerin karşısına bir daha ne diye çıkılacağını sordular. DİSK'ten bir temsilci gönderileceğini ve "Meseleye DİSK el koydu, o imzaladı dersiniz" şeklinde cevap veriyor.

Baysen-İş Ankara Şubesi grevin mutlaka uygulanması doğrultusunda karar almıştı. Fakat yetki merci genel merkezdi. Genel Merkezle Şube arasındaki ilişki Ünsal Dilek tarafından yürütülüyor.

Şubenin önceki kararına rağmen işverenin isteği doğrultusunda ve uzlaştırma kurulunda … Anlaşmaya göre disiplin kurulunda 3'e 3 kalındığında konu Bakan'a gidecek. Bakan, atılsın derse atılacak, atılmasın derse atılmayacak. Bakan'ın kimin lehine karar vereceği de açık.

Yemek maddesi ek bir gizli protokole kabul edildi. İşçilerin keyfi nakillerini engelleyici hiç bir hükme getirilmedi.

Sendikayı hedefleyen maddelerde belirli taviz alınırken, işçilerin iş güvencesini hedefleyen maddelerde taviz verildiği gibi, Uzlaştırma Kurulu'nun aldığı maddelerden de taviz verildi. Örneğin … 35 günden 30 güne indirildi, yemek parası net 13 TL. iken bürüt 13 TL. oldu. Yakacak parası net 750 TL iken bürüt 750 TL. oldu.

Ankara Şubesi'nin bu konularda taviz verilmemesi için kesin kararı olduğu halde, … Ankara Şube Başkanı Ünsal Dilek de görüşmenin olumlu olduğunu söyleyerek Genel Merkez yöneticilerinin taviz verici, destekleyici tavır aldı. Kısacası sendikanın yetkili durumu devam etti, ama bunun karşılığı işçilerin güvenliği patronların …

HALKIN KURTULUŞU

Haftalık Gazete

Sahibi: Nevzat AÇAN
Sorumlu Yazı İşleri Md.: H.Selim AÇAN
Yönetim Yeri: N.Osmaniye Cad. Ata İş Hanı, 34/404 Çağaloğlu - İSTANBUL
Abone Şartları:
Yurtiçi yıllık 125 TL
6 aylık 65 TL
Yurtdışı yıllık 200 TL
6 aylık 100 TL
İlan Şartları:
Santimi 30.-TL
Dizgi: OLİMPİYAT IBM
Baskı: Daily News Web
İst. Dağıtım: Yurt-Da
Ank. Dağıtım: Can Ajans
İzm. Dağıtım: Ege Dağıtım
Yazışma Adresi: P.K.1107 Sirkeci-İSTANBUL

HÜKÜMET

Ba.sa.3'de

Maddi ve manevi yardımda bulunmaları için bir temsilci arkadaşı gönderdiğimizde "İŞÇİLERİ BİLİNÇLENDİRİN PARA İSTEMESİNLER" diyerek Ağa olduklarını ispat ettiler. Maddi durum yüzünden bir çok arkadaşta umutsuzluk belirdi. Bir kaç tanesi de patrona teslim olmak zorunda kaldı. Biz DİSK'i devrimci diye seçtik, fakat sadece sözde devrimcilermiş.

H.K.- Hükümet hakkında ne düşünüyorsunuz?

C.- Bu hükümet bizim temsilcimiz değildir. Çünkü çıkardığı kanunlar hep bizi sömürenlere yarıyor. Hükümetin burdaki adamları biz hak ararken, patronun yanına geliyorlar. O'nun ağzıyla bize saldırıyorlar.. Üstümüze jandarma gönderiyorlar.

H.K.- Gazetemiz aracılığı ile söylemek istediğiniz bir şey var mı?

C.- Bizim gibi tüm işçileri ve özellikle Nizip'teki ÜLFET işçilerini kendi sınıfımızın mücadelesinde, aktif olmaya ve haksızlıklara karşı çıkıp, haklıyı desteklemeye çalışıyoruz. Ayrıca işçilerin sendikalarının yönetimini ellerine almaları gerektiğini tecrübelerimize dayanarak söylüyoruz.

baskı ve zulmün

Ba.sa.6'da

meye başladık. Bu direnme sonunda dört arkadaşımızı işten çıkardılar. Ama bizlerbir takım haklarımızı aldık. Üç kişilik yerde şimdi bir kişi değil iki kişi çalışıyoruz. Maisterler eskisi gibi bağıramıyorlar ve hepimiz sendikaya üye olmaya karar verdik İşçi temsilcisini de kendi aramızda seçeceğiz. Mücadelemizi bastırmaya artık onların gücü yetmeyecektir. Patronlar herzaman işçilere muhtaçtır. Dünyada herşeyi biz yapıyoruz. Dünyayı biz işçiler değiştiriyoruz. İşçi sınıfının mücadelesini hiç bir güç hiç bir kuvvet bastıramaz.

- KAHROLSUN YABANCI VE TÜM İŞÇİLER ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILAR!
- EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET!
- KAHROLSUN BİZLERİ BURALARA GÖNDEREN GELMİŞ GEÇMİŞ GERİCİ HÜKÜMETLER - HAKİM SINIFLAR ve ONLARIN ÇIKARLARI İÇİN UYGULADIKLARI KUNANLAR!

YURT DIŞINDAN
DEVRİMCİ BİR İŞÇİ

ABD'nin

Ba.sa.3'de

ve denetimini sürdürüyor. Iran ve Suudî Arabistan gibi Orta-Doğu ülkelerinin efendisi olmaya devam ediyor. Sovyet hegemonyası altında bulunan ülkelere sızmaya çalışıyor. Sovyet-Mısır anlaşmazlığından yararlanarak Mısır'a el attı. Lübnan'ı işgal eden gerici Hafız Esat rejimini desteklediği ve bundan yararlanarak Suriye'yi nüfuzu altına almaya çalıştığı açıktır.

Amerikan emperyalizmi dünya gericiliğinin iki büyük kalesinden biridir. Her yerde gericiliği ve faşizmi desteklemekte, saldırgan bir siyaset izlemektedir. Sovyetlerin gelişen emperyalist, ABD' nin gerileyen emperyalist olması olgusu bize bu gerçekleri unutturmamalıdır.

İkincisi: ABD emperyalizminin "yardım"larının çoğunu Orta-Doğu ve Akdeniz ülkelerine ayrılması, onun dünyanın bu bölgesine verdiği önemi gösteriyor. Türkiye'nin de içinde yer aldığı, ham madde kaynaklarının zenginliği ve büyük stratejik konumu nedeniyle Orta-Doğu dünyanın yeniden paylaşılması ve dünya hegemonyası uğruna çatışan iki süper devlet arasında en bellibaşlı kapışma noktalarından biridir.

Her iki süper devlet de dünya halkları için aynı şekilde ve aynı ölçüde tehlikelidir. Bu her iki soyguncuya da ve işbirlikçilerine karşı da aynı kararlılıkla mücadele edilmelidir. Hiç bir gerekçe onlardan birine karşı mücadele ederken diğeriyle veya işbirlikçileriyle mücadeleyi tatil etmeyi veya gevşetmeyi gerektirmez.

Suruçlu Tarım İşçileri

Ba.sa.2'de

S- Çalışma sırasında, kazaya uğrarsanız ne yapıyorsunuz? Ağalar ne yapıyor?
- Valla kazma kesiyor, biz çaputla bağlarız. Tütün koruz. Soğanı yarıp, suyunu basarız. Ağalar hiç yardım etmez.

S- Sizler Kürtsünüz, Çukurova'daki ağaların, zenginlerin dışında kalan, sizin gibi tarım işçiliği yapan, Türk'lerle herhangi bir anlaşmazlığınız oluyor mu? Anlaşabiliyor musunuz?
- Anlaşıyoruz. Valla hiç bir şey olmuyor. İyi geçiniyoruz. (çoğunluk böyle diyor)

S- Peki siz Kürt olduğunuz için hor görmüyorlar mı?
- (çoğunluk) yok.. yok..

S- Ağalar nasıl davranıyorlar. Kürt olduğunuz için horluyor, hakaret ediyorlar mı?
- Ağalar bizi çok hor görüyorlar. Çok hakaret ediyorlar. Bizi kovuyorlar, aptal, pis Kürt diyorlar.
- Benim evim yok, toprağım yok. Biz yaşamıyoruz. Bak şu çadırlara, bu çadırlarda, haşa huzurdan, it bile yatmaz. Mecburi ben yatacağım.

S- Memleketinde nerde yatıyorsun, kirada mı?
- Ev icar ederim. Kirayla.

S- Kaç para ev kirası veriyorsun?
- Aylık, 150-200-300. Onuda çocuğumun boğazından kesiyorum, öyle veriyorum.

S- Çocuklarının hiç birini okutamadın mı?
- Yok. Okutmadım. Kudretim yok ki. Ben bir kalem, defter alayım. Boğazımdan fazla kalmıyor ki.

S- Sizin memlekette okuyan çocuklar kimin çocukları? Hep ağa çocukları mı?
- Hep ağa çocukları okuyor. Hali vakti yerinde olanlar, kendi çocuklarını, kardeşinin çocuklarını okutuyorlar. Benim kudretim yok. Amcamın, kardeşlerimin de yok, biz çocuklarımızı okutamıyoruz.

S- Küçük ağalarla, büyük ağalar arasında sizlere karşı davranışlarında hiç fark var mı?
- Yok.

S- Suruç'tan Çukurova'ya her sene ne kadar tarım işçisi geliyor?
- Suruç'tan ve çevresindeki köylerden her sene Çukurova'ya 80-90 bin kişi geliyor.

S- Suruç'tan gelen bu işçilerin sayısı yıldan yıla artıyor mu, eksiliyor mu?
- Artıyor.

S- Son 5 sene içinde ne kadar artmıştır?
- 5 sene evvel hemen hemen 50 bin kişi geliyordu, buna son beş sene için de 40 bin kişi daha katılmıştır.

S- Bu artışın nedenleri nelerdir?
- Ekseri topraklarımızın olmayışı, topraklarımızın ağaların baskısı altında olması, topraklarımızın susuz ve verimsiz olması. Traktör sayısı artıyor, ağaların hepsinin üç-dört traktörü var. Traktörün gelmesiyle birlikte çiftlikte tutma duranların da kovuldukları görülüyor. Çoluk, çocuk açlığa, sefalete terkediliyor. Bunun yanında az topraklıların topraklarının ağaların rehine etmesi var. Aradan 5-6 sene geçince ağalar "ben senin toprağını aldım" diyerek gider tapular kendine az topraklı kişide çoluk çocuğuyla sefalete atılmış olur. Bunlar çok açık görülen şeylerdir. Kapitalizm bizim köyde Suruç ovasında gelişiyor.

S- Güney doğuda sanayiin olmayışını da bu işsizliğin artmasında bir etken sayabiliriz herhalde?
- Evet bunun yanında bir de şu var; Et ve Balık Kurumu kamyonlara 25-30 dan fazla sığır almıyor. Bunun yanında çoluk çocuk genç, ihtiyar, karı-kız denmeden insanlar hayvandan daha küçük seviyede görülerek kamyonlara eşyalarıyla birlikte 50-60 kişi dolduruluyor. Bu da çok can kaybına yol açıyor, kimi boğuluyor, kimi yaralanıyor, kimi ölüyor.

S- Neden tarım işçilerinin örgütlenme düzeyleri düşük ve tarım işçilerinin örgütlenme mücadelesi nasıl olmalı?
- Tarım işçileri arasındaki bir örgütlenmeye bağlı bu. Bilinçli kişilerin önderliğinde grup, grup tarım işçileriyle seminerler, röportajlar toplantılar yapılmalı, bilinçli arkadaşlar tarlalarda dolaşmalıdır. Örgütlenmemizin en büyük zorluğu tarım işçileri arasında okur yazarlıklarının olmayışından ileri geliyor. İşçiler bilmiyor. Can güvenliği nedir? Sosyal güvenlik nedir? Tarım-İş Kanunu nedir?

S- Kaç yaşından beri tarım işçiliği yapıyorsun?
- 13 yaşımdan beri tarım işçiliği yapıyorum şimdi 23 yaşındayım.

S- Çukurova'da hangi bölgelerde çalıştın?
- Adana, Kadirli, Kozan, Ceyhan, Osmaniye, Erzin hemen hemen Çukurova'nın her yanında çalıştım.

S- Ağalara karşı şimdiye kadar herhangi bir protestonuz, direnişiniz oldu mu?
- Oldu. Ceyhan'da oldu.

S- Ne zaman, nasıl oldu?
- 1968'lerde oldu. Pamuk devşirmesi yapıyorduk. Ağa borçluydu. Ağanın hem kazmasını dövdük, hem pamuğunu devşirdik gene para yok. Ağa pamuğu naylonla çeke çeke bitirdi. Gün geldi hesap görülecek ağa kaçtı gitti, Ceyhan'a bundan dolayı bütün işçi arkadaşlar çoluk çocuk, kadın, erkek elçiyle beraber Ceyhan'ın içerisinde yürüyüş yaptık.

S- Kaç işçi vardı?
- 150-200 işçi vardı.

S- Bu yürüyüş yapan işçiler aynı tarlada çalışan işçiler miydi? Yoksa, Ceyhan'ın içinde dışardan katılan oldu mu?
- Yok hepsi aynı işçilerdi ve ağa yürüyüş yaptığımızı görünce hemen bir çare buldu. Ağa tuttu 250 ekmek aldı. Çünkü ne unumuz vardı, ne yiyecek, ne yağ hiçbirşey yoktu. Ağa 200 kişiye 250 ekmek aldı tarlaya gönderdi ölmesinler diye, sonra da paramızı aldık.

taksim yürüyüşü

Ba.sa.1'de

yısta olduğu gibi yürümekten yanaydılar. İşçiler her şeye hazır olduklarını, gelebilecek her saldırıya gereken cevabı vereceklerini belirtiyorlardı. Revizyonist sendika ağaları ise İGD'li sosyal-faşist beslemelerle birlikte işçilere "Dışardan kimseyle konuşmamalarını, ara sokaklara girip orada beklemelerini, yürüyüşün arabalarla yapılacağını" söylediler. Arabalarla gelen işçi kafilelerini hemen ara sokaklara gönderiyorlardı.

Bütün arabalara revizyonist sloganları asarak bunların dışında slogan atılmayacağını söylediler. Ayrıca her arabaya İGD'li beslemelerinden bir grup gözcü bindirdiler. Onların bu iğrenç çabaları fayda etmedi. Yürüyüş boyunca devrimci işçilerin ısrarla haykırdıkları "FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET", "DGM KAPANSIN, ZİNDANLAR BOŞALSIN", "İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE" gibi devrimci sloganlar zaman zaman konvoyun büyük çoğunluğu tarafından tekrarlandı. Yürüyüş sırasında işçilerle birlikte yürümek isteyen halka hoparlörlerle "konvoya girmemeleri"ni anons ettiler.

Konvoy Taksim'e geldiğinde meydanda toplanan devrimcilerden, işçilerden ve halktan oluşan kitlenin attığı devrimci sloganlara konvoydaki işçilerinde katılmasıyla meydan "FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET", "DGM KAPANSIN ZİNDANLAR BOŞALSIN", "HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET" gibi devrimci sloganlarla inlemeye başladı. Bu durumdan telaşa kapılan sosyal-faşistler işçilere "tespit edilenlerin dışında slogan atmamalarını, arabalardan inmemelerini, dağıtılan bildirileri almamalarını" söyleyip arabalara korna çaldırarak sloganları bastırmaya çalıştılar. Ama işçilerin ne sloganlara katılmalarını, ne de devrimcilerin bildirilerini almalarını önliyemediler. Anıtın etrafında toplanan devrimcilerle onlarla birleşmek isteyen işçilerin birleşmelerini önliyebilmek için konvoyu durdurdular. Arkasından yangından mal kaçırırcasına alandan uzaklaştılar.

Daha sonra yaklaşış üçbin kadar işçi devrimcilerin önderliğinde Elmadağ'a kadar yürüdüler. Polisin müdahale edemeyip arkadan takip ettiği yürüyüş devrim andı içildikten sonra dağıldı.

halil tunç

Ba.sa.1'de

ca işçinin tek bir vücut olarak sömürü ve zulüm düzeninin karşısına dikilmesini baltalamak için elinden geleni yapmıştır. Son genel greve karşı takındığı tavır onun işçi düşmanı ihanet dosyasına yeni sayfalar eklemiştir.

Bu, Amerikan yetiştirmesi, sendika ağası, ağalık koltuğunu korumak için, 300.000 işçinin katıldığı şanlı Genel Greve kara çalmakta Demirel'le, Rafet İbrahimoğluyla, Türkeş'le yarışa girdi. Genel Grevi güçsüz ve cılız göstermek için 5.000 işçinin katıldığı yalanlarıyla dolu demeçler verdi. Genel Grevi DİSK'in başındaki sendika ağalarıyla rekabet konusu yaparak işçi sınıfının yenilmez ordusunun iki büyük müfrezesinin, Türk-İş'li ve DİSK'li işçilerin, kaynaşmasının önüne set çekmeye çalıştı. Bu sendika ağaları işçi sınıfının gücünü bölmek için ellerinden geleni yaparak halk düşmanlarının ekmeğine yağ sürdüler.

Ama ne Türk-İş'in ne de DİSK'in başına çöreklenmiş olan sendika ağaları işçi sınıfının gücünü birleştirerek mücadelesini sürdürmesinin önüne geçemiyeceklerdir. 16 Eylül Şanlı Genel Grevi bunu bir kere daha doğrulamıştır.. Sendika ağalarının "Greve katılmayın" direktiflerini ayaklar altına alan Türk-İş'li dokuma işçileri, belediye işçileri DİSK üyesikardeşleriyle birlikte omuz omuza mücadeleye atıldılar. Revizyonist ve reformist sendika ağalarının, ağalıklarını tekelleştirmek için attırmak istedikleri "Kahrolsun Sarı Türk-İş" sloganına DİSK üyesi işçiler "işçiler Sendika Yönetimine" sloganıyla cevap verdiler. Mersin'de Petrol-İş üyesi işçiler sendika ağalarının işçilerin birliğini baltalayan gerici kararlarını lanetleyip bu tür kararları tanımadıklarını açıkladılar. Fabrikalar arasında gönderilen kardeşlik mesajları sendika ağalarının saltanatının fazla sürmeyeceğinin işaretleridir.

Acı dolu, sıkıntı ve sefalet dolu, zulüm dolu hayatı ortaklaşa paylaşan, sınıf düşmanları ortak olan, gerçek kurtuluşa omuz omuza doğüşerek ulaşabileceklerini kavrayan işçi sınıfının birleşmiş, seli sendika ağaları da dahil bütün halk düşmanlarını boğup geçecektir.

ne reformist

Ba.sa.1'de

törlük altında işçilerin, köylülerin, tüm çalışanların hayatı bugünkünden hiç farklı olmayacaktır. Yine en ağır sömürü ve en koyu faşist baskı.

İşçi sınıfının ve emekçi halkın kurtuluşu, ancak sosyalizmde gerçekleşir. Bütün üretim araçlarının toplumun ortak mülkü haline geldiği, her türlü zulüm ve sömürünün ortadan kalktığı sosyalist topluma ulaşmak için, ilkin ülkemiz üzerindeki emperyalist ve sosyal emperyalist sömürü ve tahakküme son verilmeli yüz yıllardır köylüleri ezen ve karanlığa mahkum eden feodalizmin bütün kalıntıları temizlenmeli, ezilen Kürt ulusu üzerindeki milli zulüm son bulmalı, bağımsız ve demokratik Türkiye kurulmalıdır... Bu görevi yerine getirecek olan devrim Ulusal Demokratik Halk Devrimidir. Bu devrimin taçlanacağı iktidar devrimci işçi-köylü iktidarıdır. İşçi sınıfı işte bu iktidarı gerçekleştirme uğruna mücadele ediyor.

Şartlar bugün devrim için henüz olgunlaşmamıştır, işçi sınıfı, halkın demokratik iktidarı uğruna mücadeleyi bir an olsun bırakmadan emekçi halkın acil ve hayati taleplerini gerçekleştirecek her iktidarı destekliyecektir. Ama asla, faşizmle uzlaşan reformcu bir CHP iktidarına ya da revizyonistlerin tuzağı "ileri demokratik iktidarı" desteklememelidir.

İşçi sınıfı böylesine önemli bir meselede ilkesiz ve programsız olmamalıdır. Bazı sözde anti-revizyonist (Özde reformist çevreler de) "MC iktidarının düşürülmesini" savunuyor. Fakat onlar da, revizyonistlerden ve reformistlerden farklı bir şey getirmiyorlar. "MC düşürülünce bu parlamentodan onun yerine daha demokratik bir iktidar kurulabilir", işte marksist görüntülü reformistlerin hükümet sorununda kitlelere önerdikleri çözüm bu. İşçi sınıfı kendini hiç bir şekilde bu parlamento içinden çıkacak, hükümet biçimleriyle sınırlamamalıdır. İşçi sınıfı hiçbir şekilde, ufkunu bu düzenin sınırlarıyla daraltmamalıdır... Hükümet sorununda devrimci proletaryanın ilkesi şudur:

İşçi sınıfı devrimci işçi-köylü iktidarı için mücadele eder. Onun gerçekleşmesinin şartı olmadığı zaman, düşman sınıflarla uzlaşmayıp tersine mücadele eden ve halkın acil ve hayati taleplerini gerçekleştirecek ve işçi sınıfının serbestçe örgütlenmesine izin verecek hükümeti destekler... Ondan başkasını değil!.. Bir hükümetin devrilmesini savunduğu zaman yerine hangi hükümetin geçmesi gerektiğini de hiç bir zaman cevapsız bırakmaz.

Ne faşizmle uzlaşan bir reformcu iktidar, ne de sosyal faşist diktatörlüğü desteklemek yok! Bizi kurtaracak olan kendi kollarımızdır.

Yıkılsın zalimlerin, halk düşmanlarının, rüşvetçilerin, soyguncuların iktidarı faşist MC!

Yaşasın işçilerin köylülerin devrimci iktidarı!

bütün işçiler

Ba.sa.1'de

Genel-İş sendikasının başına çöreklenen CHP İstanbul Milletvekili, reformist sendika ağası Abdullah Baştürk 17 eylül tarihinde yayınlanan demecinde DİSK'in daha önce aldığı genel grev kararını kaldırarak işçileri serbest bıraktığını, kendisinin işçilerin eyleminden habersiz olduğunu söyleyen Abdullah Baştürk, "Belki de bütün bunlar Halil Tunç'un basın toplantısından sonra olmuştur. Biliyorsunuz, Tunç DGM yasalaştığı taktirde ortak eyleme gideceklerini söylemişti. Belki de işçi bu sözlerden sonra ayaklandı. Bu eylemlerden DİSK yöneticileri sorumlu tutulamaz. Sorumlular, eylemi yapan yüzbinlerce işçidir" demiştir

Baştürk, ilerde kendisi hakkında bir soruşturmanın mümkün olup olmadığı sorusuna ise "yapmadığım eylemden ben yükümlü tutulamam" demiştir.

Tabanın "söz ve karar sahibi olma" ilkesini ayaklar altına alan, sendika içi demokrasiyi yok eden, ikiyüzlülüklerinin farkına varıp kendilerine karşı mücadele eden işçileri patronla anlaşıp işinden attıran ve sendikadan atan bu hainler şanlı bir direnişe sahip çıkmaktan korkarak bu ilkeye sarılıyorlar.

Kemal Türkler ve diğer hainlerden bu ihanetlerinin hesabı mutlaka sorulacaktır.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

mücadeleyi sürdürelim

Ba.sa.1'de

dan ilgilenen herkes bilir ve tarih defalarca göstermiştir ki, eğer gerçekten başarı kazanmak isteniyorsa, seçilen mücadele biçimleri ulaşılmak istenen hedeflere uygun olmalıdır; o hedefe varmayı sağlayacak ve kolaylaştıracak mücadele biçimleri olmalıdır. Aksi takdirde her şey havada kalacaktır.

Revizyonist DİSK yönetiminin yaptığı sahtekarlıktan başka bir şey değildir. İşçi sınıfının ve halkın sömürü ve tahakkümü devam ettirmek için her türlü zorbalığa baş vuran hakim sınıfları "genel yas yoluyla iktidardan düşürdüğü" dünyanın neresinde görülmüştür. Bu düşünülmeyecek kadar saçma bir şeydir. Sömürücü sınıflar bırakalım "yas tutmayı". bağırıp çağırmakla, hatta örgütsüz, düzensiz ve başıbozuk şekilde sağa sola saldırmakla bile iktidardan alaşağı edilemezler. Onlar ancak, doğru ve devrimci bir önderlik altında yürütülen uzun ve çetin mücadeleler sonunda devrilebilirler. Zalimlerin, katillerin, soyguncuların iktidarı olan faşist MC, yas tutarak değil, ancak devrimci mücadele yoluyla alaşağı edilebilir. DİSK yönetiminin "genel yas" yoluyla "MC iktidarını düşürme" sahte çağrısının altında şu revizyonist amaçlar yatıyordu. Birincisi, DİSK in başına çöreklenen Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçileri, halkın büyük çoğunluğunun talebi haline gelen "MC'nin yıkılması" sloganını bir eyleme dönüştürerek demokratik muhalefetin üzerinde kesin bir etkinlik sağlamayı tasarlıyordu. İkincisi, DİSK'in başındaki revizyonistler, bir çok yönden zayıflamış olan ve derin bir ekonomik ve siyasi kriz içinde yuvarlanan, kendi içindeki çelişmelerin de oldukça keskinleştiği, hepsinden önemlisi halkın bütün nefretini üzerinde toplayan MC iktidarının gerçekten düşürülebileceğini hesaplıyor. Amerikan işbirlikçisi olarak işe başlayan MC iktidarının son aylarda sovyet sosyal-emperyalistleriyle geliştirdiği sıcak ilişki, MC'nin revizyonistlerin ağababalarına kucak açar durumda olması onlara cesaret veriyor. Onlar, MC'yi bu tür pasifist bir yöntemle düşürebilirlerse, "ileri demokratik iktidar" adını verdikleri ve kendilerinin de yer aldığı bir iktidarı kurma yolunda önemli bir ilerleme sağlamış olacaklarını düşünüyorlar.

Ama onlar mülk sahibi sınıfların temsilcileridirler. Bizzat kendileri bu düzenin nimetlerinden yararlanmaktadırlar. Bu yüzden onlar, kendi sosyal-faşist diktatörlükleri yolunda atacakları adımları bile ödlekçe ve korkakça atıyorlar. Matem tutarak MC'yi iktidardan düşürebileceklerini, düzen sınırları içinde ve faşistlerin izniyle MC'yi devirebileceklerini söylediler. Aslında bu revizyonist hainler her zaman olduğu gibi zoru görünce hemen teslim bayrağını çektiler. Revizyonistlerin yakın hedefi, içinde yer aldıkları veya en azından etkileyebildikleri bir hükümet altında girilen 1977 seçimlerinden sonra, Rus işbirlikçisi TKP nin açık faaliyete başlaması ve giderek hükümet ortağı olmasıdır. İşte bu iktidarın adı "ileri demokratik iktidar" olacaktır.

CHP reformistleri de bütün uyuşukluklarını, pasifliklerini ve uzlaşmacılıklarını koruyarak, işçi sınıfının bu büyük ve şanlı mücadelesini kendi iktidarı için bir araç olarak kullanmaya kalktılar. Bunu yaparken o kadar korkak ve ürkek davrandılar ki, işçilerin grevini destekleyen kararlı bir tek söz bile edemediler.

Revizyonizme karşı cephe alan ama ülkemizde sınıf mücadelesinin gelişimini kavrayamayan bazı gruplar ise bu büyük mücadele günlerini işçi sınıfı hareketinin dışında soyut tartışmalarla geçiriyorlardı. Bunların siyasi tespitleri yanlıştı. Ülkemizde faşizmin gerilediğini, sosyal-faşizmin tırmandığını, asıl büyük tehlikenin sosyal-faşizm olduğu ve asıl onunla mücadele edilmesi gerektiğini, ve daha da ileri giderek "MC iktidarının Amerikan işbirlikçiliğinden Sosyal emperyalizmin işbirlikçiliğine dönüşmekte olduğunu söylüyorlar. Ve bu şartlarda revizyonistlerin önderliğinde gelişecek bir genel grev hareketinin sosyal-faşist diktatörlüğün şartlarını yaratacağını iddia ederek işçi sınıfı mücadelesi karşısında kayıtsız kaldılar. Onlar unutuyorlar ki, işçi sınıfının bu büyük, haklı ve şanlı mücadelesinin içine bütün gücüyle girmeden revizyonistlerin bütün alçaklıklarını, iki yüzlülüklerini, ihanetlerini bizzat mücadelenin ateşi içinde sergilemeden revizyonistlerin kitleler üzerindeki etkinliği ve hareketteki önderliği kırılamaz. Sosyal-faşist diktatörlüğün kurulmasının önüne geçilmesi de ancak böyle mümkün olur. Yoksa, sabahtan akşama "hangisi daha tehlikeli?" tartışmaları yaparak değil!

Kabul etmek gerekir ki, doğru tespitler yapan proleter devrimciler, hareket içinde gerektiği kadar canlı ve yoğun bir şekilde çalışmadılar. Propaganda ve ajitasyonu çok daha fazla şiddetlendirmek gerekiyordu. Kitleleri DGM'lere ve faşist saldırılara karşı çok daha cesurca, ileri atılmaya çağırmak gerekiyordu. Revizyonistlerin ve reformistlerin maskelerini çok daha fazla indirmek gerekiyordu. DİSK'e bağlı işçilerin başlattığı genel greve Türk-İş'li ve sendikasız bütün işçilerin katılmasını sağlamak; bütün emekçi halkın genel grevi desteklemesini sağlamak ve böylece hareketi faşizme karşı bir genel direniş haline getirmek için çok daha fazla çalışmak gerekiyordu.

Hakim sınıfların, iyi örgütlenmemiş, iyi hazırlanmamış, işçi hareketlerine ve halka karşı yönelttiği saldırı mücadeleyi geçici olarak geriletmiştir. İşçilerin büyük bir şevkle başlattıkları grevler, bu makalenin yazıldığı sıralarda büyük bir sessizlik için de kırılmaktadır. Başlattıkları grevi sözde bile savunma cesaretini gösteremiyon revizyonist hainler, ortalıktan kaçtılar.

Ama mücadele durmamıştır. Halkın mücadelesi gelişmeye devam edecektir. Kitle hareketinin esas doğrultusu kısa bir gerileme olsa bile gelişme ve yükselme yönündedir. Çünkü bu hareket son yıllarda diğer bütün çelişmelerden daha yoğunlaşarak bütün siyasi gelişmelere damgasını basan, halkla hakim sınıflar arasındaki çelişmeden ykaynaklanıyor. Bu çelişme hiç bir şekilde yumuşamamış, tam tersine daha da keskinleşmiştir. Karşı-devrimin terörü kitlelerin arasında tereddütler, bocalamalar doğursa bile, bu geçici olacaktır.

Üstelik mücadele henüz sönmemiştir. Kitleler DGM'nin kanunlaşmasını istemiyor, halk faşist saldırılara karşı mücadele etmek istiyor. İşçi sınıfı ve emekçi yığınlar faşist MC'nin yıkılmasını istiyor.

Öyleyse mücadeleye daha kararlı bir şekilde devam edelim.

İlk olarak, karşı-devrimin terörünü püskürtelim. Halkın saflarında moral bozukluğuna, yılgınlığa yer yok! Bir yandan kendi güçlerimizi savunalım, öte yandan DGM'lere ve faşist saldırılara karşı mücadeleyi mümkün olan her yerde ve biçimde sürdürelim. İşten atılmalara ve tutuklamalara karşı tek bir vücut halinde direnelim.

İkinci olarak, revizyonistlerin ve reformistlerin kitleler üzerindeki etkinliklerini kıralım. Mücadelenin bütün derslerini kitlelere çarpıcı ve canlı örneklerle anlatalım; revizyonistlerin ve reformistlerin korkaklıklarını, teslimiyetçiliklerini ve iki yüzlülüklerini sergileyelim. Kitlelerin proleter devrimci bir önderlik altında toplanması için çabalarımızı on katına çıkaralım.

Mücadelenin sade ce birinci raundu sona ermiştir.

Eğer bir yenilgi söz konusuysa, bu halkın yenilgisi değildir. Yenilen revizyonizm ve reformizmdir. Ve asıl onların daha kesin yenilgisiyle kazanılacaktır zafer. Ve onları sadece proleter-devrimci hareket yenilgiye uğratabilir.

HALKIN KURTULUŞU

HERKESE İŞ KÖYLÜYE TOPRAK HALKA HÜRRİYET

Ağır Sömürü ve Zulüm Şartlarında Yaşayan Tarım İşçileri; KURTULUŞ ELLERİNİZDEDİR

HER YIL YÜZBİNLERCE YOKSUL EMEKÇİ ÇUKUROVA, AMİK OVASI VE TÜM GÜNEY BÖLGESİNE MEVSİMLİK TARIM İŞÇİSİ OLARAK ÇALIŞMAK İÇİN GÖÇ EDERLER. YÜZBİNLERCE TARIM İŞÇİSİ, AİLELERİYLE GELİP, BÜYÜK TOPRAK SAHİPLERİNİN ~ VE TARIM KAPİTALİSTLERİNİN TARLALARI KENARINA DERME ÇATMA ÇADIRLARINI KURARLAR. KONAKLADIKLARI, ÇADIRLARINI KURDUKLARI YERLERDE NE SU VARDIR, NE ELEKTRİK, NE DE HELA. SULARINI ÇOĞU ZAMAN BİR KAÇ KİLOMETRELİK YERLERDEN YÜRÜYEREK GETİRMEK ZORUNDADIRLAR. PİSLİK BÜTÜN KONAKLAMA YERİNE HAKİMDİR, NE KADAR TEMİZLESELER ÇADIRLARININ ETRAFINI, YİNE DE BAŞ EDEMEZLER. GÜNEŞİN YAKICI SICAĞINDAKİ IZDIRAP VERİCİ AĞIR ÇALIŞMA KOŞULLARI, ZEHİRLİ SITMA TAŞIYAN SİVRİ SİNEKLERLE DAHA DA ÇEKİLMEZ BİR HAL ALIR. AMA DAYANMAK ZORUNDADIR TARIM İŞÇİSİ. TÜM BU ACIYA, SEFALETE, ESİR GİBİ ÇALIŞMAYA DAYANMAK ZORUNDADIR. BEŞ PARASI YOKTUR ÇÜNKÜ. 6-7, ÇOĞU KEZ 9-10-11 BOĞAZ AÇ BEKLEMEKTEDİR. TA KIŞTAN BORÇLANDIĞI ELÇİNİN ALACAĞINI VERMEK ZORUNDADIR. GERİYE DÖNMEK İÇİN PARA LAZIMDIR.....

TARIM İŞÇİLERİNİN ÇOĞUNUN İŞ GÜÇLERİNDEN BAŞKA SATACAK HİÇ BİR ŞEYLERİ YOKTUR. ZİNCİRLERİNDEN BAŞKA KAYBEDECEKLERİ BİR ŞEYLERİ YOKTUR ÇOĞUNUN...

Tarım işçilerinin çoğunu, hemen hiç toprağı olmayan ve çok az toprağı olan yoksul köylüler oluşturur. Onlar artık yarı işçi'dir (yarı-proleter'dir). Bu topraksız emekçiler, çevrelerindeki ağaların yanında yarıcı, maraba, ırgat olarak çalışırlar. Yazın da pamuk işçisi olarak Çukurova'ya göç ederler. Son yıllarda Güney Doğu bölgesindeki ağalar da topraklarını makinayla işlemeye başladığından fazla adama ihtiyaçları kalmamıştır. Makina insanın yerini almıştır. Kalmayınca da yanında çalıştırdıklarının bir kısmına yol vermiştir. Böylece toprağı olmayan, gelir getirecek hiç bir mülkü olmayan, iş arasa sanayi gelişmediği için iş bulamayan bu emekçiler; umut kapısı olarak cehennem azabı altında 12-14 saatlik iş günü ve ne alacağını bilmeksizin köle gibi çalışma karşılığında, bir lokma ekmek için göç ederler Çukurova'ya. Elçiler daha köylerdeyken borç para verirler emekçiye. Önceden kiralarlar iş güçlerini. Yazın da bindirip kamyonlara, traktörlere 50-100 kişiyi, indirirler Çukurova'da bir tarla kıyısına. Ücretler iş bittikten sonra belli olur. Emekçiler ne alacaklarını bilmeden çalışırlar. Bazen paraları ödenmez bile. Hakkını aradığı zaman, [illegible] vermez para.

Son yıllarda Çukurova'ya mevsimlik göç eden tarım işçilerinin her yıl gittikçe artan kısmı geriye dönmez bir daha. Nereye dönecek ki? Geride toprak yok, iş yok..... Çoğu kışı da incecik çadırlar içinde geçirir. Soğuk, hastalık, ölüm her zaman kapıda, ama...

TEFECİLER, TÜCCARLAR, BÜYÜK TOPRAK SAHİPLERİ YOKSUL KÖYLÜLERİN TOPRAKLARINI YUTARLAR

Her yıl Güney'e parasızlıkla gelen tarım işçilerinin büyük bir kısmını da az toprağı olan köylüler oluşturur. Kendilerine yetmeyecek kadar az toprağı olan köylüler de her yıl yaz aylarında çoluk çocuklarıyla birlikte ağaların, büyük toprak sahiplerinin tarlalarına çalışmaya gelir. Açlıkla, sefaletle pençeleşmenin sonunda, köye döndüklerinde bir kısmı çok az para biriktirmiş olur topraktan aldığına eklemek ve yaşamını sürdürmek [illegible]. Büyük bir kısmı ise hiç biriktiremez, ama hiç olmazsa yaz aylarını tok olsa yarı geçirmiş olurlar. Kışı da topraktan aldıklarıyla, borçla geçirmeye çalışırlar, kıt kanaat.

Az topraklı yoksul köylüler gün geçtikçe ellerindeki topraklarını da yitirmektedirler. Büyük toprak sahipleri, tüccarlar, tefeciler yutmaktadırlar topraklarını. Çok yüksek faizli para ile veya yüksek satarak borçlandırmakta, ödeyemeyince de toprağına el koymaktadırlar. [illegible] Böylece, gün geçtikçe onlar da katılmaktadırlar işgüçlerinden başka satacak hiç bir şeyleri olmayanların sınıfına. Sayıları gittikçe artmaktadır bunların.

Tarım işçileri, büyük toprak sahiplerinin bin, iki bin, beş bin, on bin, elli bin, 100 bin dönümlük tarlalarında çapa ve pamuk toplama işçileri olarak çok az ücret karşılığında çalıştırılmakta, insafsızca sömürülmektedirler. Sigortaları yoktur, iş güvenlikleri yoktur. 25-30-35 lira yövmiyeyle köle gibi çalıştırılan emekçilerin canları, kanları vardır her tutam beyaz altında. [illegible] zehirlenen, güneş çarpmasından ölürler iki lokma ekmek uğruna. Ama büyük toprak sahipleri, toprak ağaları çok [illegible] bile vermez. Tek tük karşı çıkacak olanlar [illegible] karşılarına. Tarım işçileri [illegible] yi, jandarma ordan oraya sürer, eziyet eder. O halde örgütlenmeli tarım işçileri, birleşmeli.

Bir sendika vardır Güney'de. Tarım-İş Sendikası. Amerikan emperyalistlerinin Türkiye'deki uşaklarına kurdurttuğu bir sendika. İşçiye hiç yararı olmayan, ama işçiden zorla aidat kesen, kesdirten. İşçiden işçinin hakkını korumak için para alıp, ağaya, toprak kapitalistlerine hizmet eden bir yiyiciler sendikası. Tarım işçileri de bilirler bunu. Elçiler daha da iyi bilirler. Çünkü tarım işçileri görmezler sendikacıları hiç. Elçiler ise para karşılığında elçilik kartlarını almak için mecburen görürler. O halde sendikalara sahip çıkmalı tarım işçileri. Gerçekten kendi çıkarlarını savunan sendikalarda örgütlenmeli; Tarım-İş kanununun çıkması için birleşmeliler. Devrimcilerin önderliği etrafında, yol göstericiliği altında kenetlenmeliler. Yüzbinlerce tarım işçisi, devrimcilerin gösterdiği kurtuluş yolunda işçi sınıfının kurtuluşu yolunda omuz omuza verip sağlam adımlarla kararlılıkla yürümeli. Burjuvaların ve toprak ağalarının bu sömürü ve zulüm düzeninden kurtulmak için bu işçi düşmanı, halk düşmanı düzeni yıkıp, yerine işçilerin-köylülerin iktidarını, Bağımsız ve Demokratik Türkiye'yi gerçekleştirmek için işçilerin-köylülerin kurtuluş bayrağı altında örgütlenmelidir. Gerçek ve nihai kurtuluşun sosyalizmle gerçekleştirileceğini ve bu yolda ilk adımın Ulusal Demokratik Halk Devrimi olduğunu unutmadan, bu gün şöyle haykırmalıdır tarım işçileri:

TARIM İŞ KANUNU BİR AN ÖNCE ÇIKARILSIN!
8 SAATLİK İŞ GÜNÜ!
BÜTÜN TARIM İŞÇİLERİ SİGORTALANSIN!
ÜCRETLER İŞİN BAŞINDA BELİRLENSİN-PARALARIMIZ ZAMANINDA VERİLSİN!
ASGARİ ÜCRETE UYULSUN!
ASGARİ ÜCRET YÜKSELTİLSİN!
DOĞRU DÜRÜST BARINACAK YER VERİLSİN!
ANGARYA YA SON!
JANDARMA, POLİS BASKISINA SON!
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!

TARIM İŞÇİLERİ BİRLEŞELİM, ÖRGÜTLENELİM, SÖMÜRÜYE VE ZULME KARŞI MÜCADELE EDELİM!

HALKIN KURTULUŞU — Erzin'de Sürücülü Tarım İşçileriyle Konuştu:

Geçenlerde yağmur yağdı. Bu çadır bir karış suyla doldu. Nedek oturduk, yatmadık

(Aynı yere yakın başka bir işçi grubuyla) (Türkçe bilen yok, bir Kürt arkadaş -Tarım işçisi- tercüme ediyor.)

S- Ne zaman geldin buraya?
- 5-6 ay oldu. Kıştan beri burdayız. Bu çadırlarda.
S- 5-6 ayda kaç para kazandın?
- 5 bin lira.
S- Şimdi elinde para kaldı mı hiç?
- Yok şimdi elinde para yok. Hepsini yedik.
S- Yiyeceklerinizi kim alıp getiriyor, çadırlara veya tarlalara?
- Elçi getiriyor, ağalar getiriyor.
S- Fiatlarını biliyor musun?
- Fiatları .....10 lira dese biz gene kabul ediyoruz. 20 dese gene kabul ediyoruz. Bize para vermiyor ki biz gidek alak.
- Ağanın vicdanına kalmış.
S- Yağmur yağdığında bu çadırlarda ne yapıyorsunuz?
- Yağmur yağdığında bu çadırlar hep akıyor. Suyun içinde yatıyoruz. Hasta oluyoruz. Aha. Geçende yağmur yağdı bu çadır suyla doldu, bir karış suyla. Nedek. Oturduk, yatmadık.

Babamın gücü yokki okula gideyim

S- (Küçük bir çocuğa) kaç yaşındasın?
- 10 yaşındayım.
S- Okula gittin mi?
- Gitmedim.
S- Neden gitmedin?
- Babam beni salmadı.
S- Neden salmadı?
- Gücü yok. Hikel yok.
S- Okula gitmek ister miydin?
- İsterdim.

Bu çadırlarda it bile yatmaz. Mecburi ben yatacağım

"Yağmur yağdığında bu çadırlar hep akıyor, suyun içinde yatıyoruz."

S- (25-30 kişilik topluluğa) İçinizde okuma-yazma bilen var mı?
- Yok.
S- Hiçbiriniz bilmiyor mu?
- Bir kişi biliyor. O da memlekete gitti. Burda okuma-yazma bilen 1.
- Benim gücüm, hökmüm olsaydı oğlumu okula gönderirdim.
S- Hiç gazete filan okuyanınız yoktur herhalde?
- Yok... yok..
S- Radyo dinliyor musunuz?
- Dinliyoruz.

(Aynı yerde başka bir grupla konuştuk. 15-20 kişiler, bir çadırın önünde toplanmışlar, üzgün görünüyorlar. Bizi çadıra götüren işçi söyledi: Çadırda bir çocuk ölmüş)

S- Neden öldü?
- Neden ölecek, soğuktan öldü.
S- Kaç yaşındaydı?
- 2-3 günlüktü. Babasının cebinde para olsaydı doktora götürürdü.

(Bu arada bir işçi arkadaş çadırdan çıkıp ta bir yer gösterdi, orada bir çukur kazılmış. Doğum o çukurun içinde yapılmış. Kadın çukurda döndükçe doğum daha kolay olurmuş)

S- Sinek çok mu?
- Çok. Bu çadırların altında, sinekten, soğuktan yatabiliyor muyuz? (Soğuktan şikayetleri, aslında, bu röportajın yapıldığı yaz ayları için değil. Bu işçiler, kışı da bu çadırlarda geçirmişler. Kış'ın soğuğunu hala unutamıyorlar.)
- Şurda çadırda bir ihtiyar var, sen git onun eline bak. Kütük gibi şişmiş.
S- Neden şişmiş?
- Sinekten. Yarın çalışması gerek. Çalışırken eli sargılı olmaz. Ağalar elini sargılı görürlerse iş vermezler. Yaramazsın derler. Onun için çalışırken hep sargıları çözmesi lazım. (Bu ihtiyarın elinin fotoğrafını çekelim dedik. İhtiyar razı olmadı.) (Ya ağalara göstereceğimizden korktu. Ya da onur meselesi)

De.sa.7'de

"Ağalar ellerimizi sargılı görürlerse iş vermezler, yaramazsın derler"

Amik Ovasında Tarım İşçilerini İliklerine Kadar Sömüren BÜYÜK TOPRAK SAHİPLERİ

1- MURSALOĞULLARI (Şemsettin Mursaloğlu- Reşat Mursaloğlu)
Sahip olduğu toprakların miktarı: 100.000 dönüm. (Aile olarak) 161.000 dönüm arazisi varmış ancak son yıllarda 60.000 dönüm kadarını satmış.
Eğilimi: AP.
Topraklarının bulunduğu yer: Antakya.

2- BAHADIRLAR (Enver Bahadırlı)
Aile olarak sahip olduğu toprak miktarı: 40.000 dönüm.
Eğilimi: AP. Ailenin bir kısmı CGP.
Yer: Reyhanlı

3- ÇİRKİNLER
Aile olarak sahip olduğu toprak: 35.000 dönüm.
Eğilimi: AP.
Yer: Reyhanlı.

4- REŞALAR (Sait Reşa)
Toprağı (aile olarak) 25.000 dönüm. 20.000 dönümüne köylüler itiraz etmiş. 1975 yılında bu topraklar işgal edilmiş Ancak başarılı olunamamıştır.
Eğilimi: Eskiden CHP. Şimdi AP.
Yer: Kırıkhan

5- ALİ ÜNSAL (tek başına)
Toprağı: 6.000 dönüm.
Eğilim: AP.
Yer: Kırıkhan

6- GENÇLER (Aile)
Toprağı: 17.000 dönüm.
Yer: Reyhanlı.

7- SARICALILAR (Aile)
Toprak: 15.000 dönüm.
Yer: Reyhanlı.
Eğilim: AP.

8- DURMUŞOĞULLARI (Aile)
Toprak: 15.000 dönüm.
Yer: Reyhanlı
Eğilim: AP.

9- KUSEYRİLİLER (Aile)
Toprak: 15.000 dönüm.
Yer: Antakya
Eğilim: AP.

10-AHMET KAHRAMAN (Tek)
Toprak: 3.000 dönüm.
Yer: Kırıkhan
Eğilim: AP.

11-FALAYLAR (Aile)
Toprak: 15.000 dönüm.
Yer: Kırıkhan.
Eğilim: AP.

12-ÖKKEŞ GÖKTEPE (Tek)
Toprak: 4.000 dönüm.
Yer: Kırıkhan
Eğilim: AP.

13-SABAHATTİN ADALI (Tek)
Toprak: 6.000 dönüm.
Yer: Antakya
Eğilim: AP.

14-KOCABAŞLAR (Aile)
Toprak: 2.000 dönüm.
Yer: Antakya
Eğilim: AP,

15-VELİŞLER (Aile)
Toprak: 10.000 dönüm.
Yer: Reyhanlı
Eğilim: AP.

16-FAHRİ KIZILDAĞ (Tek)
Toprak: 3.000 dönüm.
Yer: Kırıkhan.
Eğilim: AP.

"Amik Ovasını 6-7 aile paylaşmış." sözü halk arasında son derece yaygındır. Bu sözde kastedilen 6-7 aile şunlardır:

1-MURSALOĞULLARI 161.000 dönüm.
2-BAHADIRLAR 40.000 dönüm.
3-ÇİRKİNLER 35.000 dönüm.
4-REŞALAR 25.000 dönüm.
5-GENÇLER 17.000 dönüm.
6-SARICALAR 15.000 dönüm.
7-DURMUŞOĞLULLARI 15.000 dönüm.
8-KUSEYRİLER 15.000 dönüm.
9-FALAYLAR 15.000 dönüm.
10-VELİŞLER 10.000 dönüm.

HALKIN KURTULUŞU

HALKIN KURTULUŞU — Amasya Sebze Halindeki Nakliyat İşçileriyle Konuştu:

Amasyalı Nakliye İşçileri: "BİR TAŞLA DUVAR ÖRÜLMEZ"

Amasya, sebze ve meyve üretimi ile uğraşan küçük üreticilerin yoğun olduğu bir ildir. Üretilen sebze ve meyveler sebze halinde pazarlanır. Zaten çoğunlukla kendileri de birer üretici olan komisyoncular bir yandan küçük üreticilerin malını ucuza kapatır ve komisyon payını da keserken, diğer yandan da çalıştırdıkları işçiler üzerinde yoğun bir baskı uygularlar.

Sebze halinde çalışan işçilerin kimisi 7 nüfusa, kimisi 9 nüfusa bakmak zorundadır. Kimisi gecekondularda oturur, çoğunluğu evsizdir. Esas olarak karşılığını tam olarak alamadıkları iş güçlerinden başka geçim araçları yoktur.

Sebze halinde tüccar mallarını yükleyen bir grup taşıyıcı işçi, sorularımıza aşağıdaki cevapları verdi:

H.K.-Çalışma koşullarınızı anlatır mısınız?

-Sabahları saat 6 ile 7 arasında işe başlayıp, gece 11-12'ye kadar çalışıyoruz. Hatta iş bulamadığımız zamanlar halde yatıp iş bekleriz, sabahlara kadar. Haziran, Temmuz, Ağustos ve Eylül ayları işlerin en yoğun olduğu aylar. Genellikle bu aylar dışında boş gezeriz. Ortalama kazancımız yıllık 4000-5000 lira. Ailelerimizi bu parayla geçindirmek zorundayız.

H.K.- İşlerin yoğun olduğu aylar dışında geçiminizi neyle sağlarsınız?

- Esas olarak, yazın kazandığımız para ile geçinmek zorundayız: Bunun yanında gene Halde iş buldukça hammallık yaparız.

H.K.- Sigortalı mısınız?

- Sigortamız falan yok. Bizim sigorta edilmemiz de kimsenin umurunda değil.

H.K.- Sosyal ve ekonomik haklarınızı alma yönünde herhangi bir girişimde bulundunuz mu? Neler yaptınız? Bu konuda size önderlik eden oldu mu?

- Tek tek girişimlerimiz oldu. Bir sonuç alamadık. Bu konuda bize önderlik eden olmadı.

H.K.- Komisyoncuların "Komisyoncular Yardımlaşma Cemiyeti" adlı bir örgütü var. Hal müdürlüğünün tesbit ettiği istifsiz 50 krş., istifli 100 kuruşluk taşıma ücreti ödemesi bu cemiyet tarafından uygulanıyor mu? Sizce yeterli mi?

- Zaten yetersiz olan bu ücret sistemi uygulanmadığı gibi, komisyoncular örgütlü olduğu için tespit edilen parça başı ücretten çok daha düşük ücret ödüyorlar.

H.K.- Tüm taşıyıcıların sosyal ve ekonomik haklarını alabilmek, birlik ve dayanışmayı sağlıyabilmek için "işçiler birliği"nde örgütlenme fikrine ne diyorsunuz?

- Şimdi biz tek tek ne yapsak boş. Haldeki bütün taşıyıcılar ve işçiler bir dernek veya birlik çatısı altında örgütlenmeli ve haklarımızı almak için mücadele etmeliyiz.

Sebze halindeki komisyoncu dükkanlarında çalışan işçilere sorduk:

H.K.- Çalışma koşullarınızı anlatır mısınız?

- Sabah saat 7'den gece saat ona kadar çalışıyoruz. Kasa ve sandıkları taşıma, istifleme ve tartmanın yanında, dükkana su getirme, fatura kesme, kasa ve sandıklara marka vurma, düzenleme, yer değiştirme gibi bir çok işleri de yaparız. Yani boş kaldığımız zaman olmuyor. Ayrıca patronun bağırıp çağırması ve küfretmesi de cabası.

H.K.- Sigortalı mısınız?

- Sigortamız yok. Böyle bir konu açıldığında patrondan azar işittiğimiz gibi, işten atılıyoruz. Sigorta müfettişleri geldiğinde, patron işçileri: "Haydi git görünme, birazdan gel" diyerek bizi uzaklaştırıp sahtekârlıkla sigorta primi ödemekten kurtulur.

H.K.- Asgari ücret uygulanıyor mu? Uygulanması yönünde herhangi bir girişimde bulundunuz mu?

- Asgari ücret uygulanmıyor. Ayda elimize geçen para 1200-1300 lirayı aşmıyor. Bu para ile nasıl yaşanırsa biz de öyle yaşıyoruz. Asgari ücretin uygulanması konusunda biz herhangi bir şey yapmadık. Çünkü ne yapacağımızı, nasıl yapacağımızı bilmiyoruz.

H.K.- Üreticilerden parça başına kesilen 25 kuruşluk hammaliyeler işçilerin eline geçiyor mu?

- Bu paralar bizim adımıza kesiliyor ama bize verilmiyor. Komisyoncunun cebine giriyor. Günde en az 3-4 bin parça elimizden geçtiği halde, üreticiden kesilen hammaliye parası kasanın başında oturan komisyonculara kalıyor.

H.K.-Komisyoncular yardımlaşma cemiyetinin olduğunu öğrendik. Bu cemiyet aracılığıyla işçiler üzerinde ne gibi baskı uygulanıyor?

- Bu cemiyet kanalıyla kendi işlerine gelen, işçiler zararına kararlar alıyorlar. Bir örnek verirsek: 50 kuruş karşılığında taşınması gereken parçayı 25 kuruşa düşürdüler. Daha buna benzer kararlar. Biz de örgütlenebilmek için tek tek girişimlerde bulunduk. Bu konuda bize önderlik eden olmadı.

H.K.- Tüm dükkan işçileri haklarınızı alabilmek ve mücadelede daha güçlü olabilmek için, "işçi birliği" ve ya "işçi derneği"nde örgütlenmeyi düşünüyor musunuz?

- Şimdi şunu öğrendik. "Bir taş duvar olmaz". Örgütlü birlik ve dayanışma içinde mücadele etmezsek başarıya ulaşamayız. Şimdiye kadar mücadele aracı olan örgütümüz olmadığından, tek tek mücadele etmeye çalışan bir çok arkadaşımız işten atıldı. Biz bunlara elimiz kolumuz bağlı seyirci kaldık. Biz de örgütlenmeli, birlikte mücadele etmeliyiz.

H.K.- Gazetemiz aracılığı ile halkımıza iletmek istediğiniz bir şey var mı?

- "Birlikten kuvvet doğar" sözü çok doğru. Tüm bizim durumumuzda olan işçiler örgütlenmeli, birlikte mücadele etmeliyiz. Bizi ezenlere hadlerini bildirmeliyiz. Bunu da bütün işçiler, bütün ezilenler el ele vererek muhakkak başaracağız.

TÜS-DER'i Bir Avuç Sosyal-Faşist'e Bırakmayacağız

Sağlık Memurları derneği 27-28 Eylül 1975 tarihinde yaptığı tüzük değişikliği ile sağlık iş kolunda çalışanların tümünü kapsayacak TÜS-DER şeklini aldı.

TÜS-DER'in ilk kuruluşunda genel merkezde etkinlik TKP-TSİP revisyonistlerinin elindeydi. Derneğin Ankara Şubesinin yönetiminde ise kendilerinin dışında dernek için de demokrasiyi savunan Devrimci Gençlik Dergisi'nin görüşünde bir kişi bulunuyordu. Bu nedenle genel merkez yönetimden iki adamını çekti ve dernek iş yapamıyor diyerek 10 Şubat 1976'da dernek yönetimini feshetti ve güdümlü bir yönetim atadı.

Dernek içindeki muhalefet başlangıçta derneğin çalışması ve örgütlenmesindeki anlayış farklılığından doğdu. Yönetim örgütlenmeden sadece üye kaydını anlıyordu. Yönetimi eleştirenler ise üye kaydının yanısıra sorunlara eğilmenin, sorunların çözümü aşamasında üye-dernek bütünleşmesinin sağlanmasının gerekliliğini savunuyorlardı. Hafta sonlarında yapılan temsilciler toplantısı, somut sorunlara somut çözümler getirilmesi önerileri ve eleşiriler sonucunda genel üye toplantılarına dönüşmeye başladı. Yönetimin sorunlar karşısındaki pasif tavrı yönetime karşı kendiliğinden bir muhalefeti geliştirdi. Muhalefet henüz ideolojik bir muhteva kazanmamıştı.

1976 Şubat ayı başında Ankara Şubesinin genel merkez tarafından feshedilmesi antidemokratik davranışın ilk ortaya çıkışı, sosyal- faşizmin iğrenç yüzünü ilk gösterişiydi. Muhalefetin bir kısmı bunu gördü. Bir kısmı ise göremedi.

1976 genel merkez kongresinin öncesinde, üyelerin memur yapılma durumu olan Has İş Sendikası'ndan Ramiz Doğan ve Halil İbrahim Sargın Tüs-Der ile pazarlığa oturdular. Neticede Ramiz Doğan genel merkez sekreterliğine, Halil İbrahim Sargın'da Ankara Şube Başkanlığına atandılar.

Ankara Şube kongresi arifesinde ideolojik ayrılıklar, yönetime bakış ve mücadele anlayışının farklılığı nedenlerinden dolayı ortak liste ile çıkılmadı. Fakat mevcut yönetime ilk sistemli eleştiriler bu genel kurulda getirildi.

Arkasından 15-16 Mayıs'ta genel merkez kongresi oldu. Birkaç şehirde oluşmuş olan muhalefet çeşitli eleştirilerde bulunduysa da sosyal-faşist maske yeterince açığa çıkartılamadı ve bunun sonucu olarakta mevcut yönetim tecrit edilemedi.

Yönetim kendini sağlama aldıktan sonra muhalefete karşı saldırıya geçti. Muhalefeti ilk başlatanlara savunma yapmaları için iddianame niteliğinde yazılar göndermeye başladı. Şube yönetimlerini feshetme ve dernekten üye atma işlerini kolaylaştıran maddeleri tüzüğe yerleştiren sosyal-faşist yönetim bu maddelerin uygulamasına girişti. Kendilerine muhalefet eden dört arkadaşımızı onur kurulu kararı ile dernek üyeliğinden attılar. Muhalefet yanlısı olanları üye yapmadılar ve muhalefet yanlısı olan teknik personeli sessiz sedasız kapsamımıza girmiyor diyerek üyelikten çıkardılar. Muhalefet bunlara karşı çıktı ve sosyal-faşist tavırlarını kitlelere bildirilerle açıklamaya başladı. Bu bildirilerin dağıtımında Numune Hastanesinde olduğu gibi sosyal-faşistlerin faşistlerle uzlaştığı görüldü. Bunun sonucunda dört arkadaşımız göz altına alındı.

Bizler kongreden sonra sosyal-faşizmin gerçek karakterini ve ona karşı mücadelenin önemini daha iyi kavradık. Onlar kongrede demokratik olmayan her türlü yola başvurdular. Arkadaşlarımızın çoğunun söz hakkı kısıtlandı. Oylamalar sırasında dernekle ilişkisi olmayan dışardan getirdikleri adamlarına oy kullandırdılar, hatta bazıları çift oy kullandı. İGD'li beslemeleri içeri doldurup zorbalık yaptırdılar. Kongre salonunun dışındaki devrimcileri polise ihbar ettiler ve bunun sonucunda üç arkadaşımız göz altına alındı.

Kongrede onların sosyal-faşist yüzleri bir ölçüde açığa çıkartıldı. Muhalefetin siyasi şekillenmesi güç kazandı. Bu kongrede aynı zamanda kitle içinde, tek tek hastanelerde eksik çalıştığımızı tespit ettik.

Bütün olarak baktığımızda muhalefet daha sağlam temellere oturdu ve mücadelemiz hız kazandı.

Devrimci ve yurtsever sağlık personelinin örgütü TÜS-DER'i bir avuç sosyal-faşiste bırakmayacağız.

KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM!

BİR GRUP DEVRİMCİ SAĞLIK PERSONELİ